



Ante



SLUGA BOŽJI
DOBRI OTAC
GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEGA FRA ANTE ANTICA
God. XLIII. (2013.) <> Broj 1-2 (151-152) <> Cijena 10 kuna

**God XLIII (2013.) <>
Broj 1-2 (151-152)**

Za sve što se u ovom glasilu navodi ili naziva "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sveta Crkva.

Izdavač lista:

Provincijalat provincije
Presvetog Otkupitelja
Trg Gaje Bulata 3, HR - 21000 Split

Osnivač lista:

Franjevački samostan
Vrbanićeva 35, HR - 10000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:

Dr. fra Josip Šimić

Uređuje Uredničko vijeće

Adresa uredništva:

Vicepostulatura Sl. B. fra A. Antića,
Vrbanićeva 35, HR - 10000 Zagreb
telefon: (01) 46 60 031
tel./fax: (01) 46 49 793
E-mail: sluga.bozjidao@gmail.com

Novčane priloge za list i milodare slati na račun:

HPB - Hrvatska poštanska banka
2390001-1100028072
IBAN HR22 23900011100028072
SWIFT HPBZHR2X

Cijena: 10 kuna, inozemstvo 2 € ili 3 \$

Lektor:

Prof. Domagoj Grečl

Prijelom i grafička priprema:
DENONA, HR – 10000 Zagreb

Tisk:

DENONA, HR – 10000 Zagreb

ISSN 1334-4498

Naslovna stranica:
Oltar Majke Božje
Lurdske u kripti
svetišta



Zadnja stranica:
Majka Božja
Kraljica Hrvata, rad
J. Plečnika.

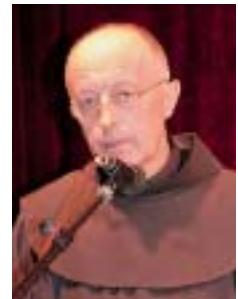
SADRŽAJ

- 3 Urednikova riječ
- 4 Proslava 43. obljetnice prijenosa tijela
- 5 Odreka pape Benedikta i izbor pape Franje
- 7 Imenovanje novog vicepostulatura
- 9 Pismo generalnog postulatora o stanju kauze
- 9 Proslava Antićeva 2013.
- 10 Prvi dan trodnevnicе. Propovijed o. vicepostulatora
- 14 Drugi dan trodnevnicе.
- Propovijed dr. fra Stjepana Čove
- 17 Treći dan trodnevnicе. Propovijed mnop. o. Provincijala fra Joška Kodžomana
- 20 Antićeve 2013. Propovijed grkokatoličkog biskupa vladike mons. Nikole Kekića
- 23 Proslava Antićeva 2012.
- 25 Antićevska događanja u 2012.
- 27 Kakvo iznenađenje!
- 28 Moji osobni dojmovi o služi Božjem Anti Antiću
- 30 Vitraji u crkvi Gospe Lurdske u Zagrebu
- 31 Križevci u znaku hrvatskih svetaca, blaženika i slugu Božjih
- 32 Antićev dan u Križevcima. Propovijed o. vicepostulatora
- 34 Duhovna obnova u Hrvatskoj katoličkoj misiji Rosenheim u znaku o. Ante Antića
- 37 Štovatelji i čitatelji o pomoći o. fra Ante Antića
- 41 Prijedlozi za propovijedi o ocu Antiću
- 42 42. Obljetnica prijenosa tijela i Antićevi četvrci do srpnja 2013.
- 50 Euharistijsko slavlje za članove Antićeve mreže predvodio ap. nuncij, nadbiskup mons. Petar Rajić
- 51 O. Vicepostulator sudjelovao na nacionalnom mariološkom simpoziju u Sinju
- 52 O. Antić o dužnosti nastojanja klerika oko savršenosti i svetosti
- 53 Pomoć o. Antića s. Otiliji Lovrić u planiranju gradnje samostana u Dubrovniku 1967.
- 55 Pripovijedanje fra Vjeke Vrčića o magistrusu ocu fra Anti Antiću
- 58 80. obljetnica svetišta i 70. obljetnica župe MB Lurdske. Predavanje o. Vicepostulatora: Povijesno-pastoralni kontekst
- 66 Milodari, preplate na list i honorari
6, 8, 11, 19, 24, 29, 36, 49, 51, 52, 57, 64, 65
Antićeva pisma

Fotografije: Ivan Uldrijan (GK), fra Frano Doljanin, Boran Vigurić, Tanja Baran, fra Josip Šimić

Poštovani štovatelji i štovateljice oca Antića, dragi čitatelji!

Sve Vas srdačno pozdravljam kao novi-stari vicepostulator. Na službu vicepostulatora imenovan sam 11. srpnja 2000. i obnašao sam je do 24. listopada 2006. Prošle godine na kapitularnom kongresu Provincije ponovno sam predložen za vršenje ove službe, a generalni postulator franjevačkog reda fra Giovanigiuseppe Califano 15. siječna 2013. imenovao me na ovu službu. Na službu sam stupio početkom ožujka 2013., tj. za ovogodišnje Antićevo.



U ovoj Godini vjere proslavili smo Antićevo vođeni brojnim poticajima Sluge Božjega na život u vjeri. On tako u jednom pismu potiče: »*Uvijek sve gledajte očima vjere. Prosite Gospodina neka Vam umnoži vjeru. Svaki dan kod svete mise i svete pričesti vruće molite Božansko Srce i Preč. Srce Marijino, da Vam udijeli milost svete vjere*« (AP II/24, 19). Cijela trodnevница i samo Antićevo bili su u znaku promišljanja naše vjere na temelju misli, savjeta, preporuka i poticaja Sluge Božjega.

U ovom broju najprije donosimo osrt na odreku pape Benedikta XVI. i izbor pape Franje. Antićevske teme započinjemo s imenovanjem novog vicepostulatora, zatim donosimo pismo generalnog postulatora o dalnjem tijeku kauze o životu i krepostima oca Antića. Potom slijedi iscrpni izvještaj o ovogodišnjem slavlju Antićeva s propovijedima izrečenim na trodnevnicama i na samom slavlju Antićeva, koje je predvodio grkokatolički biskup, vladika mons. Nikola Kekić. Posebno spominjem da su na vigiliji Antićeva, 3. ožujka, petnaestorica bogoslova Antićeve Provincije hodočastili na njegov grob.

Donosimo i izvještaj o slavlju Antićeva 2012. Potom donosimo kroniku djelovanja Vicepostulature u 2012. Također donosimo razmišljanje jedne štovateljice Sluge Božjega na njegovu grobu, zatim svjedočenje dr. med. Antuna Šurbeka i vlč. Vjekoslava Tuđena o pohodu ocu Antiću nekoliko dana prije njegove smrti. Na koncu opisa događanja u 2012. donosimo promišljanje gosp. Stanka Špoljarća pred novopostavljenim vitrajima na prozorima uz grob oca Antića.

U nastavku donosimo izvještaj o proslavi 5. dana hrvatskih svetaca i blaženika u Križevcima od 14. do 27. siječnja ove godine. Treći dan ovog događanja bio je posvećen sluzi Božjem ocu Antiću. Navečer u 18 sati Antićev vicepostulator fra Josip Šimić u župnoj crkvi sv. Ane održao je kratko predavanje: *O osobi i životu – o glavnim značajkama pobožnosti i duhovnosti sluge Božjega fra Ante Antića i tijeku njegove kauze*. U 18.30 vicepostulator je predvodio euharistijsko slavlje na kojem je propovijedao o Antićevoj duhovnosti građenoj na čvrstim temeljima vjere. Donosimo i izvještaj o Antićevoj duhovnoj obnovi u Hrvatskoj katoličkoj misiji Rosenheim u Njemačkoj od 15. do 17. ožujka ove godine. Nakon toga donosimo svjedočanstva o pomoći oca Antića sa zahvalama i preporukama, kao i prijedlog jedne Antićeve

štovateljice za posebne naglaske u propovijedima o. ocu Antiću. Potom možete pročitati sažetke propovijedi izrečenih na 42. obljetnicu prijenosa tijela Sluge Božjega i na Antićeve četvrtke u prosincu prošle godine, u siječnju i veljači ove godine. Propovijedi izrečene na Antićevim četvrcima u travnju, svibnju, lipnju i srpnju donosimo u cijelosti. Donosimo kratku vijest o pohodu Antićev grob mons. Petra Rajiča, naslovnog nadbiskupa Sarsentruma, papinskog nuncija u Kuwaitu, Bahreinu, Qataru i Ujedinjenim Arapskim Emiratima, 21. rujna 2013. Kratku vijest donosimo i o sudjelovanju i predavanju o. vicepostulatora na Nacionalnom mariološkom simpoziju u Sinju 19.-22. rujna 2013. Također donosimo i dva zanimljiva teksta o ocu Antiću: jedan iz knjige dr. fra Jure Brkana *Klerici u zakonodavstvu Katoličke Crkve* i svjedočanstvo s. Manete Mioč o duhovnoj povezanosti pok. s. Otilije Lovrić s ocem Antićem. U cijelosti donosimo i razgovor jedne štovateljice oca Antića sa stogodišnjakom fra Vjekom Vrčićem, Antićevim bogoslovom. Na kraju Vam donosimo predavanje o. vicepostulatora u prigodi proslave 80. obljetnice utemeljenja samostana i svetišta i 70. obljetnice utemeljenja župe Majke Božje Lurdske. Još možete pročitati o popisu milodara u fond Vicepostulature, o izdanjima Vicepostulature i o knjigama koje smo primili, kao i o našim pokojnicima.

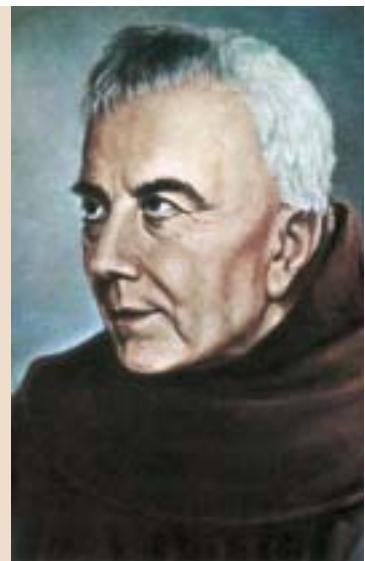
Na kraju sve Vas pozivam da molite za uzvišenje o. Antića na čast oltara. Za to nam je potrebno novo čudo po zagovoru Sluge Božjega, za koje svi trebamo moliti. Završavamo ovo obraćanje mislima o vjeri oca Antića: »*Ne živimo više mi nego Isus u nama. Budimo uvijek u njegovoj svetoj prisutnosti puni vjere, puni ufanja, puni ljubavi, puni straha Božjega (...)*« (AP II/30, 26).

Vaš fra Josip Šimić

U NEDJELJU 15. PROSINCA
U 19.00 SATI SLAVIMO
43. OBLJETNICU PRIJENOSA TIJELA

SLUGE BOŽJEGA OCA FRA ANTE ANTIĆA

EUHARISTIJSKO SLAVLJE
PREDVODI GVARDIJAN
FRA MATE MATIĆ



ODREKA PAPE BENEDIKTA XVI.

I IZBOR PAPE FRANJE

Prije nego prijeđemo na antićevsku tematiku, želim Vas ovim napisom samo nakratko podsjetiti na događaj koji je posve označio povijest i život Crkve u sadašnjosti, ali i u budućnosti, a to je odreka od papinske službe Benedikta XVI. i izbor pape Franje. Preporučujem obojicu u Vaše molitve. Povijesno gledano, bili smo privilegirani svjedoci nečega što je doista označilo ovu godinu vjere. To je prvi put da je jedan papa uzeo ime Franjo i iz dubokog poštovanja prema sv. Franji Asiškom, a na poticaj kardinala Hummesa, nadbiskupa São Paula u miru. Nakon izbora imena objasnio je: »*Izabrao sam ime Franjo, jer je Franjo Asiški za mene čovjek siromašan, čovjek mira i čovjek očuvanja svega stvorenoga.*«

Papa Franjo, Jorge Maria Bergoglio, dosadašnji nadbiskup Buenos Airesa, rođen je 17. prosinca 1936. u Buenos Aresu u obitelji s petero djece. Otac mu je talijanski imigrant, pa uz argentinsko ima i talijansko državljanstvo. Diplomirao je kemijsku tehnologiju, ali se poslije odlučio za svećenički poziv te je stupio u bogosloviju. U novicijat Družbe Isusove ušao je 11. ožujka 1958. Humanističke znanosti studirao je u Čileu, a 1963. po povratku u Buenos Aires završio je studij filozofije na Filozofskom fakultetu *San José* u San Miguelu. Nakon toga je dvije godine predavao književnost i psihologiju u zavodu *Immacolata* u Santa Feu, a 1966. predavao je iste predmete u zavodu *Salvatore* u Buenos Airesu. Od 1967. do 1970. studirao je teologiju na teološkom fakultetu zavoda *San José* u San Miguelu. Za svećenika je zaređen 13. prosinca 1969. Potom je od 1970. od 1971. proveo svoj treći probandat u Alcali de Henares u Španjolskoj i onda 22. travnja 1973. položio doživotne



zavjete. Od 1972. do 1986. obnašao je razne službe u svojoj redovničkoj provinciji. Između ostalog, obnašao je i službu provincijala od 1973. do 1979. Godine 1986. pošao je u Njemačku gdje je dovršio rad na svojoj doktorskoj disertaciji. Blaženi Ivan Pavao II. imenovao ga je 20. svibnja 1992. pomoćnim biskupom Buenos Airesa, a 27. lipnja iste godine za biskupa ga je zaredio kardinal Antonio Quarracino, nadbiskup Buenos Airesa. Papa ga je 3. lipnja 1997. imenovao nadbiskupom koadjutorom, a nakon smrti kardinala Quarracina naslijedio ga je u nadbiskupskoj službi.

Kao nadbiskup i poslije kardinal živio je vrlo skromno i stanovao u običnom stanu,



gdje si je čak sam i kuhao. Napisao je *Razmišljanja za redovnike* (Meditaciónes para religiosos) 1982., *Promišljanja o apostolskom životu* (Reflexiónes sobre la vida apostólica) 1986. i *Promišljanja o nadi* (Reflexiónes de esperanza) 1992. Bio je ordinarij i za vjernike istočnog obreda i veliki kancelar Argentinskoga katoličkog sveučilišta. Na desetom redovitom zasjedanju Sinode biskupa 2001. bio je generalni relator. Od 2005. do 2011. bio je predsjednik Argentinske biskupske konferencije. Blaženi Ivan Pavao II. imenovao ga je kardinalom na konzisto-

riju 21. veljače 2001. Bio je član različitih vatikanskih kongregacija, komisija i vijeća. Papa Franjo objavio je svoju prvu okružnicu *Svetlo vjere* (Lumen fidei) 29. lipnja ove godine, a 5. srpnja predstavili su je pročelnik Kongregacije za biskupe kard. Marc Ouellet i pročelnik Kongregacije za nauk vjere Gerhard Ludwig Müller. Okružnicu je započeo pripremati papa Benedikt XVI. *Svetlo vjere* nadovezuje se na dvije prethodne okružnice Benedikta XVI.: *U nadi smo spašeni* (Spe salvi) 30. studenoga 2008. i *Ljubav u istini* (Caritas in veritate) – 29. lipnja 2009.

Neka Vam Isus dade obilje duhovnih dobara koja su Vam potrebita u ova teška i pogibeljna vremena. Ne gubite vjere ni pouzdanja ni srčanosti koju Vam je i dosada Bog davao. Čuвао Vas je pa će Vas čuvati i u buduće. Sve je za naše dobro. Samo da se okoristimo ovim kušnjama i pohodom Božjim.

AP I/49, 2

Fra Štefan Martin

IMENOVANJE NOVOG VICEPOSTULATORA

GENERALNA POSTULATURA
REDA MANJE BRAĆE

Br. Prot. 605

FRA GIOVANIGIUSEPPE CALIFANO, OFM
Generalni postulator Reda manje braće

Predragom u Kristu
FRA JOSIPU ŠIMIĆU
svećeniku, Ofm

Mnogopoštovani fra Joško Kodžoman, provincijal hrvatske franjevačke Provincije Pre-svetog Otkupitelja, pismom datiranim 23. kolovoza 2012. (Br. Prot. 01-800/2012), zamolio me da Vam povjerim službu vicepostulatora Kauze u postupku za proglašenje blaženim sluge Božjega fra Ante Antića, svećenika i redovnika franjevca, kao nasljednika vrijednome fra Anti Babiću, kojemu sam istu službu povjerio 19. prosinca 2009., a kojemu je sada povjerena nova služba.

Potaknut pravima i zadaćama koje proizlaze iz moje sadašnje službe, a poštujući »Odredbe« za Kauze svetih ustanovljene od Svete Stolice, a snagom rečenog Dekreta imenujem Vas mojim zakonitim predstavnikom ili vicepostulatorom za sve ono što se odnosi na Kauzu Sluge Božjega, svećenika i redovnika franjevca, dajući Vam ovlasti da nastupate i djelujete kao moj predstavnik, kod različitih crkvenih ureda, osim Rimskog vikarijata i Kongregacije za Kauze svetih.

Želim Vam ugodan rad i okrepu Božjeg blagoslova.

Rim, S. Maria Mediatrice, 15. siječnja 2013.

Fra Giovanigiuseppe Califano, Ofm
Generalni postulator

PISMO GENERALNOG POSTULATORA O STANJU KAUZE

GENERALAN POSTULATURA
REDA MANJE BRAĆE

Rim, 18. ožujka 2013.

Dragi Vicepostulatore,

radostan sam što Vam mogu javiti da će u studenom 2013. Kongregacija za kauze svetih započeti proučavanje *Pozicije o životu i krepostima* SL. BOŽJEGA FRA ANTE ANTIĆA, SVEĆENIKA REDA MANJE BRAĆE [lo studio della *Positio super vita et virtutibus* del SERVO DI DIO ANTE ANTIĆ...]. O ovome sam pismom izvjestio također tvojega provincijala fra Joška Kodžomana, ofm.

Primjeri Pozicije ovih su dana podijeljeni dvetorici teoloških konzultora u svrhu ispitivanja kreposti Sluge Božjega. Ako njihova ocjena bude jednoglasno pozitivna, slijedi analiza vijeća kardinala i biskupa. Na koncu Sveti Otac odobrava objavljivanje *Dekreta o krepostima*, kojim će se o. fra Anti dodijeliti naslov časni sluga Božji. Ako Bog da, prema našim predviđanjima, ovaj postupak trebao bi završiti tijekom 2014. g.

Nažalost ispitivanje vjerojatno čudesnog ozdravljenja djevojčice P. M. od teške ozljede glave (trauma cranica), od strane dvojice liječnika na zahtjev Kongregacije, bilo je negativno. Zato kao vicepostulator, trebaš pažljivo istražiti da li se među brojnim svjedočanstvima o ozdravljenjima, pripisanim zagovoru oca Antića, koja se nalaze u Vicepostulaturi, postoji neko koje se »ne može protumačiti« znanstvenim putem.

Čim bude otkriveno (prepoznato) neko moguće novo čudo, treba biti proveden novi biskupijski postupak i potom u Rimu sastavljen novi *Stav (Positio) o čudu*.

Što se tiče troškova od listopada 2013. i dalje, obavještavam te da Kauza u ovom trenutku ima fond od 1.705, - €, koji razumljivo nije dostatan za proglašenje *Dekreta o krepostima*. Možemo reći da je za to potreban iznos od 13.000, - € (4000, - € vijeću konzultora, 4000, - € vijeću kardinala, 3000 - € za tiskanje *Izvještaja (relatio) o glasovanju* i 2000, - € za *Dekret o krepostima*). Iznos može biti upućen bankovnim nalogom na ekonomat Generalne kurije za fond Generalne postulature, počevši od listopada 2013.

Jamčim ti moje potpuno zanimanje i nastojanje oko uspješnog prosljeđivanja Kauze našega sluge Božjega fra Ante Antića. Ovom prigodom želim Tebi i cijelom samostanskom bratstvu Sretan Uskrs.

Uz bratski pozdrav,
Giovanni Giuseppe Califano, Ofm
Generalni postulator

Mnogopoštovanom fra Josipu Šimiću
Vicepostulatoru Kauze fra Ante Antića
Samostan Majke Božje Lurdske
Vrbanićeva 35
HR – 10000 Zagreb

↔ *Pozicija o životu krepostima i glasu svetosti (Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis)* fra Ante Antića, na u dva volumena, ukupno 1289 stranica objavljena je u Rimu 2006. Relator u Kongregaciji bio je †. fra Cristoforo Bove, OfmConv; Generalni postulator †. fra Luca M. De Rosa, Ofm; vicepostulator fra Josip Šimić i suradnik g. Maurizio Cancelli. Još suradnici su bili fra Vicko Kapitanović, Ofm i fra Marko Mrše, Ofm. O Poziciji i ostalim suradnicima opširnije u idućem broju.

Koliko u Vama bude rastao duh vjere, toliko ćete biti rasvijetljeni u cijelom svom duhovnom životu.

AP II/ 11, 11

Fra Ante Antić

PROSLAVA ANTIĆEVA 2013.

U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU

43. OBLJETNICA SMRTI I 120. OBLJETNICA ROĐENJA (16. 04. 2013.)

U svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu u ponedjeljak 4. ožujka svečano je proslavljenje 48. obljetnica smrti sluge Božjega oca fra Ante Antića. Ovogodišnje Antićevo i trodnevna priprava bili su posvećeni promišljanju vjere i vjerskog života u ovoj godini vjere i molitvi za što brži izbor novog Pape. Geslo trodnevnice i samog Antićeva bila je Antićeva preporuka: »Prosrite Gospodina neka Vam umnoži vjeru« (AP 11/24, 19.2). Na otvaranju trodnevnice o. gvardijan fra Mate Matić pozdravio je sabrane štovatelje oca Antića, predvoditelja euharistijskog

slavlja o. vicepostulatora i ukratko iznio stanje postupka (kauze) za proglašenjem oca Antića. Ovdje donosimo njegov govor.

»Braćo i sestre, sve Vas srdačno pozdravljam na početku ove trodnevne priprave za 48. obljetnicu smrti sluge Božjega oca fra Ante Antića. Ove godine slavimo i 120. obljetnicu njegova rođenja (rođen 16. travnja 1893.). Ovogodišnje Antićevo i trodnevnu pripravu slavimo u godini vjere. Zato će naši ovogodišnji propovjednici u svojim propovijedima nastojati iznijeti kako je Sluga Božji u svojim pismima i nagovorima



promišljao vjeru kao najvažniju odrednicu ljudskoga života. Kako smo to objavili na našim nedjeljnim misama, u našim župnim obavijestima i na plakatima, u trodnevniči će propovijedati vicepostulator dr. fra Josip Šimić, dr. fra Stjepan Čovo, i mnp. o. provincijal fra Joško Kodžoman. Euharistijsko slavlje na samu 48. obljetnicu predvoditi će naš grkokatolički biskup, vladika križevački mons Nikola Kekić.« Na kraju je o. gvardijan progovorio o stanju postupka (kauze) o čudu: »Budući da su medicinski stručnjaci na kongregaciji u Rimu, nakon otvaranja kauze o čudu zaključili, ne niječeći da se možda radi o čudu, da se kod djece izlječujući obrat može dogoditi i prirodnim putem. To zapravo znači da čudo, koje je na crkvenom sudištu u Zagrebu kao takvo prihvaćeno, na Kongregaciji za kauze svetih u Vatikanu nije prihvaćeno kao čudo. Zato sve vas u ime Vicepostulature oca Antića, sve braće fratra u našem samostanu, cijele naše Provincije i posebno u ime svih štovatelja oca Antića pozivam da molite od Boga drugo čudo kako bi postupak mogao biti uspješno nastavljen i proveden kraju.«

Svaku večer trodnevnice o. gvardijan je pozdravljaо propovjednike, a o. vicepostulator bi na kraju euharistijskog slavlja

zahvalio. Trodnevnu pripravu, koja je vjernički bila jako dobro popraćena, otvorio je vicepolstulator dr. fra Josip Šimić, koji je govorio o ocu fra Anti Antiću kao svjedoku vjere. Drugi dan trodnevnice euharistijsko slavlje predvodio je dr. fra Stjepan Čovo koji je u propovijedi tumačio Antićevu misao: Po vjeri Isus živi u nama. Na kraju propovijedi propovjednik je, posluživši se Antićevim riječima, pozvao vjernike: »*Budimo uvijek u Njegovoj svetoj prisutnosti puni vjere.*« (AP 11/30, 26). Treći dan trodnevnice euharistijsko slavlje predvodio je mnp. o. provincijal fra Joško Kodžoman, koji je je nastojao protumačiti misao koja je označila život o. Antića - Živeći u vjeri svjedočiti Božju ljubav, a koju otkriva njegov savjet: »*Pravilo koje Vas vodi i ravna jest sveta vjera. Nje se morate držati*« (Ap III/17, 18). Svaki dan trodnevnice uz propovjednika su suslavili po dvojica braće, a s mnp. provincijalom četvorica.

U nedjelju 3. ožujka prije podne grob i sobu Sluge Božjega pohodilo je 15 bogoslova Antićeve Provincije, predvođenih njihovim magistrom fra Jurom Hrgovićem i meštom novaka fra Jurom Jurić-Šimunovićem.

Svečano euharistijsko slavlje, u kojem je sudjelovalo oko 500 vjernika, predvodio je križevački biskup, vladika mons. Nikola



Kekić, uz kojega je suslavilo još 14 redovničkih i biskupijskih svećenika, među kojima su bili pomoćnik nadbiskupova generalnog vikara za Zagreb župnik župe sv. Blaža mons. Zvonimir Sekelj i dekan Trnjansko-maksimirskog dekanata, župnik župe Krista Kralja, preč. Alojzije Žlebečić. Na početku euharistijskog slavlja o. gvardijan srdačno je pozdravio vladiku Kekića istaknuvši kako je to prvi put da euharistijsko slavlje na obljetnicu smrti oca Antića predvodi hrvatski grkokatolički biskup. Mons. Kekić je u svojoj je propovijedi pošao od činjenice da je Isus bio izvor i središte Antićeve vjere, pa je između ostalog Slugu Božjega opisao kao čovjeka koji se je od svojeg dječaštva predao Bogu, da bi kasnije kao svećenik odgojitelj

- magistar klerika odgojio naraštaje i naraštaje svećenika i redovnika. Kad je 1946. došao u Zagreb, ubrzo je postao poznat kao vrstan isповједnik i duhovni savjetnik. Potpis Sluge Božjega »*Isus = fra Ante*« ili »*fra Ante = Isus*« biskup je usporedio s riječima sv. Pavla: »*Zivim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni*« (Gal 2, 20).

O. vicepostulator je na kraju euharistijskog slavlja zahvalio trojednom Bogu, Blaženoj Djevici Mariji, ocu biskupu vladikiju

Kekiću, propovjednicima dr. fra Stjepanu Čovi i mnp. o. provincijalu fra Jošku Kodžomanu, braći svećenicima koji su sudjelovali u euharistijskom slavlju, braći svećenicima koji su u trodnevnici i na obljetnicu smrti isповijedali, zborovima koji su pjevali, bogoslovima koji su pohodili grob i sobu Sluge Božjega, bogoslovima i ministrantima koji su služili kod euharistijskih slavlja, kataličkim i ostalim sredstvima priopćavanja, s. Vitomiri i fra Miroslavu za ukrašavanje cvijećem crkve i groba Sluge Božjega, svima koji su u trodnevnici i na 48. obljetnicu smrti Sluge Božjega sudjelovali u euharistijskim slavljima, a posebno njegovim štovateljima koji se gorljivo mole za njegovo uzvišenje na čast oltara.

U trodnevnici na euharistijskim slavljima pjevali su domaći zborovi. Prvi dan trodnevnice, petak 1. ožujka, pjevalo je zbor pobožnih gospoda. Drugog dana trodnevnice, subota 2. ožujka, pjevalo je mješoviti zbor. Trećeg dana trodnevnice, nedjelja 3. ožujka, pjevalo je zbor Frame. Na samo Antićevo 2013. pjevalo je zbor *Otac fra Ante Antić*.

Donosimo u cijelosti propovijedi svih propovjednika.

H. Daleković

Ljubav Božanskog Srca i nebeske Majke neka vlada i kraljuje u Tvojoj duši!

Već smo na polovici mjeseca naše božanske Majke. Cijela sveta Crkva slavi i časti, posebno ovaj mjesec, svoju Majku i stavila pred oči svoje djece uzvišene kreposti njezine. Ona hoće da nebeska Majka živi u srcima njezine djece, da im bude uzor, ogledalo života.

Ti već osjećaš što hoću reći ovim. Ti si redovnik, svećenik - apostol - sin Marijin!

Za Te je čast i velika radost kad vidiš da se časti i posebno slavi Tvoja nebeska Kraljica. Na pomisao da se svako jutro i večer - cijeli dan kupe oko Marijina oltara vjernici, da joj iskažu najveće časti, poklonstvo i hvale - sve to mora Tvoje srce podizati, napunjati neizrecivim veseljem i radosti. Ono ima čutiti sa svetom Crkvom i svoju sinovsku ljubav osobito s Njome sjediniti, da sav živiš, osjećaš, misliš i radiš u Ljubavi s nebeskom Majkom. Dok ovo ne postigneš, smatraj se vrlo nesavršenim i nevrijednim.

AP. I/17, 40

Fra Ante Antić

48. obljetnica smrti (4. 3. 2013.) i 120. obljetnica rođenja (16. 4. 2013.)

Prvi dan trodnevnice <> dr. fra Josip Šimić, vicepostulator

O. ANTE ANTIĆ SVJEDOK VJERE

Evangelje današnjeg bogoslužja govori nam o vinogradarima ubojicama, opisujući njihovu nevjernost gospodaru vinograda, koja ih čini do te mjere zlima da na kraju ubijaju i naslijednika, tj. sina gospodarova. Manjak vjere kod čovjeka uvijek dovodi do porasta zloće u čovjeku. Svima nama je jasno da je vjera plod odvraćanja od zla i osobnog obraćenja, koje se ostvaruje dje-lovanjem Božje milosti, jer Bog ne želi da bezbožnik umre, već da se odvrati od svojih zlih putova, a to znači da se odvrati od svoje nevjere (usp. Ez 18, 21-23. 24). Psalmist, pun pouzdanja u Boga, u hodočasničkom psalmu se obraća Bogu: »*Iz dubine vapijem tebi, Gospodine: Gospodine, usliši glas moj! Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja!*« (Ps 130/129, 1-2). Vjera podrazumijeva osobnu pravednost, poštivanje dostojanstva braće i sestara, izmirenje s njima i poštivanje svih drugih (usp. Mt 5, 20-26). Zato smatram važnim proanalizirati na koji je način o. fra Ante Antić u dubini svoje duše živio svoju vjeru i kako ju je pred drugima svjedočio potičući i njih da porade oko vlastite vjere.

Već od mладenačkih dana sluga Božji o. fra Ante Antić bio je duboko uvjeren da je čvrsta, jaka i nepokolebljiva vjera ne samo zalог uspjeha, već i temelj svakog duhovnog života, kako svećenika, redovnika i redovnice, tako i običnih vjernika. Vjera, smatra on, čovjeka rasvjetljuje i postaje mu pravilo življenja koje ga dovodi k Bogu. Zato on savjetuje učiteljicu Maricu Baturić: »*Posebna vježba: Duh svete vjere. Sve gledati oči-*



*ma sv. vjere, evanđelja. U tom svjetlu sve promatrati i hodati u vjeri. Kako mi sv. vjera prikazuje dragog Boga, Božansku ljubav, ovaj svijet, mene, kušnje, život, tako ću sve gledati. [Ispitivat ću se da li sam hodala i živjela svetom vjerom.]« (AP III/5, 21) Vjera raspaljuje i usmjeruje dušu prema svemu što je plemenito, tjera malodušnost i pruža utjehu u nevoljama i poteškoćama. U tom smislu on piše učiteljici Katici Jukić: »*Tko će Vam dati utjehe u Vašim naporima i teškoćama? Vjera, pogled na križ – Ljubav Isusovu*« (AP III/13,5).*

Ono što Antićevu vjeru čini drukčijom od vjere većine kršćana jest potpuno poistovjećenje s Kristom, koje je s vremenom postajalo sve dublje. To se ne očituje samo

u njegovu neobičnom potpisu: *Isus = fra Ante*, koji nam se na prvi pogled može učiniti čak bogohulnim, već se očituje i u njegovu uobičajenom svakodnevnom životu. Gornji potpis proizlazio je iz njegova uvjerenja da je on sav uronio u Isusa i da zato njegov život mora biti sukladan Isusovu životu. On je držao da svi darovi, materijalna pomoć, ali i molitve i duhovna potpora, njemu iskazana, nisu poklonjene njemu, već samom Isusu, koji sve to prima (usp. AP I/30, 4; AP/II, 24 i AP/III, 24-25).

Vjera, piše on: »*Udahnjuje [mu] pouzdanje i čini da u svemu gleda Boga i sve prima iz ruke Božje*« (AP III/22, 2). Antić je često znao savjetovati one koji dolaze k njemu, kao i one koji se s njime dopisuju da se mole Bogu da im umnoži vjeru, ufanje i ljubav (usp. npr. AP II/34, 15). On se i sam u molitvenim trenucima pripuštao prosvjetljenju vjere puštajući da ona struji njegovim duhom i tijelom. Njegova je vjera jačala do te mjere da mu je njena čudesna moć omogućavala da se u njoj, možemo reći, preobražava u Krista. To su primjećivali i oni koji su k njemu dolazili. Sestri Saleziji Mavrak 19. prosinca 1951. piše: »*Uvijek sve gledajte očima vjere. Prosrite Gospodina neka Vam umnoži vjeru. Svaki dan kod svete mise i svete pričesti*



molite Božansko srce i Prečisto srce Marijino da Vam udijeli milost vjere« (AP II/24, 19.1-2).

Sluga Božji drži da je za odrastanje u vjeri jako važno življeno svjedočenje vjere u kršćanskim obiteljima. Tako on roditeljima jedne obitelji piše: »*A Vaša draga djeca? Ovo bih htio da Vaša djeca dobiju od vas: Dar vjere, ljubavi Božje, dar svete čistoće i poštenja, poštovanja starijih i smisao za rad. Nek od Vas nauče moliti i ljubiti Mariju i bližnjega*« (AP III/17, 8).

Otac fra Ante je, živeći u vjeri i po vjeri, nastojao svjedočiti ljubav Božju u susretu sa svakim čovjekom. Zato su oni koji su se kod njega isповijedali i savjetovali zaključivali



da je njegova »vjera bila živa kao gledanje« (A. Kujundžić, Harmonija života i smrti, VFPPO 14(1965), *Prilog*, br. 5-6, str. 20). Zaključimo s riječima koje je Sluga Božji napisao G. Šmitu: »Iz milosti izvire vjera, ufanje i ljubav« (Ap II/34, 15).

MOLITVA VJERNIKA

Obratimo se našem Nebeskom Ocu i zamolimo ga da, po zagovoru sluge Božjega o. fra Ante Antića, ojača našu vjeru i očinski primi ove naše prošnje:

- Za kardinalske zbor, da vođeni i prosvjetljeni Duhom Svetim što prije izaberu novog Svetog Oca, molimo te.
- Za našega nadbiskupa Josipa, naše pomoćne biskupe i ovde nazočnog biskupa Nikolu, molimo te.

- Da svi mi ovdje sabrani, naša župa, naš grad i naša nadbiskupija, po našoj vjeri, pobožnosti i djelotvornoj kršćanskoj zauzetosti za braću i sestre u bijedi, kako je to činio otac fra Ante Antić, djelotvorno svjedočimo našu vjeru, molimo te.

- Da otac fra Ante Antić po tvojoj milosti što prije bude uzdignut na čast oltara, posebno za što skorije čudo po njegovu zagovoru, molimo te.

- Da svi naši dragi pokojnici i svi oni koji su svoje živote darovali za slobodu našeg naroda i domovine uđu u radost vječnu, molimo te.

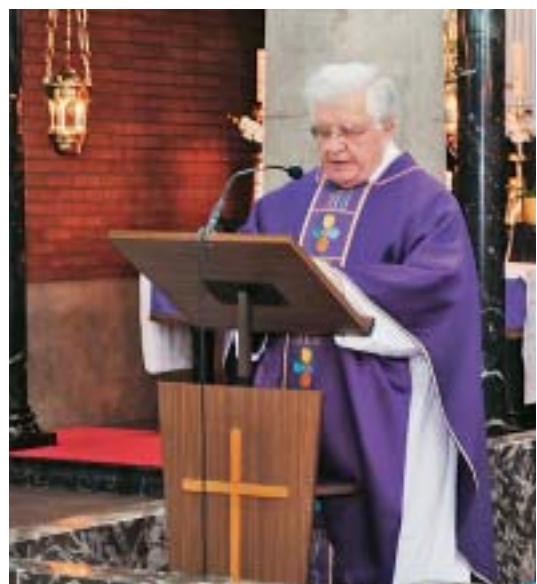
Oče Nebeski, milostivo usliši ove i sve ostale naše prošnje i potrebe, po Kristu Gospodinu našemu. Amen

Drugi dan trodnevnice <> dr. fra Stjepan Čovo, ofm, Split

PO VJERI ISUS ŽIVI U NAMA

Isus Krist centar je naše vjere uvijek a ne samo u ovoj godini vjere. Poslanica Hebrejima ga naziva »Početnikom i Dovršiteljem vjere« (Heb 12,1). Vjera je prožimala Mariju da prihvati anđelovu riječ i povjeruje navještaju da će postati Majkom Božjom. Po vjeri su apostoli ostavili sve i pošli za Isusom. Po vjeri su prvi učenici formirali prvu zajednicu sabranu u molitvi oko nauka apostolskog i slavili euharistiju. Vjerom su muškarci i žene posvetili svoj život Kristu, ostavivši sve da žive evanđeoske savjete. Vjerom su tijekom stoljeća muškarci i žene svih životnih dobi, čija su imena upisana u Knjigu života, ispovjedali ljepotu nasljedovanja Isusa Krista i svjedočanstva ljubavi koja su donosila obilne plodove. U godini vjere pred nama se pomašla lik o. Ante Antića, sluge Božjega, kao istinskog vjernika.

Vjera mu je bila vjerna suputnica na životnom putu i omogućavala mu uvijek iznova zamjećivati čudesna koja Bog čini za nas. Ona mu je pomagala da je uočavao znakove vremena, ali ga je i obvezivala da



postane živi znak prisutnosti Uskrstloga u svijetu.

Dok novinari danas žele čuti velike ljude i doznati njihova mišljenja, upoznati njihov život i poglede, Isus želi osvojiti ljude, biti u njihovu srcu da pokaže da je on središte

njihova života. Svijet ga nije upoznao, kaže sv. Ivan, jer sa svijetom vlada grijeh, živi u tminama (usp. Iv 1,10-11). Bog je u svakom pokoljenju podizao osobe koje su se vezale uza nj više nego na same sebe i koje su u njemu nalazile princip vlastitoga života. Te osobe nazivamo jednim imenom sveci. Sveci su imali duboko iskustvo Krista: mučenici su prikazivali svoj život za nj, mistici su došli do slavlja mističnih zaruka s njim. Njihova potpuna posveta Isusu Kristu i poistovjećivanje s njime ispunja divljenjem do kojih su duhovnih visina dospjele te osobe usprkos ljudskim slabostima koje su ih pratile. U našoj Crkvi i našoj zajednici Bog je podigao čovjeka žive vjere, o. fra Antu, da u tami Drugog svjetskog rata i poraća diže duše, hrabri slomljena srca i usmjeruje ljude prema Bogu i nebeskim visinama. To je uspjevalo jer je bio istinski vjernik, predan Bogu i milosnom životu.

Mnogim je dušama stavljaо pred oči uzvišeno jedinstvo s Bogom po primjeru sv. Pavla: »Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama? Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer je svet hram Božji, a to ste vi!« (1Kor 3,16-17). Sebe pitamo: Gdje možemo susresti Krista danas? Isusovi učenici su ga susretali na putovima Palestine, mi ga susrećemo u zajednici vjernika koja sluša njegovu riječi i slavi njegova otajstva. U Crkvi se nalazi serija posrednika

koji pomažu da susretнемo Krista: molitva i sabranost u zajednici privlači Krista u zajednicu (usp. Mt 18,20), poslužitelji koji vrše službu u Kristovo ime (usp. Lk 10,16; 22,20), sakramenti, a vrhunac tog susreta jest euharistija u kojoj je Krist stvarno prisutan (usp. Mt 26,26-28, Iv 6,53-58). Iz svih sakramenata izvire duhovnost koja nas vodi do ustrajnog i osjetnog jedinstva s Kristom.

Svatko je odgovoran hoće li prihvatići Krista u svom životu, pronikati postupno u njegovo otajstvo, identificirati se s njime. Kršćanska duhovnost danas mora označavati neopozivo i stvarno osobni, intimni, ustrajni i bitni susret s Isusom Kristom, proslavljenim Gospodinom, glavom Crkve, prisutnim među nama koji nas vodi do jedinstva s Bogom, vrhovnom stvarnošću koja jedino može zadovoljiti nemirno čovjekovo srce. Današnjem je svijetu posebno potrebno uvjerljivo svjedočenje onih koji se smatraju vjernicima da svijetle u tami današnje nevjere. Papa Pavao VI., na to je upozorio: »Suvremeni čovjek radije sluša svjedočke negoli učitelje - ili ako sluša učitelje, sluša ih zato što su svjedoci« (Evangelii nuntiandi 41). Kršćanstvo nije teorija niti neka formula, ono je život u Isusu Kristu koji nam otkriva da smo ljubljeni i da je on dao svoj život za nas. Ta spoznaja mijenja naš život, okreće nas od nas i usmjeruje prema neprolaznim vrednotama.



Pogledamo li u život sluge Božjeg o. Ante Antića, vidjet ćemo da ga je u životu vodila vjera i kršćanska nada, koja je kršćanska krepst, koja je Božji dar, iščekivanje onoga što će se u cijelosti zbiti, a to je zajedništvo s Bogom. Vjerom je ulazio u prijateljstvo s Gospodinom; ljubavlju je živio i njegovao to prijateljstvo. Vjera mu je pomagala da prepozna darove koje nam dobri i velikodušni Bog povjerava. U nadi se nalazi radost pronalaženja smisla ovoga života. Kršćanska se nada razlikuje od nade svjetovnog društva koja na mjesto Božjega ustoličuje čovjekovo kraljevstvo. Na mjesto vječnoga blaženstva ustoličuje društveno blagostanje.

Ovo vrijeme, kakvo god jest, ono je naše vrijeme u kojem ima i bit će mnogo izazova i krivih nauka. Od vjernika se upravo danas traži odlučno i konkretno svjedočenje vjere riječu i opredjeljenjem svoga životnog stava. Sluga Božji o. Antić doživljavao je i proživljavao teške osobne životne trenutke, a jednako su ga mučila iskušenja i stradanja njegove zajednice i cijelog hrvatskog naroda. Tada je bio jasan sebi i drugima, znao je na koga se treba osloniti. To je poručivao dušama koje je vodio: »*U momentima neu-spjeha ili duhovne suše sačuvajte duh vjere, pouzdanja, svoje običajne molitve i čvrstu nadu da Vam Isus sprema nove milosti, veće duhovne izazove*« (AP 11/43, 8).

Tim upozorenjem stavio nam je pred oči misao sv. Pavla koja nas opominje na opasnosti: »*Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima*« (Tim 4,1). Sluga Božji o. Antić toga je bio svjestan, ali se nije slomio niti klonuo. Jasno je sebi i drugima govorio: »*Molim Vas, sačuvajte u svemu duh svete vjere, on neka Vas u svemu vodi i rasvjetljuje. U njemu budite utemeljeni, ukorijenjeni, da Vam cijeli život njome bude prožet. Kliko u Vama bude rastao duh vjere, toliko ćete biti rasvjetljeni u cijelom svom duhovnom životu*« (AP 11/11, 11).

Kako je moguće izgraditi jaku ljudsku i duhovnu osobu bez unutarnje borbe, bez

razlikovanja dobra i zla, bez strategije da kažemo »ne« grijehu i propustima a »da« dobru i milosnim poticajima. Grijeh se nalazi na vratima našega srca, na nas navaljuje da nas zarobi. Postoji žestoki svakidašnji duhovni boj koji nam nameće borbu duhovnim oružjem. Mjesto te borbe jest naše srce, središte našeg nutarnjeg, moralnog i duhovnog života, naše volje i želje svih drugih osjećaja, prostor susreta Boga i čovjeka. Srce je izvrgnuto bolesti i neodlučnosti, neposluhu riječi Božjoj i pristanku onom što se protivi volji Božjoj. Vjerom uspijevamo imati srce čisto i osjetno, sposobno da razlikuje dobro i zlo, srce koje čuva i rađa misli dobrote i ljubavi. To je cilj naše duhovne borbe. Za tu žestoku duhovnu borbu moramo biti budni i pripravni. Dok smo svjesni svoje borbe i slabosti, ipak smo svjesni Božje pomoći i njegove snage pa ćemo sa sv. Pavlom govoriti: »*Sve mogu u onome koji mi daje snagu*« (Fil 4,13). To je zalog pobjede. Vidimo kako se iz života isključuje Bog, opće vrijednosti i načela, kako se manipulira čovjekovom sudbinom. Takvi nisu bili sveci. Oni su znali ustajati protiv zla i ustrajati i braniti vrijednosti koje su bile ugrožene. O. Antić nam zato poručuju: »*Otvorite oči, budite budni, svjesni današnjega vremena, nemojte se dati pokolebiti, imajte čvrstu, nepokolebljivu vjeru u Gospodina!*«

Draga braćo i sestre! Može se dogoditi da i mi odlutamo na stranputice života, da zatajimo u svojim dužnostima u obitelji, u društvu, u Crkvi. Može nas zahvatiti strah, iako nam je Bog oprostio, da nam ljudi nisu oprostili. Tješe nas ipak riječi koje smo danas čuli iz Isusovih usta da se radujemo što se netko povratio u krilo Božje, u krilo Crkve, da je zaboravio svoja lutanja i našao se u kući Očevoj jer se pokajao i priznao svoj grijeh. Ako postoji prostor u kojem Bog objavljuje svoje milosrđe, to je upravo dar njegova prijateljstva čovjeku koji mu se povraća poslije duga lutanja i dubokog zaborava. U čovjeku se stvara ozračje kajanja i želje za očevom ljubavlju i oprاشtanjem: »*Ustat ću, poći ću ocu svome pa mu reći:*

Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika!« (Lk 15,18-19). Bog se ne ograničava na čekanje, on стоји на straži, gleda nadaleko, on neprestano čeka, vidi nas i onda kad smo od njega daleko, trči nam ususret, grli nas. U nama se tada odvija smrt koja postaje život, lutanje se pretvara u radosni povratak i slavlje što je prošlost izbrisana. Neće nas osloboditi ni pokora, ni strah, ni grižnja savjesti od našeg dubokog zla, nego zagrljaj Oca koji je veći od našega srca, njegova ljubav koja oprاشta i nagrađuje, čeka povratak izgubljenog sina, raduje se zbog jednog grešnika koji se obrati više nego zbog devedeset i devet pravednika kojima obraćenja ne treba (usp. Lk 15,7). Put povratka Bogu ima mnogo iznenađenja. Koliki su vjernici u ispovijedi iskusili Božje milosrđe i oprštanje, osjetili radost povratka u očinski zagrljaj ljubavi i milosrđa. Takvi

puni suza radosnica počinju novi život poput rasipnoga sina koji »*bijaše mrtav i opet oživje, bijaše izgubljen i nađe se!*« (Lk 15,32).

Čvrstim pouzdanjem vjerujemo da je Gospodin Isus pobijedio zlo i smrt. S tim pouzdanjem povjeravamo se njemu. Da bismo to ostvarili, imajmo uvijek pred očima poticajne riječi služe Božjega oca Antića: »*Budimo uvijek u Njegovoj svetoj prisutnosti puni vjere!*« (AP 11/30, 26). Hrabro koračajmo i usred poteškoća, čvrsto uvjereni da je do u sitnice sve uređeno za naše dobro. S vjerom i nadom napredujmo na putovima Gospodnjim. Svi su Božji putovi samo milosrđe i istina. Zato putujmo zajedno s Kristom, jednim putem. Budimo radosni i usred muka i nesigurnosti našeg zemaljskog putovanja jer smo sigurni da nas oživljuje i prati Krist Gospodin koji je bio snaga i potpora o. Antiću. Amen!

Treći dan trodnevnice <> mnp. o. provincijal fra Joško Kodžoman



ŽIVEĆI U VJERI, SVJEDOČITI BOŽJU LJUBAV

Rado sam prihvatio poziv vicepostulatora fra Josipa da ovu treću večer trodnevnice uoči samog ovogodišnjeg Antićeva pred-

vodim ovo euharistijsko slavlje i o njemu u propovijedi progovorim o Antićevu svjedočenju vjere i pozivu koji je on upućivao svojim suvremenicima, ali i svima nama da svjedočimo vjeru: »*Pravilo koje Vas vodi i ravna jest sveta vjera. Nje se morate držati!*« (AP III/17, 18). Taj svoj poziv otac Antić upućuje najprije nama, jer smo mi njegovi duhovni nasljednici.

Svjestan sam kao provincial Antičeve Provincije da je ovaj poziv najprije upućen meni i cijeloj upravi naše Provincije. Uz osobno životno predanje i nastojanje živjeti i svjedočiti vjeru, to podrazumijeva još dvije bitne činjenice, a to su: 1. nastojati svim snagama duhovno i materijalno oko beatifikacije Sluge Božjega i 2. učiniti sve da čim prije uredimo gornju crkvu kako bi se u njoj mogla slaviti euharistijska slavlja. U tom smislu izražavam punu podršku braći u samostanu i župi i obećavam potporu kako Provincijske uprave, tako i cijele Provincije. Osobno se



osjećam jako povezan sa ovim samostanom-svetištem i župom, jer sam ovdje za vrijeme studija filozofije i germanistike prove pet godina. No, ne samo ja osobno, nego i svaki član naše Provincije treba imati sve to pred očima.

Svjesni smo da je djelovanje naše Provincije u domovini, osim ove župe, vezano na područje južne Hrvatske, točnije Dalmacije - Splitske nadbiskupije, Šibenske biskupije, te Zadarske nadbiskupije i Gospicko-senjske biskupije. To dakako ne umanjuje našu zadaću brige i nastojanja da sve ovo o čemu smo prije govorili privedemo potpunom ostvarenju i trajno pratimo prikladnim personalnim rješenjima, kad je svetište i župa u pitanju, nastojeći uvijek pronaći braću antičevskog duha, usmjerena i djelovanja prema Bogu i prema ljudima. Zato vas želim podsjetiti na jednu Antićevu misao: »Želim i molim Vas, da budete čovjek vjere. Sveti vjera vodi

čovjeka Bogu, udahnuje mu pouzdanje i čini da u svemu gleda Boga i sve prima iz ruke Božje. Sve je u vlasti, u rukama Božjim. Iz ruke Božje nitko ne može oteti, iščupati čovjeka. Bolje je i malo s Bogom, s Njegovim svetim blagoslovom, nego mnogo a bez blagoslova Božjega« (AP III/22).

U ime Provincije želim izraziti našu franjevačku zahvalnost svima vama koji dolazite, kako onima koji su članovi župne zajednice, tako i svima vama ostalima, koji u tako velikom broju dolazite slaviti Boga u ovu našu crkvu, ne samo za u devetnici i za svetkovinu naše Majke Božje Lurdske, kao u trodnevniči i za obljetnicu preminuća duhovnog svjetionika sluge Božjega oca fra Ante Antića. Neka vas u svemu tome vodi ona vjera i ljubav prema Bogu, Kristovoj i



našoj Majci Mariji i neka vas posve potakne primjer Sluge Božjega. On poziva i potiče i nas i sve vas: »Molim Vas, sačuvajte u svemu duh svete vjere. On neka Vas u svemu vodi i rasvjetljuje. U njemu budite utemeljeni, ukorijenjeni, da Vam cijeli život bude prožet. Koliko u Vama bude rastao duh vjere, toliko ćete biti rasvjetljeni u cijelom svom duhovnom životu« (AP II/11, 11).

Također vam želim zahvaliti za sve što činite u materijalnom smislu u okviru vaših mogućnosti, koje su u većini slučajeva skromne. Znam dobro da vi, u ovim vremenima oskudice i potrebe koju većina podnosite, vašom milostinjom podupirete ovo svetište, ovu župu i ovaj samostan. Nemojte misliti da je to što dajete maleno i skromno, nego se





radije prisjetite Isusova upozorenja na onu siromašnu udovicu koja je dala dva novčića, ali to je bilo sve što je imala (usp. Mk 12, 41-44 i Lk 21, 1-4).

Cijela naša Provincija s ponosom govori o svetištu i župi Majke Božje Lurdske, o svima vama koji se ovdje klanjate Isusu u skrivenom u hostiji u svetohraništu i iznosite mu svoje prošnje po zagovoru njegove i naše Majke, a nasljeđujući primjer oca Antića. Budite ustrajni i puni pouzdanja u Kristovo milosr-

đe, u Marijinu majčinsku ljubav kao što je to bio Sluga Božji, koji nas istovremeno potiče i opominje: »*Što bi bilo da smo ponizniji, duhom siromašniji i puni vjere kao djeca! Koliko bi čudo milosti tvorio dobri Spasitelj u nama i preko nas, da smo sasvim umrli sebi, propeli tijelo s požudama i ljubili križ i poniznost! Počnimo Gospodinu služiti, jer još ništa nismo učinili*« (AP II/30). Neka nam sluga Božji otac fra Ante Antić bude primjer i poticaj u našem kršćanskom životu.

Nebeska Majka tako Ti je blizu, da želiš uvijek na Nju misliti i biti s Njom. Ja sam želio da Ti o našoj Majci nešto progovorim, a da u Tebi sve više poraste djetinja ljubav, poslušnost, privrženost prema Njoj. Isus je već to učinio i dao Ti to prosvjetljenje da upoznaš i osjetiš da je Njegova volja da sve više dobru Majku ljubiš, slušaš i slijediš. Ona ne zna za grijeh, pa i Ti kao Njezino pravo dijete, više ne smiješ za nj znati. Naša je Majka sva pretvorena u Isusa pa i Ti je imaš u tome pravo slijediti. Ona sva sja nebeskom čistoćom, najvećom poniznošću, savršenom ljubavlju, potpunim posluhom i sva je po volji Očevoj, tako i Ti imaš sjati se krepostima, sjajem svoje Majke. Svaku je riječ svoga Sina čuvala u svom srcu i razmišljala. I Ti imaš svako sveto nadahnuće, prosvjetljenje, Riječ Božanskog Učitelja primati živom vjrom i najdubljom poniznošću u svoje srce, to čuvati i od ovoga Ti imaš živjeti.

AP I/17, 24

Fra Ante Antić

**48. obljetnica preminuća Sluge Božjega
PROPOVIJED KRIŽEVAČKOGA GRKOKATOLIČKOGA BISKUPA
VLADIKE NIKOLE KEKIĆA**

ISUS IZVOR I SREDIŠTE ANTIĆEVE VJERE

Braćo i sestre po Isusu Kristu!

U životu svakoga čovjeka od posebne su važnosti tri datuma: za prvi datum nitko od nas ne zna točno, nego otprilike. To je datum početka našega života ovdje na zemlji kada u međusobnom samodarju muža i žene te Boga koji život daje nastaje novo neponovljivo biće zvano čovjek. Muž tada postaje otac, a žena majka. Taj početni trenutak našega života nazivamo začeće. Bog je u svom stvaralačkom promislu povjerio majci da njezino tijelo hrani djetešće kroz sljedećih 9 mjeseci. Za majku, nositeljicu novoga života, naši stari znali su reći da je u blaženom stanju. I sve ono što majka, noseći svoje čedo u utrobi svojoj, tijekom 9 mjeseci osobno proživljava odražava se na dijete: i radost i tuga, bolest i veselje. Tako se zbivalo i godine Gospodnje 1893. kad se u Šepurinama na otočiću Prviću kod Šibenika u pobožnoj i bogobojažnoj obitelji Tome i Tade začeо dječačić Ante. Od svoga oca i svoje majke mali Ante primio je mnogo toga što će ga kasnije u životu resiti. U tom prvom dijelu života miničovjek u potpunosti je ovisan o svojoj majci. Ona je gospodarica njegova života. Može ga hranići s puno lju-



bavi, ali isto tako jednoga dana može mu to uskratiti i donijeti strašnu odluku: ti dijete više nisi poželjno, ja te više ne želim hraniti, ja sam ti presudila: umrijet ćeš. Naći ću krvnika koji će to učiniti plaćen bilo od Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje bilo mojim novcem. Jer ja želim biti slobodna. Koliki geniji nestali su na taj krvoločan način! I da su na takav način razmišljali Tomo i Tada, ne bi bilo niti Ante niti njegovih 9-ero braće i sestara. Teško onome koji podigne ruku na nevinu čovjeka! Blago onomu koji se svakom novom životu raduje!

Drugi važan datum u životu svakoga čovjeka je čas kada napušta svoje prvo prebivalište i rađa se za drugi dio života svoga koji će trajati onoliko koliko mu je Bog već unaprijed odredio. Taj dan slavimo kao svoj rođendan. Takav rođendan svoga Ante slavili su i Bogu zahvaljivali 16. travnja 1893. Tomo i Tada. Svjesni pak da je njihov mali Ante dar Božji, oni ga 8. svibnja, poput Josi-



pa i Marije, ponesoše u crkvu sv. Jelene da ga Bogu prikažu i da tamo preko svećenika bude opečaćen krštenjem u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i tako postane dijete Božje, kršćanin, katolik. Mladica zvana Ante tada je usađena u trs zvani Krist. Slijedile su godine rasta maloga Ante i kućnog odgoja. U srce njegovo otac njegov i majka njegova unesoše sve ono što će kasnije u Ante biti temelj na kojem će drugi odgojitelji u školi i u novicijatu nadograđivati.

Kad čovjek pomalo sazrijeva, on izabire svoje zvanje i životni put kojim će dalje ići. To je vrijeme kada čovjeku valja razvijati sve svoje talente i tako sebe ispuniti. To je vrijeme odgovornosti pred Bogom i pred ljudima. Vrijeme sabiranja blaga - ne onoga propadljivoga što ga »moljac i rđa nagrizaju« (Mt 6,19), nego »blaga na nebuk« (Mt 6, 20) - onoga i onakvoga blaga koje će biti naša poputbina na putu prema vječnosti. Naš Ante još je u osnovnoj školi osjetio da Bog kuca na vrata njegova srca i čuo tajanstvene riječi: Ostavi oca svoga i majku svoju, braću i sestre, prijatelje, i podi za mnom! Sjetio se Ante Isusovih riječi: »Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću ili braću ili sestre ili majku ili oca ili djecu ili polja poradi mene i poradi evanđelja, a da ne bi sada, u ovom vremenu... primio stostruko kuća i braće i sestara i majki i djece i polja, i u budućem vijeku život vječni« (Mk 10, 29-30). I ostavi on Zaton i pode u Sinj k franjevcima. Nakon potrebne formacije i duhovnog sazrijevanja 17. rujna 1912. postaje redovnik franjevac, a 29. srpnja 1917. svećenik Kristov. Tako je mladi franjevac Ante postigao svoj cilj. Otvorilo mu se široko polje rada u vinogradu Gospodnjem gdje će on kroz 48 godina služiti Bogu i ljudima.

Kao magistar klerika odgojio je generacije i generacije franjevaca, a kao vrsni ispovjednik mnoge je pomirio s Bogom i uputio ih na pravi put. Njegov dom ovdje u ovom samostanu u Vrbanićevoj ulici bio je širom otvoren za svakoga tko je tražio njegove mudre savjete. Preko njega strujala je Božja dobrota i milost prema grešnom čovjeku i ponovno ga uzdizala u novi život.



Bio je on Božji prorok u svom vremenu. Prorok koji »uzdiže, hrabri i tješi« (1Kor 14, 3). Takvih proroka kao što bijaše sluga Božji Ante Antić u ova naša doista teška vremena nedostaje. Jer svijet koji živi u tami više voli slušati lažne proroke. »Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti« (Mt 24, 11) - reče Isus. Ti lažni proroci uvukli su se u sve pore života. Ima ih u politici, u školskom odgoju, u gospodarstvu, u pravosuđu, u medijima. Posvuda ih se može otkriti. Njihove su žrtve oni malovjerni koji izgubiše pravu orijentaciju u životu. Među njima ima i puno nazoviršćana koji napustiše Krista koji je jedini Put, Istina i Život. Zato mi se riječi 19-godišnjeg mладог franjevca Ante izgovorene 1912. godine čine proročkim, jer oslikavaju ovo naše vrijeme. Reče on tada: »U današnje vrijeme hoće se, treba onakovih ljudi, onakovih samoprijegornika i značajnika koji će poput svetog oca (Franje) poći i svim silama nastojati uzdignuti vjeru i kreplost, a srušiti bezyerje i nemoral. Ukratko, sve u Isusu obnoviti. Takvih se ljudi hoće, danas su tako potrebiti kao ne znam što, kao ništa drugo na svijetu. Takve ljudi očekuje vjera, red (franjevački) i domovina.«

Potrebna nam je, braćo i sestre, istinska obnova u Isusu. Zato je i njegova svetost sada papa u miru Benedikt XVI. u listopadu prošle godine proglašio *Godinu vjere*. Obnova i obraćenje počinje od osobe, od mene i od tebe. Ima mnogo toga što nam valja odlučno obrezati i odstraniti iz svakodnevnoga našega života. Kršćani su od Isusa pozvani da budu nositelji svjetla Kristova, da budu kvasac

za novo društvo koje se naziva Kraljevstvo Božje. U tom Kraljevstvu nema mjesta za laži, nepravde, mržnju, idolopoklonstvo i za svako drugo zlo. Novi Božji svijet kojega mi kršćani moramo izgrađivati je svijet čiji su temelji istina, pravda, mir i nadasve ljubav. Za takav se svijet svim svojim silama borio sluga Božji o. Ante Antić. Kad je kao vjernik sazorio, potpisivao bi se *Isus = fra Ante ili fra Ante = Isus*. Onako kako je to bio i velikan nad velikanima sv. Pavao koji u Poslanici Galaćanima reče: »*Živim, ali ne više ja, nego Krist živi u meni*« (Gal 2,20). Tako, sazorivši kao kršćanin u potpunosti i stekavši sebi obilje neprolaznoga blaga, fra Ante je na današnji dan prije 48 godina završio drugi dio života svoga koji je potrajan 72 godine i započeo živjeti život koji više nema ograničenja, život



vječni u Bogu koji je Ljubav, u zajedništvu s presvetom Bogorodicom, sv. Josipom, sv. Franjom, sv. Terezijom Avilskom, sv. Malom Terezijom i sa sv. Ivanom od Križa kojima se toliko puta u svojim svakodnevnim molitvama ponizno utjecao moleći da Bog preko njih pošalje obilje svoje milosti njemu, njegovim odgajanicima, njegovoj braći franjevcima, svećenicima, biskupima i brojnim vjernicima laicima koji su u fra Ante doživjeli Božjega čovjeka.

Zato i danas uzdignimo svoje molitve Gospodu da bi nam i službeno, potvrđeno od naše Katoličke Crkve, lik ovoga sluge Božjega zasjao na svodu nebeskom još jačom svjetlosti i sve nas osvijetlio. U jednom njegovu pismu čitamo: »*Ako me Gospod uzme k sebi,*

i dalje ču za Vas moliti kod Njegova veličanstva. (...) Želim Vas dočekati u nebeskoj slavi i prikazati Presvetom Trojstvu«, Dobri naš oče Ante, moli Svevišnjega da nam dade snage istinski se obratiti i njemu jedinome služiti. Moli za ovu našu ovozemaljsku domovinu, za ovu našu zemlju po kojoj si hodao, da svaki njezin građanin živi dostoјno čovjeka i da svaki ima ruha i kruha i posao kojim će prehranjivati sebe i svoju obitelj, a ponajviše te molimo: isprosi u Boga živoga da naš hrvatski narod bude Božji narod koji će ponovno zavoljeti život i napučiti puste ravnice naše, brda i doline, more i planine. Još ti upućujemo jednu usrdnu molbu: svi vi nebesnici udružite ovih dana svoje zagovorne molitve i uputite ih Duhu Svetome da On, tješitelj dobri, životvorac i posvetitelj, nadahne i prosvijetli sve kardinale okupljene ovih dana u Vatikanu kako bi oni po svojoj savjesti i poslušni Bogu izabrali za nasljednika sv. Petra najdostojnjeg između sebe koji će poput Isusa Krista vjerno u potpunoj poniznosti i predanju služiti svome stadu i biti svima nama uzor u vjeri, nadi i ljubavi.



BOG MIRA I ČOVJEKOV NEMIR

Svečanim euharistijskim slavlјem 4. ožujka 2012. obilježena je 47. obljetnica blažene smrti sluge Božjega fra Ante Antića. Ovom slavlju, kojim se u ponajprije zahvalno slavilo Boga za svu ljubav koju nam iskazuje preko svojih ugodnika kao što je fra Ante Antić, prethodila je trodnevna duhovna priprema. Prvi put u ovoj duhovnoj pripremi i na samo Antićevu sudjelovali su hodočasnici i zborovi iz Antićevih rodnih Šepurina i Zatona, gdje je proveo svoju ranu mladost do polaska u Franjevačko sjemenište u Sinju. Dolazak zborova i njihovi prelijepi pučki napjevi bili su jedinstven duhovni doživljaj, slikovito rečeno pravo proljetno duhovno osvježenje.

Uživljeno pjevanje korizmenih pučkih napjeva, osobito Jeremijine molitve muškoga zbora iz Šepurina, koji je uveličao treću večer trodnevnice, donio je iskonski duh Dalmacije Zagrebu, duh njezina sunca, mora i kamena - duh Antićeve rodne grude. Dašak Dalmacije u starim crkvenim napjevima, onima i onakvima kakve je njegovao neponovljivi g. Ljubo Stipišić Delmata u skladbi „*Dalmatinovo površtu pritrudjena*“, podsjetilo nas je na sve ono arhetipsko, iskonsko, duši prirođeno, poput kamenih hridi morskom žalu. Ispunili su nam srce i dušu jer su to napjevi koji izviru iz duše i srca, koji dopiru do Boga, koji su ovom Antićevu dali posebnost, jedinstvenost i zasigurno dugo pamćenje.

Prvoga dana trodnevnice misno slavlje predvodio je i propovijedao vicepostulator fra Ante Babić. Kako je rekao u propovijedi, obilježavajući obljetnicu Antićeve smrti, dajemo ponajprije Bogu čast i slavu slaveći ga kalvarijskom žrtvom, najvećim znakom Božje ljubavi prema čovjeku i najboljim načinom uzvraćanja naše ljubavi Bogu. O. Ante Antić pokazao nam je kako se ljubi Boga i čovjeka, kako se korača putem sveto-

sti. Bio je čovjek mira, Božjeg mira! Zračio je mirom i druge obdarivao mirom s Bogom, pomirivao ih u sebi i sa svojim bližnjima. U nastavku je propovijedi fra Ante Babić lijepom slikom *čovjeka i njegove sjene* orisao duhovna lutanja i traganja današnjega čovjeka u potrazi za smislom i mirom, u potrazi za Bogom. Mir nastaje samo ondje i tada gdje za Boga ima mjesta. Naglasivši kako samo umjeren čovjek, osobito u korizmeno vrijeme, može potrebama koje donose nemir reći »NE«, fra Ante Babić završio je propovijed riječima: „*O. Antić od Isusa je učio dobrotu. Posebno ga je resila krepost poniznosti, koja je temeljna pretpostavka mira u duši. Riječi sv. Augustina o 'nemirnu srcu' odgovaraju našem najdubljem iskustvu i zato nije potrebno bježati od vlastite sjene, trebamo stablo pod koje ćemo se skriti, trebamo Božje okrilje.*“

U petak i subotu, 2. i 3. ožujka, misna slavlja predvodio je fra Andelko Domazet, profesor na KBF-u u Splitu. I njegove riječi u propovijedi zaustavljale su se na dvije najčešće povezivane riječi uz ime o. Antića – na dobroti i miru. Čovjek našeg vremena izgubio je svoj unutarnji ritam i mir. Nestrpljivost se vidi na svakom koraku, postala je modelom naše komunikacije. Nemir rađa nemoć u duhu. Ako je čovjek nemiran, nije sposoban ljubiti, služiti, ostati vjernim. Danas caruju površnost i rastresenost. Mir kojim je živio i svjedočio o. Antić ima svoju cijenu. Dolazi nakon pobjede u kušnjama. Kako se oprijeti tvrdoći srca, gorčini i lutnji? Odgovor nam daje *Poslanica Hebrejima*. Mir je plod dnevne povezanosti s Bogom, što zahtijeva disciplinu i ustrajnost. Zašto dajemo lažne čekove na račun svoje duše? Ako nema unutarnjeg mira koji je dragocjen Božji dar, nema iskustva Boga.

U subotu 3. ožujka fra Andelko Domažet progovorio je o »kući straha« i »kući povjerenja«, a baš o toj »kući povjerenja«, ljudima gladnima Boga, govorio je i životom svjedočio fra Ante Antić.

Nedjeljno misno slavlje 4. ožujka, na sam dan blažene smrti fra Ante Antića, predvodio je pomoćni đakovačko-osječki biskup mons. dr. Đuro Hranić, koji je svoju propovijed počeo riječima o preispitivanju svoje vjere, na što nas pozivaju liturgijska čitanja 2. korizmene nedjelje. »Knjiga Postanka progovara nam o Abrahamovoj vjeri i njegovoj kušnji, dok evanđeoski odlomak govori o Isusovu preobraženju pred Petrom, Ivanom i Jakovom. I Abraham i trojica apostola vidjeli su slavu Božju. (...) Vjera je osobni susret s Bogom i tek tada nas vjera pokreće. Večeras nas je okupio fra Ante Antić, koji je bio čovjek Abrahamove vjere, što nam daje putokaze u vjerničkome hodu.« Zatim je biskup Hranić u propovijedi spomenuo pismo koje je o. Antić uputio đakovačkom biskupu Antunu Akšamoviću 5. rujna 1943. »Fra Ante Antić proročki je i vizionarski gledao budućnost i u tome pismu, u svetačkom zanosu vjere koji ga ne ostavlja ravnodušnim, moli biskupa Akšamovića da pomogne

u osnivanju klauzurnog samostana. Biskupu je sugerirao realne stvari od velike duhovne koristi. Prolazile su godine, naizgled bez odgovora na Antićeve riječi, i napokon u vrijeme đakovačkoga biskupa Ćirila Kosa, nekoliko godina prije Domovinskoga rata, 1988. godine, zaživio je samostan bosonogih karmelićanki u Šarengradu. Rat je učinio svoje, karmelićanke su protjerane i napokon su se skrasile 1. svibnja 2010. u Đakovačkoj Breznici! Danas je u samostanu 26 sestara. Eto što čini pokretačka snaga vjere, vizionarski i proročki titraji Antićeve duše!«

Euharistijsko slavlje 4. ožujka uzveličao je župni zbor iz Antićeva Zatona. Dvama autobusima u Zagreb je na Antićevo 2012. pristiglo stotinu Zatonjana u pratinji njihova župnika vlč. Marka Gugića. Još toliko ih se pridružilo iz Zagreba i okoline. Zbor je svojim zrelim i uigranim pjevanjem oduševio Zagrepčane te je uvelike pridonio da su Antićevi štovatelji, i ne samo oni, ovogodišnje obilježavanje obljetnice blažene smrti Sluge Božjega nazvali *Antićevom za pamćenje*. Kao dugogodišnji sudionik ovakvih proslava, mogu reći da će Antićevo 2012. pamtitи kao najljepše dosad.

Filip Ivanda

Slavimo veliko nedokučivo otajstvo silazak Treće Božanske osobe na svetu Crkvu. Kolika tajna, koliko ljubavi, milosrđa i dobrote, miline krije u sebi ovo otajstvo.

Mi smo ti sretnici na koje se je spustio Duh Sveti. Poklonimo se, zahvalimo Presvetom Trojstvu na ovom neizrecivom daru.

U Gospodinu vas molim, budite vjerni Duhu Svetome. Nemojte Ga nikada žalostiti. Neka On u Vama nađe svoju milinu i nasladu. Kako će to biti? Budite jednostavni pred Njim i tražite samo Njega, Njegovu volju, Njegovu svetu ljubav. Uvijek radite što je Njemu ugodno, slijedite Njegova nadahnuća. Napasti svoje pobjeđujte Njegovom ljubavlju (...) »jer se ljubav Božja izli u srca naša Duhom Svetim, koji je dat nama« (Rim 5, 5).

U Vašim tjelesnim i duševnim slabostima neka Vas vodi, čuva i pomaže Duh Sveti. Apostol kaže: »Duh pomaže nam u našoj slabosti, jer ne znamo zašto ćemo se moliti, kao što treba, nego sam Duh moli za nas uzdisajem neiskazanim« (Rim 8,26). Obnovite dobro odluke i želje i prikažite se Duhu Svetomu na potpunu službu poput Marije: »Evo, službenice Gospodnje!«

AP II/24, 68

Ante Antić

ANTIĆEVSKA DOGAĐANJA U 2012.

Pišu A. Babić i A. Poklepović

Hrvatska katolička misija Kelkheim

Od 18. do 26. veljače 2012. o. vicepostulator fra Ante Babić boravio je u HK misiji Kelkheim im Taunus. Ondje je zamjenio župnika fra Marinka Vukmana koji je bio s hodočasnicima u Svetoj Zemlji. O. vicepostulator iskoristio je ovu prigodu da vjernici ma te hrvatske katoličke misije progovori i o dobrom o. Antiću. Upoznao ih je s njegovim životom i tijekom procesa za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Vjernici su imali priliku dobiti životopise, glasilo Sluge Božjeg i druge promidžbene materijale.

Župa Gospe van Grada u Šibeniku

Dana 3. travnja 2012. o. vicepostulator fra Ante Babić predvodio je u župi Gospe van Grada večernje euharistijsko slavlje u sklopu kvarantorskih pobožnosti (četrdeset-satno klanjanje euharistijskom Isusu) koje se, hvala Bogu, u toj župi još njeguje. U Šibeniku su nekoliko puta održani Antićevi dani, a tu je i blizina Antićeva rodnoga mjesata, pa nije čudno da Sluga Božji u Šibeniku ima velik broj štovatelja. I ovo kvarantorsko euharistijsko slavlje bila je prilika za o. vicepostulatora da sve štovatelje ponovno podsjeti na fra Antu Antića i opskrbi ih njegovim životopisima, glasilom i sličicama s molitvom za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Duhovna obnova molitvene skupine Antićeva mreža u Lužnici

U Lužnici kod Zaprešića 21. travnja 2012. u samostanu sestara milosrdnica održana je cjelodnevna duhovna obnova molitvene skupine »Antićeva mreža«. Voditelj duhovne obnove pod gesлом »*Tko sam ja – ja čovjek?*«

bio je o. vicepostulator fra Ante Babić. U zajedničkim propitivanjima, razmišljanjima i radionici sudionici su nastojali promišljati biblijsku istinu da je čovjek »*slika i sličnost Božja*«. Voditelj je podsjetio da je Sluga Božji, naš dobri o. Antić, u svome životu neprestano riječju i djelom to potvrđivao. Sutradan, 22. travnja, Duhovni centar Lužnica imao je Dan otvorenih vrata. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je i propovijedao o. vicepostulator. Blagoslovio je ribnjak, ribe i ribiće. Na Danu otvorenih vrata sudjelovali su i Antićevi štovatelji iz Zagreba.

Duhovna obnova Katoličke udruge Lovret u Splitu

Kao duhovni asistent Katoličke udruge Lovret, o. vicepostulator fra Ante Babić održao je duhovnu obnovu za volontere u udruzi na temu »*Prava ljudska i kršćanska komunikacija*«. Između ostalog o. vicepostulator istaknuo je fra Antu Antića kao primjer uspjele jednostavne i tople ljudske i kršćanske komunikacije.

Pripreme za uređenje prostora oko Antićeva groba

Nakon što je akademski umjetnik Branimir Dorotić izradio prijedloge vitraja za prozore do Antićeva groba, 2. svibnja 2012. o. vicepostulator fra Ante Babić održao je konzultacije s arhitektima, prof. K. Šerman i dipl. arhitektom V. Jukićem, oko uređenja prostora groba Sluge Božjega.

Šepurinjani na grobu Sluge Božjega

12. svibnja 2012. skupina od 50 vjernika rodne župe sluge Božjega o. fra Ante Antića u pratnji župnika don Bože Škembera poh-



dila je grob i sobu Sluge Božjega u kojoj je ljude dovodio Bogu, a Boga ljudima. Euharistijsko slavlje za vjernike fra Antina zavičaja održao je u samostanskoj kapeli o. vicepostulator fra Ante Babić. U propovijedi je fra Ante Antić predstavio kao »mudroga Božjeg proroka«.

Započelo uređenje prostora Antićeva groba

Radnici zagrebačke tvrtke *Rakarić – obrt za adaptacije* uklanjanjem radijatora, ventilatora, cijevi i kabela započeli su uređenje prostora fra Antina groba.

Slavlje svetkovina Duhova i Marije pomoćnice kršćana u župi Bilice

27. svibnja 2012. u župi Bilice u Šibniku dogodilo se dvostruko slavlje: svetkovine Duhova i svetkovine Marije pomoćnice kršćana. Vjernici župe Bilice već dugi niz godina tradicionalno slave Pomoćnicu kršćana. U prelijepom ambijentu, u hladovini sto-

ljetnih hrastova, ove je godine tradicionalno svetkovanje Pomoćnice kršćana predvodio o. vicepostulator fra Ante Babić. Blizina Zatona, mjesa djetinjstva sluge Božjega fra Ante Antića, potaknula ga je da i o njemu progovori Gospinim štovateljima te im ga predstavi kao čovjeka posve vjerna Bogu. Mnogi su rado kućama ponijeli Antićev životopis, glasilo i spomen-sličice.

Postavljeni vitraji na prozorima uz Antićev grob

Uoči blagdana sv. Ante, 12. lipnja 2012., »sveca cijelog svijeta« i imendana našeg Sluge Božjega, nismo mogli ništa ljepše zamisliti od vitraja postavljenih povrh Antićeva groba. Prema predlošku akademskog umjetnika Branimira Dorotića vitraje je izradila i postavila tvrtka *Mozaik M+S* iz Zagreba. Jedan vitraj predstavlja Golgotsku žrtvu, a drugi Slugu Božjega kako na oltaru posadašnjuje tu žrtvu. Sada je to prostor dostojan Sluge Božjega, koji pojačava dojam sakralnosti i spokoja.

U Splitu od 18. do 22. lipnja održan Provincijski kapitul

O. vicepostulator fra Ante Babić, kao član provincijske uprave, sudjelovao je u radu kapitula. Svoje kolege izvijestio je o radu Vicepostulature i aktualnom stanju postupka proglašenja blaženim Sluge Božjega. Za novog provincijala izabran je fra Joško Kodžoman, koji je dotad obnašao službu profesora njemačkoga jezika na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju.

U Zagrebu duhovna obnova molitvene skupine Antićeva mreža

Na svetkovinu apostola sv. Petra i Pavla o. vicepostulator fra Ante Babić u samostanskoj je kapeli održao duhovnu obnovu. Tema duhovne obnove bila je »*I mi smo pozvani biti ribari ljudi*«. Istaknut je tada Antićev primjer tiha, nemetljiva i veoma uspješna ribara ljudi. Njegova skromna redovnička sobica bila je njegovo »more«, a mreža kojom je lovio ljude bila je satkana od Božje i njegove ljubavi prema ljudima.

O. vicepostulator u Jelahu u Bosni i Hercegovini

Od 7. do 9. srpnja o. vicepostulator fra Ante Babić boravio je u Jelahu kao gost njemačkoga Malteserhielsdiensta, jelaške župe i jelaških vatrogasaca. U župnoj crkvi u Jelahu 8. srpnja, tijekom zahvalna euharistijskog slavlja za 20. obljetnicu humanitarnog djelovanja Malteserhielsdiensta u Bosni i Hercegovini, o. vicepostulator iskoristio je priliku župljanima progovoriti o humanitarnom radu fra Ante Antića. Kako bi dobili još potpuniju sliku o Slugi Božjem, župljeni su dobili glasilo Vicepostulature, sličice i životopise.

U Splitu od 10. do 13. srpnja održan kapitulski kongres

U splitskom franjevačkom samostanu »Fra Ante Antić« na splitskom Trsteniku od 10. do 13. srpnja održan je provincijski kapitulski kongres tijekom kojega je nova provincijska uprava, zbog potreba Provincije, dodijelila dotadašnjem vicepostulatoru fra

KAKVO IZNENAĐENJE!

Vruće sunčano jutro doslovce je pržilo. Znoj mi se slijevao niz lice i vlažio odjeću. Kako sam bila u blizini crkve Majke Božje Lurdske, odlučih u njoj zatražiti pomoći. Pomislih, tu ću zacijelo naći osvježenje. Ulazim. Sve je mračno i odiše svježinom. Gledam i ne vidim još ništa. Slušam i ne čujem. Dodirujem hladni kamen. Primjećujem neobičnu obojenu svjetlost koja dolazi sa strane i koja me tjera da vidim gdje sam. Priberem se razabirući kako se nalazim na mjestu mira i molitve – uza sam sarkofag dobrog oca Antića.

Na svoje udivljenje opažam da više nema sivih, paučinastih prozora, radijatora, crnih kabela i smeđih cijevi koji su donedavno tu bili. Moje oduševljenje izazvaše novi lijepi vitraji u prozorima. Sjajili su punim sjajem, izvana obasjani jutarnjim zrakama sunca. Male staklene pločice skladno su složene.

Kalvarija i raspeti Krist s jedne strane, a s druge lik o. Antića gdje u euharistijskom slavlju ponavlja Kristovu kalvarijsku žrtvu. Otkrivam i ljepotu umjetničkoga djela. Sve me ispunja zadovoljstvom. Ovo je sada mjesto mira i molitve. Mjesto gdje se rađaju lijepote misli. A stara poslovica kaže: »*Lijepe misli izgrađuju lijepu dušu*.« Taj doživljaj ljepote potaknuo me na misao: tko god je dao ideju za uređenje prostora Antićeva groba, zaista je uspio stvoriti spoj lijepog, ugodnog, umjetničkog i dobrog.

Hvala mu!

Ljerka

MOJI OSOBNI DOJMOVI O SLUZI BOŽJEM ANTI ANTIĆU

Beč, 10. studenoga 2012.

Poštovani vicepostulatore fra Ante Babiću!

Na poticaj mojega kolege s Klasične gimnazije Nadbiskupskoga dječačkog sjemeništa na Šalati u Zagrebu odlučio sam da Vam nakon 47 godina opišem svoje dojmove i zapažanja koja su se duboko usadila u moje sjećanje. Nekoliko dana prije smrti fra Ante Antića, na moj poticaj, a posredovanjem mojega kolege velečasnog gospodina Vjekoslava Tuđana, bilo je nama sjemeništarcima dopušteno da smijemo posjetiti dobrog oca Antića, koji je već u ovo vrijeme bio na glasu kao redovnik s posebnim milosnim darovima. Kad smo ušli u njegovu sobu, otac Antić ležao je u lijepo i skladno uređenu povišenu ležaju. Čini mi se da smo ga pozdravili uobičajenim pozdravom: »*Hvaljen Isus i Marija!*« Njegovo vedro lice odsjevalo je mirom i blagim smiješkom. Govorio je tihim, gotovo nečujnim, šaputavim glasom, ali ipak razgovijetno. Tijekom razgovora posebnu pozornost svraćao je na molitvu. Duboko u sjećanju ostale su mi riječi upravljene meni: »*Molite, molite, puno molite!*« U ono doba nisam niti slutio koje će značenje upravo te riječi imati u mojem budućem životu. Ta »*oporuka*« dobrog oca Antića postala je osloncem i putokazom na put mojega života. Molitva nije nikad utihnula ni u mom srcu ni na mojim usnama. Hvala, oče Antiću, za Vaš dragocjeni savjet!

Crte vedra lica o. Antića odražavale su karakterističnu harmoniju duše i tijela. U njegovim riječima odzvanjale su blagost, dobrota i poniznost. Naš razgovor i jedinstven susret s dobrim ocem Antićem završio je blagoslovom koji smo primili klečeći kraj njegova kreveta.

U sobi sam doživio skladnost i duševni mir te ugodan miris, čije kvalitete ne bih znao detaljnije opisati, stanje koje me spontano podsjećalo na nešto »*nadnaravno i sveto*«. Osim kreveta u kojem je ležao otac Antić, nisu mi ostala u sjećanju ni širina ni visina sobe. I tako se ne sjećam nikakvih predmeta koji su se nalazili u sobi. U sjećanju mi je jedino ostao nekakav »*svijetli oblak*« što je ispunjao sobu.

U posebnim životnim okolnostima češće sam se utjecao o. Antiću moleći ga za njegov savjet i zagovor. Boraveći u Zagrebu, rado sam odlazio u crkvu Majke Božje Lurdske i molio se u kripti kraj njegova sarkofaga. Svi ti dojmovi ostali su mi u sjećanju kao divan i nezaboravan san.

Dr. med. Antun Šurbek i vlč. Vjekoslav Tuđan, Varaždinska biskupija

Anti Babiću službu gvardijana u samostanu St. Gabriel u Münchenu, a na njegovo mjesto, za novoga vicepostulatora, odredila je fra Josipa Šimića, koji je već ranije obavljao ovu službu.

Trodnevница za svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije u Zaostrogu

Od 1. do 15. kolovoza 2012. o. vicepostulator fra Ante Babić boravio je u Zaostrogu predvodeći trodnevnicu i glavno euharistij-

sko slavlje na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo. O. vicepostulator iskoristio je ovu prigodu da vjernicima zaoštroskoga kraja i njihovim gostima progovori o sluzi Božjem fra Anti Antiću, koji je baš u Zaostrogu studirao filozofiju i jedno vrijeme obnašao službu duhovnog učitelja tadašnjih novaka. Svi zainteresirani od o. vicepostulatora fra Ante Babića mogli su dobiti sličice, glasilo i životopise sluge Božjega dobrog o. Antića.

Svetkovina sv. Roka zaštitnika u rodnoj župi fra Ante Antića Prvić-Šepurina

Na svetkovinu sv. Roka, 16. kolovoza 2012., glavno euharistijsko slavlje u 18 sati predvodio je o. vicepostulator fra Ante Babić U ovom slavlju sudjelovali su župljani koji žive u Antićevu rodnom mjestu i kraju te brojni Šepurinjani iseljeni diljem Lijepe Naše i svijeta. Pridružili su se i brojni vjernici turisti. Skladna procesija, praćena prelijepim pučkim pjevanjem, prošla je od župne crkve do Antićeve rodne kuće i natrag. U svojoj propovijedi na temu »*Svetac je čovjek kroz kojeg sije sunce Božje dobrote*« o. vicepostulator je čestitao Šepurinjanima da se upravo u njihovu mjestu rodio takav čovjek, koji im je na ponos i kao budući blaženik još jedna svjetla zvijezda u nizu hrvatskih mučenika, blaženika i svetaca. Oni koji su htjeli saznati više, posebno gosti-turisti, o Sluzi Božjem imali su prigodu dobiti njegovo glasilo, slike s molitvom i životopise.

Duhovna obnova za volontere Katoličke udruge Lovret u Splitu

Dana 10. rujna o vicepostulator fra Ante Babić u centru Matošić u Splitu, koji skrbi za stare i nemoćne osobe, održao je u duhovnu obnovu za dragovoljne djelatnike Katoličke udruge Lovret. Tema obnove bila je »*Svoju sreću naći u usrećivanju drugoga – to je tajna radosti*«. Kao primjer čovjeka koji je to u svom životu konkretno pokazivao naveo je slugu Božjega fra Antu Antića.

Inozemni svećenici pohodili Antićev grob

U organizaciji o. vicepostulatora fra Ante Babića u Hrvatskoj je od 1. do 6. listopada boravila skupina njemačkih i španjolskih svećenika. Posjetili su Zagreb, Plitvice, Split, Trogir, Hvar, Makarsku, Zaostrog i Dubrovnik. S velikim zanimanjem pohodili su grob i sobu sluge Božjega fra Ante Antića. O. vicepostulator pobliže ih je upoznao s likom našega budućega blaženika. Ovo je dosad



prvi poznati slučaj da inozemni svećenici organizirano pohađaju Antićev grob.

Ovdje navodimo da su pred sedam godina grob i sobu Sluge Božjega pohodili referent za katolike drugih materinskih jezika u nadbiskupiji München-Freising i jedan njegov kolega župnik. Isto tako prije osam godina to su učinili dva evangelička župnika i jedan katolički župnik iz okolice grada Karlsruhe u Njemačkoj.

Organizacijom ovoga hodočašća završile su sve službene aktivnosti dotadašnjega vicepostulatora fra Ante Babića. Neka je Bogu na slavu i čast, a Sluzi Božjemu da ga što prije vidimo na oltaru hrvatskih blaženika.

Zahvaljujte uvijek Gospodinu na svim iskazima Njegove ljubavi i ispunimo u svemu njegovu svetu volju (...) Tražimo ono što je Božje a što je naše. Neka nas Duh Sveti uvede u veliku tajnu Presvetog Trojstva. Neka se život Božanske zajednice u nama pokaže, očituje i naš život neka bude vječna slava i Hvala Bogu.

AP II/30

Fra Ante Antić

VITRAJI U CRKVI GOSPE LURDSKE U ZAGREBU

U zagrebačkoj crkvi Gospe Lurdske uz grob oca Ante Antića postavljena su dva nova vitraja. S desne je strane scena Kristova raspeća, a s lijeve figura Ante Antića. Autor tih vitraja istaknuti je hrvatski slikar Branimir Dorotić, umjetnik značajnog opusa, koji resi iznimno vrijedna zbirka sakralne tematike. Od njegovih brojnih djela nadahnutih Biblijom svakako treba izdvojiti vitraje u zagrebačkoj crkvi sv. Josipa, sa zanimljivom povezanošću prizora Starog i Novog zavjeta, te križni put u crkvi sv. Jakova u Međugorju. Dorotić je umjetnik velikog iskustva i posebnog senzibiliteta za zahtjevnu tehniku vitraja te su njegova ostvarenja transparentnih obojenih oblika i svjetla vrijedan doprinos suvremenoj sakralnoj umjetnosti.

Dorotić je pri umjetničkom uprizorenju Kristova raspeća naglašenim kolorističkim rasponima istaknuo dramu golgotskoga martirija dajući figuri Krista boju otvorena žutila, suprotstavljujući inkarnat tijela ljubičastom, nijansirajući vrijednosti boje simbola korizme u plemenitim vrijednostima tona. Dorotić impostacijom Kristove figure povezuje i smrt na križu i uskrsnuće. Potrebnim stupnjem realističnog Krist je interpretiran i čitkom obrisnom linijom i naznakom detalja. U dubini prostora Dorotić je smjestio figure razbojnika oblikovanih agresivnim vrijednostima crvenoga. Kontrasti unutar intenzivne palete potencirani svjetлом podižu emocionalnu razinu prikaza, postignutu i ravnotežom cjeline i naznakom stvarnog i imaginarnoga krajolika. Temi raspeća, toliko prisutnoj u kršćanskoj ikonografiji, Dorotić je dao i svoj prilog, ne

narušavajući pritom dosege velike umjetničke tradicije.

Prikazujući Antu Antića, osobu na glasu svetosti, Dorotić je istaknuo portretne crte i izraz ovoga svećenika. I sam mogu potvrditi da je Dorotić uspio donijeti i karakter i izgled ovoga velikoga čovjeka jer sam u djetinjstvu imao čast ministrirati na sv. misama (latinskog obreda) koje je služio otac Ante Antić. Njegov lik u misnici, ispod koje se vidi franjevački habit, Dorotić je smjestio ispred oltara ističući i kalež i raspelo. Vrijeme je to molitve koja kao da se treptajem boje i svjetla prenosi u svaki zakutak slike. Dorotić, uz nesporну opisnost fragmenata slike, insistira i na stvorenoj ugodnjenosti, gotovo daška nebeske ljepote. I naš, čemu se svi nadamo, budući blaženik utkan je u slutnju transcendentnoga.

I sam suodnos sadržaja ova dva vitraja govori o otkupiteljskom Kristovu činu i vjerničkom životu Ante Antića, potpuno predanog Kristu i čovjeku.

Stanko Špoljarić



KRIŽEVCI U ZNAKU HRVATSKIH SVETACA, BLAŽENIKA I SLUGU BOŽJIH

Ove godine održani su 5. dani hrvatskih svetaca i blaženika u Križevcima od 24. do 27. siječnja, koji su, možemo reći, već postali tradicionalni. Ove godine prva tri dana bili su posvećeni slugama i službenicama Božjim, a završni dan nedjelja, 27. siječnja, bila je posvećena sv. Marku Križevčaninu. Organizatori dana jesu: Udruga za promicanje znamenitih Križevčana *Dr. Stjepan Kranjčić*, Župa sv. Ane i Župa Blažene Djevice Marije Žalosne i sv. Marka Križevčanina u Križevcima. Pokrovitelj je Bjelovarsko-križevačka biskupija, a suradnici: Galerija hrvatske sakralne umjetnosti *Laudato* iz Zagreba, Gradski muzej Križevci, Pučko otvoreno učilište Križevci, Gradska knjižnica *Franjo Marković* Križevci, Glazbena škola Alberta Štrige Križevci i Turistička zajednica Križevci. Peti dani hrvatskih svetaca i blaženika organizirani su uz potporu Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, Grada Križevaca, Koprivničko-križevačke županije i HAK-a – Auto-moto kluba Križevci. Program se odvijao kako slijedi.

Prvi dan četvrtak, 24. siječnja, bio je dan posvećen službenici Božjoj Marici Stanković. Nakon svečanosti otvaranja u 18.00 sati slijedio je kratak književni i glazbeni program posvećen službenici Božjoj Marici Stanković koje su izvele Suradnice Krista Kralja. Euharistijsko slavlje u 18.30 sati predvodio je dr. o. Vinko Mamić, postulator kauze službenice Božje Marice Stanković i predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica. Preko slavlja pjevala je duhovna skupina *Službenica Božja Marica Stanković* koja djeluje u Nadbiskupskom bogoslovnom

sjemeništu u Zagrebu. U 19.45 sati svečano je otvorena izložba oltarnih slika hrvatskih svetaca i blaženika u tehnici akrila na drvu akademске slikarice Maje Vidović.

Drugi dan petak, 25. siječnja, bio je posvećen slugama

Božjim fra Leu Petroviću i 65 subraće. Molitveni, književni i glazbeni program posvećen slugama Božjim fra Leu Petoviću i 65 subraće izvela je Vicepostulatura za beatifikaciju istih mučenika. U 18.30 sati euharistijsko slavlje predvodio je o. fra Miljenko Stojić, vicepostulator postupka. Nakon euharistijskog slavlja održan je u maloj dvorani Hrvatskog doma okrugli stol *Budući hrvatski blaženici*, u kojem su sudjelovali postulatori, postulatorice i promicatelji kauza slugu i službenica Božjih: s. Veronika Popić za Žarku Ivasić, fra Ivan Bradarić za Placida Cortesea, preč. Pavao Medač za Anu Mariju Marović, vlč. Saša Ilijić za Antuna Mahnića i fra Miljenko Stojić za Lea Petrovića i 65 subraće. Moderator je bio mons. Ivan Milkenić, gl. urednik *Glasa Koncila*.

Treći dan subota, 26. siječnja, večernji program bio je posvećen sluzi Božjem o. fra Anti Antiću. U 10.00 sati održane su u Hrvatskom domu literarna, novinarska, dramska, likovna, glazbena i plesna radionice za djecu pod pokroviteljstvom dječjeg katoličkog mjeseca *Mali koncil*. Od 15.00 do 17.00 u velikoj dvorani Hrvatskog doma



izvedeni su i predstavljeni radovi stvoren na radionicama. U 18.00 sati u župnoj crkvi sv. Ane dr. fra Josip Šimić, vicepostulator kauze sluge Božjega o. fra Ante Antića, održao je predavanje »*O osobi i životu - o glavnim značajkama pobožnosti i duhovnosti sluge Božjega fra Ante Antića, i o tijeku njegove kauze*«. Budući da smo u godini vjere, predavač je poseban naglasak stavio na vjeru Sluge Božjega. U 18.30 sati o. Šimić je predvodio euharistijsko slavlje na kojem je propovijedao o Antićevoj duhovnosti građenoj na čvrstim temeljima vjere koju donosimo na kraju ovog izvještaja u cijelosti.

Četvrti i završni dan nedjelja, 27. siječnja, bio je posvećen sv. Marku Križevčaninu. U 9.30. sati zbor mlađih *Crisinus* izveo je molitveni, književno-glazbeni program posvećen sv. Marku Križevčaninu. U 10.00 sati svećano euharistijsko slavlje u crkvi sv. Ane predvodio je bjelovarsko-križevački biskup mons. Vjekoslav Huzjak. Na misnom slavlju pjevalo je dječiji zbor župe sv. Ane. U 11.00 sati bila je premijera dokumentarnog filma HTV-a »*Marko Križevčanin – u obrani vjere*«. U programu su sudjelovali Mario Raguž, urednik Religijskog programa HTV-a, Neven Mihael Dianežević, redatelj filma, i Niko Kostanić, autor filma.

Propovijed dr. fra Josipa Šimića, vicepostulatora kauze o. fra A. Antića

DUHOVNOST GRAĐENA NA ČVRSTIM TEMELJIMA VJERE

Sluga Božji o. fra Ante Antić svoju duhovnost, svoje duhovne pouke i svoje duhovno vodstvo temelji na svojem shvaćanju krsne milosti, koju čovjek prima na krštenju. Iako Antić u svojim pismima ne ističe krsnu milost, bez nje nije moguće shvatiti njegov životni put i djelovanje, koji su utemeljeni na darovima vjere i ljubavi koje mu je Bog udijelio obilnije negoli drugima. Budući da smo u godini vjere, progovorit ćemo o Antićevu poimanju vjere u kršćanskom životu.

Još od svoje mladosti o. fra Ante Antić bio je duboko uvjeren da je čvrsta, jaka i nepokolebljiva vjera, ne samo zalog uspjeha, već i temelj svega duhovnog života. Ona čovjeka rasvjetljuje i postaje mu pravilo življjenja koje ga privodi k Bogu. »*Udahnjuje mu pouzdanje i čini da u svemu gleda Boga i sve prima iz ruke Božje*« (AP III/22, 2; usp. AS I/8). Ona raspaljuje i usmjeruje dušu prema svemu što je plemenito, tjera malodušnost i pruža utjehu u nevoljama i poteškoćama. Antić savjetuje jednu osobu da se moli Bogu da joj umnoži vjeru, ufanje i ljubav (usp. AP II/34, 15). Antić se u molitvenim susretima pripuštao prosvjetljenju vjere puštajući da ona struji

njegovim duhom i tijelom. Njegova je vjera jačala do te mjere da mu je njena čudesna moć omogućavala da se u njoj, možemo reći, preobražava u Krista. To su primjećivali i oni koji su dolazili k njemu.

O. fra A. Antić piše: »*Uvijek sve gledajte očima svete vjere. Prosite Gospodina neka vam umnoži vjeru. Svaki dan kod svete mise i svete pričesti molite Božansko Srce i Prečisto Srce Marijino da vam udijele milost vjere*« (S. Mavrak 19. XII 1951., AP II/24, 19). B. Horvat potiče: »*Koliko u Vama bude*



rastao duh vjere, toliko ćeće biti rasvijetljeni u cijelom svom duhovnom životu» (AP II/11, 11). M. Krželju piše: »Pravilo koje Vas vodi i ravna jest sveta vjera. Nje se moramo držati« (AP III/17, 18).

Pišući o odgoju u našim klerikatima, Antić ističe: »Da se mlado srce odvaži na velike pothvate i zagrije za krepost, treba mu jake vatre, vatre koje jedino ima vjera. Kod klerika treba uzgajati duh vjere, pobudjavati ljubav i odanost prema vjeri. Učiti ih da sve gledaju u svjetlu vjere. Koga vodi to svjetlo, on je sposoban za sve i podesan da u njemu milost najbujnije djeluje i svoje plodove proizvede« (Arhiv VP, AS, Uzgoj u našim klerikatima obzirom na mjestu i druge okolnosti, č 7, 56; usp. Kemiveš M., Vjera, ufanje i ljubav u posvećenom životu kod fra Ante Antića, Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić, Zagreb 1966., 205).

Antić piše: »Ne živimo više mi nego Isus u nama. Budimo uvijek u njegovoj svetoj prisutnosti puni vjere, puni ufanja, puni ljubavi, puni straha Božjega« (AP II/30, 26). U ovakvom uvjerenju Antić je svoj život i djelovanje prvenstveno usmjeravao na njegovanje vjere, nastojeći da i njegova duhovna djeca, posebno klerici, sve gledaju u duhu i očima vjere, poticaj ih je da mole za dar vjere (usp. AP II/24, 19). Osnovno pravilo Antićeva života i djelovanja jest, kako bi se Isus vladao na mom mjestu, proisteklo je iz njegove vjere. Stalno je poticao osobe da čuvaju vjeru (usp. AP II/30, 13), da to bude djetinja vjera u kojoj je i on živio i djelovao. U trenucima neuspjeha, iskušenja i duhovne suše, kad su osobe gubile snagu i dolazile u opasnost da klonu, uporno je naglašavao da sačuvaju vjeru (usp. AP II/43, 8).

Ono što Antićevu vjeru čini drukčijom od vjere većine kršćana jest potpuno poštovanje s Kristom, koje je s vremenom postajalo sve dublje. To se ne očituje samo u njegovu čudnovatom potpisu – Isus = fra Ante, koje se u prvi mah čini bogohulnim, već se očituje i u njegovu uobičajenom sva-kodnevnom životu. Ovaj potpis potjecao je iz njegova uvjerenja da on predstavlja Isusa.

Prigodna molitva vjernika za proglašenje blaženim o. fra Ante Antića

Obratimo se našem nebeskom Ocu i zamolimo ga da po zagovoru sluge Božjega fra Ante Antića, ojača našu vjeru:

- Da nam Sveti Otac, naš biskup Vjekoslav, svi biskupi Crkve i svi svećenici trajno pružaju primjer i poticaj vjere, po pouzdanju u tebe i predanju tvojoj volji, molimo te.
- Da svi mi ovdje sabrani, naša župa i cijeli naš grad po našoj pobožnosti i djelotvornoj kršćanskoj zauzetosti za braću i sestre u bijedi, kako je to činio otac fra Ante Antić, svjedočimo našu vjeru, molimo te.
- Da svi oni koji su ovom našem svijetu prisutni društvenom i političkom nepravdom, diskriminacijom i progonima, slijedeći primjer oca fra Ante Antića, po pouzdanju u tebe, ojačaju svoju vjeru, molimo te.
- Da otac fra Ante Antić po tvojoj milosti bude što prije uzdignut na čast oltara i tako bude još veći poticaj i nadahnuće naše vjere, molimo te.
- Da svi naši pokojnici, pokojni štovatelji oca fra Ante Antića i svi oni koji su svoje živote darovali za našu slobodu, uđu u tvoju vječnu radost, molimo te.

Usliši nas, Gospodine, u ovim i svim ostalim našim prošnjama i potrebama. To te molimo po Kristu Gospodinu našemu.

Mnogima je ostalo skriveno da je Antić sve darove, usluge i pomoć primao kao da su poklonjene samom Isusu. Osjećao je da i Krist sve to prima kao da je njemu učinjeno i to je često ponavljao u svojim pismima (usp. AP I/30, 4; II, 24; III/12, 24-25).

Njegovi su penitenti zaključivali da mu je »vjera bila živa kao gledanje« (A. Kujundžić, Harmonija života i smrti, VFPPO 14(1965), Prilog br. 5-6, str. 20). Zaključimo s riječima koje je o. fra Ante Antić napisao G. Šmit: »Iz milosti izvire vjera, ufanje i ljubav« (AP II/34, 15). On je, živeći u vjeri i po vjeri, nastojao svjedočiti ljubav Božju u susretu sa svakim čovjekom.

DUHOVNA OBNOVA U HRVATSKOJ KATOLIČKOJ MISIJI ROSENHEIM U ZNAKU OCA ANTIĆA

U Hrvatskoj katoličkoj misiji Rosenheim u Njemačkoj održana je duhovna obnova od 15. do 17. ožujka ove godine u znaku sluge Božjega o. fra Ante Antića. Obnovu je vodio vicepostulator kauze sluge Božjega oca Antića dr. fra Josip Šimić. Obnova se odvijala pod geslom ovogodišnjeg Antićeva : »*Prosite Gospodina neka Vam umnoži vjeru*« (AP II/19.2), a bila je temeljena na brojnim njegovim poticajima na rast i jačanje vjere, iznesenim u njegovim brojnim pismima, osobama koje je on duhovno vodio.

Prva dva dana obnove, petak 15. i subota 16. ožujka, odvijala su se u misijskom centru, u Heilig-Geist-Straße 46, u Rosenheimu. Svaku večer u 18.30 sati sa šezdesetak okupljenih slavlјena je sveta misa, koju je predslavio i na njoj propovijedao vicepostulator fra Josip Šimić. Propovjednik je, pošavši od čitanja dotičnog dana, iznosio primjer kreposna života i predanja Bogu u službi isповijedanja i duhovnog vodstva o. Antića. Obje večeri nakon mise slijedilo je meditativno izlaganje o vjeri, na temelju Antićeva životnog svjedočanstva, njegova življjenja i promišljanja vjere. Evo sažetka onoga što je voditelj duhovne obnove iznio.

Voditelj je najprije ukratko iznio životopis Sluge Božjega počevši od njegova rođenja u Šepurinama na otočiću Prviću (16. travnja 1893.) i krštenja (8. svibnja 1893.), njegova djetinjstva i pučke škole u Zatonu (1899.-1905.) sjemeništa u Sinju (1905.-1911.), novicijata i prvih zavjeta na Visovcu (17. rujna 1911.- 17. rujna 1912.), filozofskog studija u Zaostrogu (1912.-1914.), teološkog studija u Makarskoj (1914.-1918.),

svećeničkog ređenja u Šibeniku (29. srpnja 1917.) i mlade mise u Zatonu (5. kolovoza 1917.). Nakon mlade mise obnašao je službu pomoćnika magistra bogoslova u Makarskoj (1917.-1919.), magistra novaka u Zaostrogu (1919.-1920.), ponovno pomoćnik magistra bogoslova u Makarskoj (1920.-1925.), magistra bogoslova u Makarskoj (1925.-1946.) i magistar bogoslova u Zagrebu (1946.-1956.). isповjednik i duhovni savjetnik (1956. do smrti 4. ožujka 1965.). Uz ove vršio je i druge službe: profesor duhovnog bogoslovљa, učitelj braće neklerika (laika), vjeroučitelj samostanske posluge, vikar samostana i definitor provincije. Sahranjen je Mirogoju, a 15. prosinca 1970. prenesen je u svetište Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Nakon opisa životnog puta o. Antića, voditelj je progovorio o bitnim značajkama Antićeva duhovnog lika. Posebno je upozorio da je o. Antić kao mistik i karizmatik imao posebnu sliku Boga. Antić se predao Bogu u svojem franjevaštvu i svećeništvu iz toga crpio snagu i prosvjetljenje u svojem odgojiteljskom radu i u svojem djelovanju kao isповjednik i duhovni vođa. On je imao poseban način postupanja s ljudima koji su k njemu dolazili na isповijed i na savjetovanje. Sam je se predavao Bogu u molitvi i istovremeno bio učitelj molitve. Danas možemo govoriti o Antićevoj duhovnosti, koja je putokaz, ne samo za redovnike, redovnice, svećenike, već i za vjernike laike svih profila i staleža, koje možemo nazvati duhovno očinstvo oca Antića. On je imao i posebnu karitativnu karizmu koju je prenosio na svoju duhovnu djecu. Nakon smrti postao je posebno nadahnuće za

brojne hrvatske likovne umjetnike, kao i za neke izvan granica domovine.

Makar je uvijek živio u samostanu, vjerinci iz svih staleža ipak su ga otkrili, već u Makarskoj, kao izvanrednu karizmatsku osobu, ispunjenu vrhunaravnim darovima vjere, ufanja i ljubavi, po kojima je sav bio uronjen u Boga. Ne samo da su ga otkrili, već su ga i prihvatali kao vrsnog i potom sve traženijeg ispovjednika, duhovnog vođu i savjetnika. Tisuće vjernika laika svih društvenih staleža i slojeva, od običnih ljudi do visokih intelektualaca, kao i biskupi, svećenici, redovnici i redovnice, hrlići su k njemu jer su kod njega otkrili u izvanrednoj jačini i veličini kršćanske kreposti: potpuno predanje Bogu i pouzdanje u njega, poniznost, poslušnost, čistoću, siromaštvo, strpljivost, kršćansku razboritost, veliku karitativnu skrb za siromašne i bolesne, kao i sve koji su se nalazili u bilo kakvim životnim nevoljama. Uz to on je imao i dar pronicanja i gledanja

u dubinu ljudske duše, pa čak i budućih događaja.

U dodiru s ocem Antićem mnogi su kod njega nalazili i uživali Božju blizinu, Božju prisutnost, dobrotu i čovjekoljublje Isusa Krista, kao i brojne milosti pomoći Božje. Obilato nadaren brojnim karizmama, živio je evanđeosku savršenost do najvećih vrhnaca, koliko je to u ljudskom životu moguće. U dubokoj kontemplaciji uranjavao je u Boga i mistično se sjedinjavao s Kristom, pa je tako zapisao i sljedeću želju: »*Isus me mora imati svega i to on sam*« (AS I,3). U životu i djelovanju bio je predan u pobožnosti Presvetom Trojstvu, slaveći i časteći iznad svega otajstva Kristova života, muke i smrti. Posebno je štovao sakrament euharistije. Bio je sinovski odan blaženoj djevici Mariji. Od svetaca posebno je štovao sv. Franju Asiškoga, sv. Terziju Avilsku, sv. Tereziju od Djeteta Isusa, sv. Ivana od Križa, sv. Karla Secijskog, ali i neke druge svece.



Antićeva karizma bila je milosnog, tj. nadnaravnog izvora. Nju nije lako znanstveno istraživati. Ona je slobodni Božji dar, koji se slobodno pojavljuje i pokazuje u svjedočenju, ali ostaje zatvorena subjektivnim interpretacijama. Iz Antićeve pismene ostavštine i iz onoga što pišu njegovi štovatelji, posebno oni koji su ga za života poznavali, proizlazi lik duhovnog vođe, koji ljude vodi duhovnim putovima kojima je i sam išao. Među njegovim brojnim pismima ima mnogo onih koji odmah zagriju i ponesu čitatelja, ali ima i onih koji čitatelja ostavljaju nešto suzdržanijim.

U nedjelju 17. ožujka voditelj obnove predvodio je misna slavlja u filijalama Agatharied u kapeli sv. Agathe, i Wasserburg u crkvi Sankta Maria, u kojima je vjernicima pružena prigoda za sv. ispovijed, i glavnu misu u crkvi Christ König u Rosenheimu. U nedjeljnoj homiliji voditelj obnove nastojao je povezati tematiku misnih čitanja, posebno evanđelja, s mislima o. Antića. U evanđelju pete korizmene nedjelje (usp. Iv 8, 1-11) čitamo kako su Isusu doveli ženu koja je bila uhvaćena u preljubu tražeći od njega da je osudi na smrt, bacajući po njihovu običaju prvi kamen na nju. Umjesto toga Isus ih poziva: »*Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci na nju kamen*« (Iv 8, 7b). Isus objavljuje Božju ljubav koja je ljudima, možemo reći, nepoznata, a koja se očituje u

oprštanju grijeha. Bog koji opršta grijehu objavljuje se u Isus Kristu, koji grešnicima umjesto osude pokazuje Božje milosrđe. To je posve shvatio i otac Antić pa zato jedna od najistaknutijih značajki njegove osobe i duhovnog lika jest upravo njegova ispovjedna praksa i duhovno vodstvo. Njemu je bilo jasno da na ispovijed dolaze ljudi u stanju grijeha i da traže oslobođenje od zla. Otac Antić je to spremno činio. Ljudi koji su dolazili k njemu bili su duboko uvjereni da je on u stalnoj intimnoj povezanosti s Bogom, kao i da je ono što on govori riječ Božja upućena nama i da je ljubav koju je on iskazivao prema ljudima, zapravo ljudsko dioništvo u Božjoj ljubavi koju je Bogu u Kristu u punini iskazao nama ljudima. Zato je poticao sve one koji su dolazili k njemu da mole Boga da se on napuni Duha Svetoga, pa da tako oni što dolaze k njemu ne slušaju više fra Antu nego Duha Svetoga. On je za vjernike bio doista otajstvena osoba, vidljivi znak nevidljive Božje prisutnosti i milosti. Svojom velikom pobožnošću i vjerom, koje su bile očiti izvor njegova djelovanja, donosio je Boga ljudima i vodio ljude k Bogu. Sve je činio da ljudi shvate važnost duhovnog života i osjete ljepotu i smisao nadnaravnoga, te da im nakon toga preostaje samo ići za Spasiteljem u vjeri i ljubavi.

Sudionik V. P.

Molim dragog Spasitelja da vas On blagoslovi onako kako je molio i blagoslivljao svoje apostole i da vam podijeli dar svoje ljubavi. Neka vam otvori svoje Presveto Srce i metne, ili bolje, zamijeni s Vašim. Vaše neka uzme, a na mjesto Vašega neka stavi svoje Presveto Srce, koje će unaprijed u vama kucati i regulirati sve pokrete vašega bića.

Vašu pamet neka rasvijetli mudrost Duha Svetoga i neka vas On u svemu vodi.

Neka dragi Isus i u vas dahne da primite Njegov Duh koji će u vama vladati i ravnati vas. Neka razumijete Njegovu želju da i vi, prema svojem zvanju, nastavljate Njegovo djelo i pomažete Ga u spašavanju duša i širenju Njegova kraljevstva.
AP II/24, 65

Oncle Ante Antić

ŠTOVATELJI I ČITATELJI O POMOĆI OCA ANTIĆA

Donosimo pismena svjedočanstva, zahvale i preporuke štovatelja i jednu izjavu u Vicepostulaturi o pomoći Sluge Božjega. Njegovi štovatelji obraćaju mu se u različitim nevoljama i potrebama u njihovu životu. Najčešće se radi o uslišanju molitava za osobno ozdravljenje ili svojih najmilijih. Susrećemo također traženje pomoći pri traženju zaposlenja ili pri polaganju ispita, kao i nekim drugim životnim nedaćama. Jedna osoba moli da u propovijedima na Antićeve četvrtke više progovorimo o stanju kauze Sluge Božjega i da iznosimo njegove misli i savjete. Jedna druga osoba moli da joj pošaljemo životopis, pisma, poruke i sličice. Osobni podaci poznati su uredništvu, a u ovom će tekstu biti izostavljeni.

1. Pismo iz Münchena o mogućem čudesnom ozdravljenju po zagovoru o. Antića

Poštovani, htjela sam Vam javiti jednu veliku milost koju smo dobili po zagovoru fra Ante Antića. Već ima skoro mjesec dana otkako molim molitvu za proglašenje blaženim oca fra Ante Antića i za milost po njegovu zagovoru. Nisam imala baš konkretnu milost za koju sam molila, nego sam uputila te molitve za moju kćerku (...) i njenu mladu obitelj.

Dogodilo se, da je (moja kćerka) u subotu navečer 27. 7. 2013. (...) dobila oko ponoći jake bolove na lijevoj strani stomaka. Došla je hitna i odvezli su je u Großhadener Klinikum. Tamo nisu ništa ustanovili, samo je dobila sredstva protiv bolova i potom su je vratili kući. Ti su bolovi trajali do utorka, a kako nije mogla izdržati bez tableta, otišla je do svog kućnog liječnika. On joj je na ultrazvuku odmah primijetio da joj jedan bubreg ne radi i da ima kamence u bubregu i žuči. Poslao ju je odmah kod urologa na snimanje. Na rendgenskom snimku odmah se dobro vidjelo da joj jedan bubreg ne radi, da se u njemu nakupila tekućina jer je kamenac u bubregu zatvorio odvodni kanal. To je kod nje izazvalo jako bolne bubrežne grčeve.

Poslali su je odmah u bolnicu Barmherzige Brüder (Milosrdne braće) u Münchenu, gdje su joj odmah zakazali operaciju za sljedeći dan prijepodne. Bila bi to jako bolna operacija za moju kćerku koja ima 22 godine. (...) Te večeri dugo smo se molili, da sve dobro završi po zagovoru fra Ante Antića, da joj on izmoli kod dragoga Isusa i njegova Oca ozdravljenje. Obavezala sam se da će ako sve dobro završi sve to javiti Vicepostulaturi.

Tako je došao trenutak operacije. Kad je (ona) bila na redu da je odvezu u operacijsku dvoranu, liječnik je odredio da još jednom napravi analizu urina. Analiza je pokazala de se dogodilo čudo, naime u urinu su bili mali crni kamenčići. Kad su ponovno snimili bubreg, vidjeli su da on posve normalno radi.

Isti dan je izišla iz bolnice i otada nema više nikakve bolove. Netko je rekao da se takve stvari često dogode, što može biti, ali za liječnika i za nas to je bilo čudo, jer je sve izišlo na dobro.

Hvala dragom Bogu, Isus, Majci Mariji, svim svetima i fra Anti Antiću.

Mir i dobro svima Vama želi zahvalna mama

M. Š.

2. Izjava J. B. o ozdravljenju kćerke od akutne mieloične leukemije

28. 7. 2013.

Mojoj starijoj kćeri (...) rođenoj 12. listopada 1990. dijagnosticirana je akutna mieloična leukemija (A.M.L.) 22. prosinca 1210. u Bolnici sestara milosrdnica. Zbog loše krvne slike na Badnji dan je primljena u klinički bolnički centar Rebro. Bila je na izolaciji (u sterilnoj jedinici) od Božića 2010. do polovice ožujka 2011. Molila sam i naručivala mise za njeno zdravlje. Jedna mi je pacijentica, preporučila da odem u crkvu Majke Božje Lurdske na grob oca Antića. 1. ili 2. ožujka naručila sam mise za zdravlje, a 3. ožujka došla sam se pomoliti na grob oca Antića. Molila sam Zdravo Mariju i dok sam molila, čula sam muški glas koji mi je rekao: »*Ozdraviti će ona, nemoj se ti ništa brinuti.*« Nakon toga sam osjetila olakšanje i sigurnost. Srednja kćerka (...) bila je kompatibilna, pa joj je donirala koštanu srž.

Kopija otpusnog pisma s anamnezom, statusom, nalazima, dijagnozom i zaključkom, nalazi se u Vicepostulaturi.

3. Pismo iz Vancouvera 18. 2. 2013.

Poštovani,

evo odlučila sam da Vam napišem ovo pismo. Gajim veliku pobožnost prema ocu Antiću. Doživjela sam mnoge milosti po njegovu zagovoru. Dogodio se veliki mirakul (čudo) za vrijeme ovog zadnjeg rata. Bilo je to 11. svibnja 1992., oko 5 sati poslije podne. Ne znam jesam li pogriješila točan sat. Sve je zapisano u općini Opuzen. Agresor je imao cilj: napad na mostove donje Neretve, na mjesto Opuzen.

Baš se dobro sjećam, brala sam salatu u vrtu i čula avione. Potrčala sam brzo u kuću i u jednu ruku sam uzela sliku oca Antića, a u drugu blagoslovljenu svijeću i zaželila od dragog Boga da me usliši po zagovoru oca Antića – da ne bude zla od tog napada. U međuvremenu bombe su pale u rijeku Neretvu i nikom se ništa zla nije dogodilo, jedino su dvije osobe bile ranjene i na kućama blizu mosta popucala su stakla na prozorima. Ja o tome nisam htjela nikome govoriti, budući da sam čekala još koji mirakul po zagovoru oca Antića.



Bilo je to prije dvije godine kad sam bila u posjeti u Hrvatskoj. Bila sam u svojoj kući. Čistila sam kuću, a bile su velike vrućine i bila sam uhvatila upalu pluća. Jest da mi je liječnik dao antibiotike, ali sam poslije njih bila slaba. Župnik Opuzena don S. J. mi je rekao: »*Ako vi, Cecilija, ne odete u bolnicu, niste za dugo na ovome svijetu.*« Jedna mi je prijateljica naručila dva puta mise za zdravlje po zagovoru oca Antića preko časne sestre M., koja je još u Opuzenu i ona može posvjedočiti da sam nakon toga naglo ozdravila i opet pošla u Kanadu.

Doživjela sam još jedan mirakul. Prošle godine u sedmom i osmom mjesecu bila sam dosta bolesna. Imala sam napad bubrega. Nakon mjesec dana išla sam na snimanje bubrega i bubrezi su bili zdravi. Još me je mučio kronični bronhitis. Bila sam na CT pregledu i sada ide nabolje. Još jednom moram ići na CT pregled 22. svibnja. Liječnici su mi propisali inhalaciju pluća dva puta dnevno. Ja se osjećam puno bolje. Znam iz svoga iskustva da je Gospodin Bog najbolji liječnik. Ja to čvrsto vjerujem i zato mi Gospodin Bog i daje.

Ovdje u ovom gradu su velike kiše, magla i vlaga, a to nije dobro za zdravlje, naročito onih koji pate od reumatizma, sinusa i nekih drugih bolesti. Prije tri godine dobila sam kronično oboljenje sinusa. Kod nas u domovini se je ipak lakše izlječiti.

U ovom gradu imamo naše hrvatske svećenike i časne sestre. Svećenicima sam rekla za mirakul koje sam doživjela kod bombardiranja donje Neretve. Šaljem Vam 20 dolara

za dvije mise za zdravlje po zagovoru oca Antića. Šaljem Vam i dvije slike Opuzena na kojima se vidi most i cesta što ide prema Dubrovniku. Jednu možete poslati u Rim, jednu zadržati. Spremna sam doći i svjedočiti, ako treba i u Rim, i govoriti o svojem doživljaju. Šaljem Vam adresu naše župe, moju adresu i broj mojega telefona. Sve najbolje i puno pozdrava želi Vam C.S.

4. Kratka zahvala iz Slavonskog Broda (bez datuma)

Poštovani,

molila sam devetnicu fra Anti Antiću za polaganje veoma teškog ispita (anatomija), što ga je polagao moj unuk, koji je uspješno položio. Uvidjela sam moćni zagovor fra Ante Antića, na tome mu neizmјerno zahvaljujem i molim za njegovo proglašenje blaženim.

Zahvalna baka Ž.

5. Pismo štovateljice iz Zagreba 22. 5. 2013.

Poštovani,

putem ovog pisma želim svjedočiti i zahvaliti dragom ocu fra Anti Antiću koji je uslišio moje molbe, tako što su moj sin i snaha nakon niza godina dobili željeno zapošljenje i sada rade i primaju plaći.

Također svjedočim i zahvaljujem se svetom Leopoldu Mandiću koje za sve moje molbe isprosio uslišanje od Boga. Zahvaljujem također svetom Nikoli Taveliću i blaženom Ivanu Merzu. U svim mojim problemima i nevoljama oni su mi dali snagu, radost i ispunili moje molitve koje sam molila od njih.

Želim s vama podijeliti prekrasno iskušto i tako očitovati slavu Boga, koji nam pomaže u nevolji. Molim se i nadam i dalje, i to će činiti dok sam živa. Jedino što mogu reći: Hvala i slava Bogu koji nikada nikoga ne napušta.

LJ.



6. Preporuka i zahvala ocu Antiću

15. 12. 2012.

»Bože moj i sve moje«

U duhu se pridružujem molitvi o. Ante Antića svakog prvog četvrtka na njegovu grobu i molim dobrog Boga za njegovo proglašenje blaženim. Moja nakana upućena dobrom o. Antiću u nadi da će njegovim zagovorom biti uslišana, u potpunosti polažem u Božje ruke. O. Antić bio je i ostao prijatelj Boga i čovjeka.

M. T.

7. Pismo studentice 30. 1. 2013.

Oče Antiću,

susrela sam twoju sličicu u ruci žene koja mi je sve novce uzela, odnosno kojoj sam sve novce dala što sam imala, i one koje su mi roditelji slali za stanarinu na studiju. Nesigurna i plaha, taj dan sam željela klečati pred Presvetim, kad mi je ona prišla, stavila ruku na rame i rekla da joj je mene Bog pokazao. Pomišljala sam kako se u svakom zlu nađe neko dobro. Ona me je obradila, psihički me iscrpila, natjerala me da joj sve dam, pa da me pusti. Osjećala sam se iscijedeno i prevareno. Možda sam joj pomogla, a možda sam bila sredstvo trijumfa đavoljih metoda? Toliko toga u jednom danu. Znala je pogoditi svaku moju slabost, kao i to da mi je vjera slaba. U jednom trenutku ukorno me pogledala i rekla da se molim tom sluzi Božjem. Nakon toga sam jednom slučajno naišla na crkvu (M. B. Lurdske) i shvatila da mu je tu grob.

Oče Antiću, ovo je samo jedan od načina na koji sam razočarala svoje roditelje. Godinu dana hodala sam po crkvama i zapustila fakultet, a sad imam dijete i još jedno na putu. U teškoj sam situaciji, a toliko sam zabluda imala i imam, u vez vjere i svijeta. Sumnjam u svoju psihičku stabilnost na osnovi onoga što vjerujem da mi Bog šalje. Vrtim se u krugu vlastitih pretpostavaka i zaključaka o Božjim darovima i kao da netko iskorištava moju vjeru, riječ koju mu

dajem u ime Gospe, samo kako bi njemu bilo dobro. Okovana sam brojnim spontanostima, ni u crkvu ne mogu otici, nikomu se ne mogu potužiti za svoje stanje, sav mi se život zakomplikirao i u vrtlogu sam iz kojeg je teško izaći. Vjerovala sam i vjerujem još da me Bog u to stavlja, samo ne znam koliko još ljudi trebam odbaciti, koliko još svoje zdravlje ugroziti, koliko zatomiti sav svoj rad i svoje životne principe da bi se jednoj osobi posvetila. Sve radim u ime života i ljubavi, a često se pitam – kakvu to ljubav Bog od mene traži?

Ana

8. Zahvala ocu Antiću za ozdravljenje i zaposlenje 4. 7. 2013..

Dragi moji poštovani Hrvati!

Ja sam po zagovoru oca Ante Antića ozdravila i dobila stalno radno mjesto i bolje živim u braku s mužem, koji mi sve pomaže, pa živimo lijepo i zadovoljno. Volim svoju Hrvatsku jer smo jedno u vjeri – katolici.

N. I.

9. Zahvala iz G. 17. 6. 2013.

Zahvaljući molitvama sluzi Božjem Anti Antiću, dobila sam posao u sezoni na moru. Hvala.

Ana

10. Pisma iz Žumberka 31. 5. 2013.

Poštovani!

Nedavno sam na radiju u emisiji *Stopama svetaca* na Radiju Međugorje slušala o vašem sluzi Božjem Anti Antiću. Rado bih nabavila barem 2 knjige (životopis, poruke, pisma). Pošaljite mi par sličica s molitvom. Platiti ću pouzećem.

Pozdrav od učiteljice

M. Š.

16. 6. 2013. ista osoba ponovno piše:

Poštovani!

Piše vam učiteljica sa Žumberka. Redovito slušam Radio Međugorje. U emisiji *Slike*

dimo uzore bila je riječ o sluzi Božjem Anti Antiću. Zanima me njegov životopis (novije izdanje) i knjige njegovih misli, poruka, pisama, čudesa po njegovu zagovoru.

Zato molim da mi ih pošaljete. Napišite koliko knjige stoe. Da li možete poslati i koju knjigu gratis? Molim, pošaljite mi i sličice Sluge Božjega. M. Š.

PRIJEDLOZI ZA PROPOVIJEDI O OCU ANTIĆU

Pismo iz Zagreba 3. siječnja 2013.

Poštovani Vicepostulatore,

obraćam Vam se kao štovateljica o. fra Ante Antića i koristim ovu priliku da Vam zaželim blagoslovljene božićne i novogodišnje blagdane. Ljubazno bih molila da mi ne zamjerite na sljedećih nekoliko redaka u kojima iznosim nekoliko najiskrenijih sugestija kao dugogodišnja štovateljica oca fra Ante Antića. Gotovo osamnaest godina, od početka svojih studentskih dana, svakog prvog četvrtka u mjesecu dolazim na svetu misu namijenjenu za proglašenje oca fra Ante Antića blaženim i bila bih vam neizmjerno zahvalna da tijekom propovijedi stavite veći naglasak na sadržaje koji se odnose na život i djelovanje oca fra Ante Antića, kako iz njegove pismene ostavštine, tako i iz svjedočanstva onih koji su poznavali ili su kasnije istraživali njegov život. Upoznata sam da se navedeni sadržaji mogu pronaći na internetskim stranicama Vaše župe kao i glasilu Dobri otac Antić, ali i nadalje mislim kako bi bilo korisno na misi i iznova slušati o životu i radu oca Antića, a koja bi po mojoj skromnom mišljenju trebala biti misa na kojoj bi se više osjećalo zajedništvo njegovih štovatelja. Po odlasku s navedenih misa često sam svjedokom kako gospoda sa životnim iskustvom iza sebe, dok smo na tramvajskom stajalištu, međusobno spominju događaje iz vremena kada su komunicirali s ocem Antićem i smatram da je neizmjerni bogatstvo da se od tih osoba zatraži, pa i anonimno, da napišu nekoliko redaka o tim susretima, a što bi se moglo pročitati u okviru vremena predviđenog za propovijedi. Ili ako su već o tome pisali za potrebe postupka beatifikacije da se tijekom zajedničkih susreta na misi takvi sadržaji ponovno predstave štovateljima.

Ujedno bih Vas molila ukoliko biste na misi ili nakon zajedničke molitve na grobu oca Antića kazali nekoliko riječi o trenutnom stanju procesa proglašenja blaženim oca Antića. Tijekom dugogodišnjeg štovanja oca Antića bila sam svega dva puta u njegovoj sobi. Da li je moguće svakog prvog četvrtka omogućiti kraće vrijeme u okviru kojega bi sobu mogli obići štovatelji, a da time ne narušavamo sigurnost prostora u kojem se odvija samostanski život članova Vašega reda.

Zahvaljujem na Vašem vremenu odvojenom za čitanje ovih nekoliko redaka kojima sam željela izraziti svoju zahvalnost i potrebu da se štovatelji oca Antića osjećaju kao zajednica koja iznova prepoznaje poniznost i jednostavnost koju je svojim životom svjedočio otac Antić.

Ukoliko ćete smatrati da su moje riječi samo nedostatak moje vjere i ljudske nesavršenosti u želji da se kroz konkretne primjere približi svetost oca Antića, te da ih nećete moći prihvatiti, poštujem Vašu odluku i nadalje ću svakog prvog četvrtka s istom zahvalnosti dolaziti na misu i molitvu kako bih iskazala i poštovanje ocu Antiću, kao i Vama na svim naporima koje ulažete da bi se proces beatifikacije uspješno priveo kraju.

Zahvaljujem još jednom na Vašem vremenu.

S poštovanjem,

R. M.

42. OBLJETNICA PRIJENOSA TIJELA I ANTIĆEVI ČETVRCI DO SRPNJA 2013.

Sažeci propovijedi

I. Antićev četvrtak, 6. 12. 2012. fra Josip Šimić

Slavlje na Antićev četvrtak u prosincu uz Antićevsku tematiku bilo je označeno i početkom trodnevne priprava za 70. obljetnicu osnutka župe Majke Božje Lurdske. Propovjednik je, pošavši od ulomka evanđelja (Mt 7, 21. 24-27) progovorio o nastojanju oca fra Ante Antića, da one koji su k njemu dolazili po savjet i odrješenje od grijeha potakne da u poniznosti vrše volju Oca Nebskoga, na što je Krist pozivao svoje slušatelje, poučavajući da svoj život i djelovanje temelje na njegovim riječima u kojima on poziva na izvršavanje volje Božje i tako svoju duhovnu kuću sagrade na čvrstoj stijeni, za razliku od onih koji slušaju, ali ne vrše, a to znači da svoju duhovnu kuću grade na pijesku, bez ikakva temelja. Na ovo promišljanje iz evanđelja propovjednik je nadovezao tumačenje teksta prvog čitanja (usp. Iz 26, 1-6) u kojem prorok Izajja progovara o utvrđenom gradu utvrđenom na pouzdanju u Boga, koji je stijena vječna, pozivajući narod da se dovjeka uzda u Gospodina. Propovjednik je na koncu promišljanja uputio na riječi oca fra Ante Antića: »*Ne plašite se nijednih poteškoća. Bog je s Vama. U Nj se uzdajte i vjerno mu služite. On vas voli i ljubi. Pokažite se dostojni te posebne očinske Providnosti i dobrote*« (AP III/17, 1).

II. Subota, 15. 12. 2012. <> 42. obljetnica prijenosa tijela Sluge Božjega Oproštaj fra Ante Babića

U subotu, 15. prosinca 2012., na 42. obljetnicu prijenosa tijela oca fra Ante Anti-

ća sa Mirogoja u kriptu crkve Majke Božje Lurdske, u euharistijskom slavlju suslavili su o. fra Ante Babić, koji se oprostio od službe vicepostulatora, gvardijan fra Mate Matić, i novi vicepostulator dr. fra Josip Šimić. Na kraju euharistijskog slavlja otac gvardijan fra Mate Matić zahvalio je odlazećem vicepostulatoru fra Ante Babiću na njegovu trogodišnjem djelovanju.

Propovjednik vicepostulator na odlasku fra Ante Babić fra posluživši se liturgijskom tematikom došašća – likom Ivana Krstitelja, progovorio je o ocu Antiću, kao Božjem glasniku, kao glasu, koji je govorio u ona teška vremena duhovne pustinje, koju je provodio ondašnji bezbožni i protuljudski politički sustav. Iako otac Antić nije išao, niti je to bilo moguće, na gradske trgove i druga javna mjesta, on je u tišini isповјedaonice i redovničke sobice bio istinski glas koji je ondašnjoj duhovnoj pustinji dopirao do srca i duše brojnih kršćana.

III. Antićev četvrtak 3. 1. 2013. Antićev kristocentrizam

Kako je ove godine spomendan Imena Isusova, koji se slavi 3. siječnja, pao na prvi četvrtak – Antićev četvrtak, vicepostulator je u propovijedanju pošao od prvog čitanja spomendana (Fil 2, 1-11) u kojem apostol Pavao poziva Filipljane da budu jedne misli, složni, ponizni, da se ne brinu samo za svoje dobro, već i za dobro drugih, kao što je to činio i Krist Isus. Pavao u nastavku donosi kristološki himan prve kršćanske zajednice u kojem je opjevano Kristovo počvujeće-

nje – silazak na razinu sluge, prihvaćanje ponuženja i smrti na križu. Upravo ga je zato Bog uzvisio i darovao mu ime nad svakim imenom pred kojim se klanjaju nebesnici, zemnici podzemnici priznajući: »'Isus Krist jest Gospodin!' (usp. Rim 1, 4 i 10, 9) na slavu Boga Oca« (Fil 2, 11).

Tekst prvog čitanja propovjednik je povezao sa sljedećim Antićevim tekstrom: »*Isus je vaš cilj i život. Njegova je ljepota nestvorenata. Njegova ljubav božanska. Njegova dobrota vječna! Temelj na kojem ste utemeljeni jest Isus! On je izvor svega dobra što ovdje vidi-mo ili zamislimo. Da naš duhovni život bude solidan, u svemu vas ima voditi sveta vjera! U vašim djelima ima vladati svrhunaravna, čista nakana: Sve za Boga, sve za Krista!*« (AP III/35,12).

Pošavši od ovog Antićeva teksta, propovjednik je progovorio o kristocentrizmu u životu oca fra Ante Antića. Naglasio je da otac Antić bio jako pobožan Imenu Isusovu i da je i druge poticao na istu pobožnost. Antićev životni moto bio je: staviti Krista u središte vlastitog života i biti kristocentričan,

a ne egocentričan. Sluga Božji je, istaknuo je vicepostulator, i sebi i drugima trajno postavljao pitanje: kako ostvariti kristocentričnost u vlastitom životu? On je posebno upozoravao na pošast bogohulne psovke u hrvatskom narodu. U svojem kristocentričnom životu, nastojanju i djelovanju, Sluga Božji je stalno i sebe i druge upućivao da od Isusa traže pomoć, jer njegovo ime znači Jahve Spašava (Jehošua).

IV. Antićev četvrtak 7. 2. 2013.

Antićev četvrtak 7. veljače bio je u devetnici Majci Božjoj Lurdskoj. Propovijedao je propovjednik devetnice otac Dario Tokić, karmelićanin. Pošavši od prvog čitanja dotičnog dana (usp. Heb 12, 18-19. 21-24), govorio je o vjeri i nevjeri, o životnom stavu koji čovjek vjernik mora iskazivati. Propovjednik je istaknuo da je otac fra Ante Antić bio čovjek vjere, koji je vjeru svjedočio, a u drugima je budio i poticao.

J. Ivanov



ANTIĆEV ČETVRTAK, 4. 4. 2013. <> PROPOVIJED

»TO JE IME DALO SNAGU OVOMU KOGA GLEDATE I POZNATE« (Dj 3, 16)

U većini ukazanja nakon svojega uskršnjuća Isus je svoje učenike pozdravljaо riječima: »*Mir vama*«. Čini se da on silno želi raspršiti svaki strah u njihovim srcima. Kada mi o tome razmišljamo, a ako nemamo vjere, onda imamo mnoštvo razloga da živimo u strahu. Postoje razne vrste straha s obzirom na uzroke: strah od slabosti i bolesti, strah od gospodarske nesigurnosti i ugroženosti, strah od samoće i odbačenosti, i konačno strah od potpunog uništenja u atomskom ratu ili prirodnoj katastrofi. Ljudsko postojanje vrlo lako može postati poplavljeno strahom, no zato ne treba postati slučaj, ako imamo vjere u Isusa Krista i njegovo uskršnje od mrtvih.

Bog nam je pokazao da se ne trebamo bojati budućnosti. Krista susrećemo kao osobu dostoјnu povjerenja koja jamči za sebe i time nas oslobođa od straha. Ako je liječnik u prošlosti bio sposoban liječiti nas, mi i sada imamo pouzdanje u njega kada nam kaže da trebamo otici na liječenje od sadašnje bolesti. Ako ste bili izgubljeni na nepoznatom putu sa vozačem koji je uvijek bio sposoban pronaći pravi put, vi ste spremni staviti sebe i svoj život u njegove ruke. U tom smislu o. Antić postavlja pitanje i daje odgovor: »*Zašto oklijevamo udariti putem svetosti? Ili, zar nemamo u našoj ruci kruh života i jakosti? Zar Gospodin drži zatvorene milosti izabrane, koje bi nas mogle učiniti, samo ako hoćemo, svetima? Nije li najveća Njegova slava da On od posuda krhkikh, grešnih, nedostojnih i zločestih učini posude izabrane? Dok nam Gospodin daje ovo malo vremena, sve uložimo da odgovorimo Njegovoj prevelikoj ljubavi, da je nadasve cijenimo i da sebi umremo*« (AP I/17, 50).

Isus je svojim uskršnjem pokazao da je pobijedio grijeх i smrt. Ustvari, kroz cijelo svoje djelovanje, kao i u svojoj smrti i uskr-

snuću, on objavljuje i pokazuje da on ispunja sva obećanja koja je Bog učinio u Starom savezu. To je središnja činjenica na koju sv. Petar želi upozoriti u svojoj propovijedi koju smo čuli u 1. čitanju. Drugim riječima, Bog nam je dokazao da je dostoјan povjerenja. Mi svi trpimo bolesti zbog grijeha, a cijeli ljudski rod je podložan bolestima i smrti. Isus, božanski liječnik, liječi nas od svih bolesti, pa i od one konačne, a to je vječna smrt. S druge strane bili smo izgubljeni jer smo odlutali s puta koji vodi Bogu i našoj nebeskoj domovini. Isus poznaje put, ustvari on je put k Ocu, on jača našu vjeru. Zato mi mirno možemo staviti svoju sudbinu u njegove ruke. Prihvaćanjem Isusovih poticaja na predanje Ocu Nebeskomu, mi jačamo našu vjeru. Na to nas poziva i o. Antić. Prijesjetimo se stoga njegova poticaja: »*Koliko u vama bude rastao duh vjere, toliko ćete biti rasvijetljeni u cijelom svom duhovnom životu*« (AP II/11,11).

Isusove riječi: »*Mir vama*« nisu prazni pozdrav. Oni izražavaju velik dar koji treba raspršiti svaki strah i sve bojazni iz naših života. Zbog naše povezanosti s Isusom mi možemo živjeti naš život u miru u našim srcima. Petar, služeći se primjerom onoga kojega su on i Ivan ozdravili, a koji ih je pratio, tumači slušateljima: »*I po vjeri u njegovo Ime, to je Ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate: vjera u Njega vratila je ovomu potpuno zdravje naočigled vas sviju*« (Dj 3, 11-26). O pouzdanju u Isusovu dobrotu otac Antić piše: »*Neka vam Isus dade obilje duhovnih dobara koja su Vam potrebita u ova teška vremena. Ne gubite vjere ni pouzdanja ni srčanosti koju Vam je i dosada Bog davao. Čuva Vas je pa će Vas čuvati i ubuduće. Sve je za naše dobro. Samo da se okoristimo ovim kušnjama i pohodom Božjim*« (AP I/49,2).

J. Š.

ANTIĆEV ČETVRTAK, 2. 5. 2013. <> PROPOVIJED

»PO MILOSTI SMO GOSPODINA ISUSA SPAŠENI« (Dj 15, 11)

Jučer smo slušali izvještaj iz djela apostolskih o žestokoj raspravi u prvoj Crkvi, koje su izazvali židovi koji su postali kršćani tvrdeći da svi pogani koji postaju kršćani moraju prije negoli se krste prihvatići Mojsijev zakon i sve njegove propise počevši od obrezanja (usp. Dj 15, 1-6). Najžešći u borbi protiv uvođenja takve prakse bio je dojučerašnji žestoki židov sv. Pavao. Vrijedno je naše pozornosti to što Pavao nije to činio tamo gdje je propovijedao i utemeljivao prve kršćanske zajednice, već to što je on odlučio povratiti se u jeruzalemsku zajednicu, kao prvu kršćansku zajednicu, koja je bila središte i jamstvo vjere u to vrijeme i omogućavala susret, savjetovanje i dogovor s većinom apostola. Petar, kao poglavatar prve Crkve, bio je prvi koji je progovorio, a slijedio ga je Jakov stariji, koji je bio poglavatar jeruzalemske Crkve. Obojica su upozorila da

na pogane ne treba stavljati nepotrebne terete Mojsijeva zakona, jer je Bog tako predvidio i jer bi to bio nepotreban i otežavajući teret novoprdošlim kršćanima.

Rasprava o vršenju Mojsijeva zakona za nas više ne predstavlja nikakav problem. Ona je riješena. No, način na koji je ovo pitanje bilo riješeno od velike je važnosti i za nas danas. Pavao je želio čuti i osvjedočiti se što cijela jeruzalemska zajednica misli o tome. To nam jasno kaže da cijela Katolička Crkva nije neka privatna ustanova u kojoj se i najvažnija pitanja mogu tumačiti kroz privatne pristupe i tumačenja. S druge strane Pavlov nas postupak na najpozitivniji način upućuje da Bog svoju istinu ne objavljuje samo nekim ljudima, već cijeloj zajednici Crkve. II. vatikanski sabor izjavio je: »*Ipak je Bog htio posvetiti i spasiti ljude ne pojedinačno, bez ikakve veze između njih, nego je*



htio od njih učiniti narod koji bi Ga uistinu priznavao i vjerno mu služio» (LG 9, 1).

Slavljenje euharistije jest najbolje pokazivanje naravi Crkve. Svi mi slavio euharistiju, ne kao pojedinci, već kao zajednica vjernika katolika ujedinjena u vjeri kroz stoljeća širom svijeta, kako su to činili apostoli i prva Crkva. Time ćemo doista ispuniti naše živote, ako se otvorimo prosvjetljenju Duha Svetoga. Na to nas poziva i o. Antić: »*Zahvaljujte uvijek Gospodinu na svim iskazima Njegove ljubavi i ispunimo u svemu njegovu svetu volju, (...) tražimo ono što je Božje, a ne što je naše. Neka nas Duh Sveti uvede u veliku tajnu Presvetog Trojstva. Neka se život Božanske zajednice u nama pokaže, očituje i naš život neka bude vječna slava i hvala Bogu*« (AP II730). Antić je, poput Blažene Djevice Marije, u središte svojega života i rada stavljao Isusa, koji ga

je upućivao na Otajstvo Presvetoga Trojstva, zato je s posebnom pobožnošću slavio euharistiju, kako na misi, tako i šutnji pred svetohraništem. To mu je davalо snagu da trajno nastoji oko obraćenja i spasenja bližnjih, posebno onih koji su k njemu dolazili. Poticaje na to i snagu da nastoji oko toga Antić je trajno crpio iz klanjanja pred svetohraništem i iz naslijedovanja Marije. On je u svim svojim mislima i djelima svakog dana i sata na tisuće i tisuće puta ponavljao malo prije spomenute najsvetije stvari, i to svaki put tako kao da su one za njega bile i prvi i posljednji put. On je to činio najprije radi samoga sebe, prema stupnju i duhovnom stanju u kojem se nalazio, ali je to činio i za duhovno uzdignuće svih koji su k njemu dolazili po savjet ili na ispovijed.

J. Š.

ANTIĆEV ČETVRTAK, 6. 6. 2013. <> PROPOVIJED

»**DJECA SMO SVETACA I NE DOLIKUJE DA SE ZDRUŽIMO KAO POGANI, KOJI NE POZNAJU BOGA**« (Tob 8, 5)

Čitanja današnjeg euharistijskog slavlja govore nam o ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Sara i Tobija svjedoče nam ljubav prema onomu tko nam je najbliži, a to je naša obitelj, to je stav muža prema ženi i žene prema mužu. Ljubav mora biti utemeljena na Bogu, koji punina i izvor ljubavi. Otac Antić često je savjetovao bračne drugove i usmeno i pisменно.

Bračna ljubav – odsjaj međusobne ljubavi osoba Presvetog Trojstva

Svakodnevno susrećemo ljude koji se žale na manjak međusobne ljubavi i razumijevanja u braku, a možda i sami tražimo komu bi se izjadali. Ljudi traže savjet na sve strane. Mnogi im nude raznorazne recepte za umnajanje međusobne ljubavi. Na ovozemaljskoj razini mnogi imaju dobru nakanu, no već u polasku grijše jer ne uviđaju, a neki to i ne žele shvatiti i prihvatići, da horizontala međusobne ljubavi i poštovanja nužno

podrazumijeva, zapravo zahtijeva vertikalnu na koju će se osloniti, a to je Bog. Ljubav prema Bogu jača našu međusobnu ljubav i uzdiže je na puno uzvišenije mjesto. To je ono što nam svjedoče Tobija i Sara u prvom čitanju, i još više što ono što je Isus rekao u današnjem evanđelju pismoznancu koji ga je pitao koja je zapovijed najveća.

Kada neki ljudi žele opisati idealni brak, onda obično kažu da izgleda kao da je sklo-



pljen na nebu ili da se u njemu osjećaju kao na nebu. Brak Tobije i Sare o kojem govori današnje čitanje sklopljen je na zemlji, ali po nebeskim načelima, a započeo je molitvom, i to nakon brojnih molitava Sare i Tobije. Prema biblijskom izvještaju, Sara je preživjela smrt sedam ženika koji su redom umirali u prvoj bračnoj noći. Sva u očaju Sara se molila Bogu, koji joj je poslao Tobiju. Uz blagoslov koji im je Bog podario stupili su u dugotrajni i srećom ispunjen brak.

Stupiti u brak zazivajući Božji blagoslov i živjeti u njemu s Bogom

Tobija pun zahvalnosti prema Bogu zbog svoje divne žene i njihove međusobne ljubavi u prvoj noći nakon vjenčanja moli se Bogu s predivnom molitvom: »*Blagoslovjen da si, Bože naših otaca, blagoslovljeno sveto i slavno ime twoje u sve vijeke! Blagoslivljala te nebesa i sva twoja stvorenja u sve vijeke! Ti si stvorio Adama i dao mu pomoćnicu Evu: od njih je proizišao ljudski rod. Ti si rekao: 'Nije dobro da čovjek bude sam; načinimo mu pomoćnicu sličnu njemu.'* Gospode, ne

uzimam zbog pohote ovu svoju sestruru, nego po istini. Smiluj mi se i učini da s njom doživim starost» (Tob 8, 5-7), koju smo čuli u današnjem prvom čitanju. U njoj on kliče hvalu Bogu i zahvaljuje mu za njegov čudesni plan da njih dvoje ujedini u bračnoj ljubavi kao muža i ženu. Tobijina molitva toliko je poticajna da je mnogi parovi izabiru kao prvo čitanje na njihovu vjenčanju.

Psalmist u današnjem pripjevnom psalmu kliče: »*Blago svima koji se boje Gospodina*« (Ps 128/127, 1). Biti bogobojan ne znači živjeti u strahu pred Bogom, naprotiv znači ljubiti Boga i onda u toj ljubavi naći mjesta za bližnjega. Psalmist oslikava zemaljsko stanje bogobojsna čovjeka. Tobija i njegov otac doista su primjeri bogobojsnih osoba. Kada Tobija u prostodušnosti traži Sarinu ruku, pokazuje koliko je pravedan i bogobojan. Kad je njegov rođak pristao i kada su napravili ženidbeni ugovor, prva stvar koju Tobija čini jest da poziva Saru na molitvu, a poziv zaključuje rijećima: »*Jer djeca smo svetaca i ne dolikuje da se zadržimo kao pogani, koji ne*



poznaju Boga» (Tob 8, 5). U svakodnevnom životu i djelovanju i mi bismo trebali imati na umu te riječi, jer i mi smo djeca svetaca i to bismo trebali svjedočiti u našim životima. Molitva Tobije i Sare pokazuje vjerničku zrelost mладог para, zrelost kakvu bi svi kršćanski bračni parovi trebali živjeti i svjedočiti. Tobija želi u svemu proslaviti ime Božje, a posebno u bračnom sjedinjenju. Proslava imena Božjega treba biti razlog svekolikoga našega života i svega onoga što u našem životu činimo. Upravo ova svijest da smo na ovom svijetu kako bismo Boga slavili bitno će odrediti naš životni put i program. Manjak ove svijesti nužno dovodi do toga da ne uspijevamo biti dobri u našem životu, da zaboravljamo da smo djeca svetaca (usp. Tob 8, 5). Da bismo doista tako mogli živjeti, trebamo suradivati s Duhom Božjim, trebamo mu se predati poput Tobije i poput oca fra Ante Antića.

Ljubavi prema Bogu nema bez ljubavi prema bližnjemu, a to posebno vrijedi u braku

U evanđelju Isusu je postavljeno posve jednostavno pitanje: »*Koja je zapovijed prva od svih?*« (Mk 12, 28). Isus na to pitanje odgovara služeći se dobro poznatim starozavjetnim tekstovima koji kažu da Boga trebamo ljubiti iznad svega, a bližnjega kao samoga sebe. Poticaji koje donosi današnji evanđeoski tekst, a koji je zapisan oko 150 godina prije Krista o ljubavi prema Bogu i bližnjemu (usp. Mk 12, 29-31), potječe: Prvi – ljubav prema Bogu - iz knjige *Ponovljenog zakona* (6, 4-5): »*Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz sveg srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!*« Drugi - ljubav prema bližnjemu – iz Levitskog zakonika (19,18): »*Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga*«. Tu susrećemo vrlo važnu istinu i uvjerenje, koje su Židovi shvatili i prihvatili sto pedeset godina prije Krista, a to je da svaka prava ljubav dolazi od Boga. Isus u svojem odgo-

Molitva vjernika

Potaknuti primjerom oca fra Ante Antića obratimo se našem Nebeskom Ocu i iznesimo mu naše prošnje: *Gospodine, usliši nas!*

- Za svetog oca Franju i našega nadbiskupa Josipa da nas trajno potiču na neumornu ljubav prema tebi i bližnjemu, *molimo te*.
- Za što skorije uzvišenje oca fra Ante Antića na oltar, *molimo te*.
- Za nas ovdje sabrane, našu župu, našu nadbiskupiju, našu domovinsku crkvu i naš narod, *molimo te*.
- Za pokojne štovatelje oca Antića, za sve naše drage pokojnike i naše pale branitelje, *molimo te*.

Bože, Oče naš, po zagovoru oca fra Ante Antića milostivo uslišaj ove naše prošnje po Kristu Gospodinu našemu.

voru naglašava da se dvije gornje zapovijedi ljubavi ne mogu odijeliti jedna od druge, što znači da ne možemo istinski ljubiti Boga ako ne ljubimo bližnjega, a to znači ljude s kojima živimo ili koje u životu susrećemo.

Brak je poseban oblik ljudske ljubavi, kojega je Krist posvetio uzdigavši ga na razinu sakramenta. U istinskom braku supruzi iskazuju svoju ljubav prema Bogu ljubeći jedno drugo. Otac Antić je često usmeno i pismeno savjetovao i vodio mnoge bračne drugove. On tako piše jednoj svojoj duhovnoj kćer: »*Najviše nastojte da u Vašem srcu bude ljubav prema dragom Bogu. Iz ljubavi prema Bogu ljubite svoga dragog supruga, budite mu poslušni i častite ga kao Krista, jer Bog tako hoće. Iz te ljubavi ljubite svoju djecu i gledajte ih kao Božju djecu. Sve učinite da je vaš dobri suprug s vama zadovoljan, da je veseo i sretan i da je uz vas, kod Vas, po Vama bolji i bliži Bogu. Neka se u vama i po vama dragi Bog slavi i proslavljuje. To Vam želi, za to moli, blagoslovite Vas, cijenjenoga supruga, vašu dragu djecu duhovni otac*« (AP III/22, 2).

Ljubimo Boga i bližnjega kako nas Isus uči, pa nećemo biti daleko od kraljevstva

Božjega, naprotiv učiniti ćemo da ono i u nama zaživi kao ljubav Oca, milost Sina i zajedništvo Duha Svetoga, koji će nas ispu-

niti Otajstvom Trojednoga Boga, koje je punina bezgranične ljubavi.

J. Š.

ANTIĆEV ČETVRTAK, 4. 7. 2013. <> PROPOVIJED

»SVOJ ĆU BLAGOSLOV NA TE IZLITI« (Post 22, 17)

Vjera znači mnogo više nego vjerovati i prihvativati da postoji Bog. Vjera znači prožeti sav svoj život s potpunim povjerenjem i predanjem Bogu. Abraham je biblijski primjer prave vjere. Bog je Abrahamu dao izvanredna obećanja kada mu je rekao da će postati otac silno velikog naroda po svojem zakonitom nasljedniku. To mu je Bog obećao, iako su Abraham i njegova žena bili jako stari, a to znači fizički nesposobni postati roditelji. Usprkos svemu radio mu se sin Izak. Bog je nagradio Abrahamu vjeru. No kad je izgledalo da će Božje obećanje biti ispunjeno, Bog je od Abrahama zatražio da mu za žrtvu prinese sina Izaka. Abraham je poslušao Boga i prihvatio njegov zahtjev, iako je to značilo da će to učiniti nemogućim ispunjenje Božjeg obećanja.

Abraham se strašno osjećao pri pomisli da mora ubiti svoga vlastitog sina. Bila mu je to nepodnošljiva misao da će tom žrtvom propasti sva obećanja koja je primio. Junački u slikopom povjerenju Abraham je pošao izvršiti Božji zahtjev – žrtvovati svoga sina. Znamo kako je ta priča završila. Bog nije htio prinošenje Izaka za žrtvu. Tim zahtjevom on je samo htio provjeriti Abrahamu vjeru.

Bog je dostojan naše vjere, jer je svemođuć, ali u isto vrijeme voli svakoga čovjeka i sva svoja stvorenja. Abraham vjeruje u to i zato prihvaca Božje zahtjeve, vođen svijesti da Bog može učiniti sve, pa i ono što se nama ljudima čini nemoguće.

Abraham je naš praotac, ali i primjer naše vjere. Kao on, i mi smo pozvani da naše živote u potpunosti povjerimo Bogu.

Pismoznancima u evanđelju nedostaje takve vjere. Oni ne mogu vjerovati. Oni nisu sposobni povjerovati da bi grijesi mogli biti oprošteni po Isusovu pojavku u ljudskom

običju. Oni nisu htjeli povjerovati u Božju dobrotu kada je Isus na silasku s lađe ozdravio uzetoga koji je ležao u nosiljci riječima: »*Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!*« (Mt 9, 2b). Oni su u sebi umovali da Isus huli. Isus je odmah prozreo njihove misli i zapitao ih: »*Zašto snujete zlo u srcima? Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustanji i hodи. 'Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!*« (Mt 9, 4b-6a). Nakon toga rekne uzetome: »*Ustanji, uzmi nosiljku i podi kući!*« (Mt 9, 6b). Kad je to mnoštvo vidjelo, ostalo je zaprepašteno i podalo slavu Bogu koji je Kristu dao takvu moć. Bog može sve učiniti po svojoj neizmjernoj moći koju nam pokazuje kako bi nam pokazao da nas ljubi.

Otac Antić je u svojim razgovorima, kao i u isповijedima stalno naglašavao Božju dobrotu, ali i njegov poziv nama ljudima da u njega povjerujemo, kao što je povjerovao praotac Abraham. Otac Antić potiče u jednom pismu: »*Sve gledati očima svete vjere, evanđelja. U tom svjetlu sve promatrati i hodati u vjeri.* – U nastavku on postavlja pitanje i pruža odgovor: *Kako mi sv. vjera prikazuje dragoga Boga, Božansku ljubav, ovaj svijet, mene, kušnje život, tako ću sve gledati*« (AP III/ 5).

J. Š.

Ne živimo više mi nego Isus u nama. Budimo uвijek u njegovoj svetoj prisutnosti puni vjere, puni ufanja, puni ljubavi, puni straha Božjega (...)

AP II/30, 26

Fr. Ante Antić

EUHARISTIJSKO SLAVLJE ZA ČLANOVE ANTIĆEVE MREŽE PREDVODIO MONS. PETAR RAJIČ

Mons. Petar Rajić, naslovni nadbiskup Sarsenturuma, apostolski nuncij u Kuwaitu, Bahreinu, Qatatu, Ujedinjenim arapskim emiratima i apostolski delegat za katolike na cijelom Arapskom poluotoku, u subotu navečer 21. rujna predvodio je, već po drugi put, večernje misno slavlje u svetištu Majke Božje Lurdske i nakon misnog slavlja zavjetnu molitvu na grobu sluge Božjega fra Ante Antića. Mons. Rajić rođen je u Torontu u Canadi, a podrijetlom je iz Doljana u Hercegovini. Od 2. prosinca 2009. apostolski je nuncij i papinski delegat u navedenim zemljama arapskog svijeta. S njim su suslavili o. gvardijan fra Mate Matić, koji ga je na početku slavlja pozdravio, fra Luka Livaja i vicepostulator fra Josip Šimić, koji mu je na kraju zahvalio. U euharistijskom slavlju su sudjelovali članovi *Antićeve mreže* iz Zagreba i okolice, koji su se nakon euharistijskog slavlja nastavili družiti u samostanskoj dvorani.



OTAC VICEPOSTULATOR SUDJELOVAO NA NACIONALNOM MARIOLOŠKOM SIMPOZIJU U SINJU

Otac vicepostulator dr. fra Josip Šimić sudje-lova je na Nacionalnom mariološkom simpoziju koji je održan u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju, od 19. do 22. rujna ove godine, u organizaciji Hrvatskog mariološkog instituta Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu i Svetišta Čudotvorne Gospe Sinjske. U prvom dijelu popodnevnih predavanja 20. rujna, koje je moderirao prof. dr. sc. Adalbert Rebić, o. vicepostulator je održao predavanje *Prericanje marijanskih istina i dogmi u feminističkoj teologiji*. Drugi dio popodnevnih predavanja moderirao je o. Vicepostulator.



Mons. Franjo Kuharić

Zagreb, 20. IV. 1964.

In Nomine Domini!

Dragi Preuzvišeni Gospodine!

Na prevelikoj milosti, koju Vam Gospodin iskaza, na prevelikom dostoanstvu, na koje Vas Duh Sveti uzdignu, ja Mu najprije zahvaljujem, blagoslivljam Njegovo sveto Ime i klanjam se Njegovoj svetoj volji, dobroti i ljubavi! Vama čestitam na odličnom povjerenju Presvetog Trojstva, da je Vas odabralo, da upravljate, vodite Kuću Njegovu na zemlji i pasete stado Gospodnje, koje je On stekao svojom Krvlju!

Čestitam Vam na onoj potpunoj božanskoj ljubavi, koju morate nositi, pokazivati i njome gorjeti. Čestitam na onom svetom i punom dioništu muka, patnja, progonstva i križa zajedno sa božanskim Pastirom, jer se u Vama nas-

tavlja život, muka, križ Kristov, ali i Njegovo slavno uskrnsnuće.

Dok Vas u pripravi za sveto biskupsко ređenje plaši Vaša slabost, zabrinjuje Vaša doraslost i vrijednost, s druge strane oduševljava Vas Božji poziv, Božja milost, Božja snaga, Božji darovi i molitve svete Crkve i svih vjernika posebno svih onih s kojima Vas je Gospodin duhovno i milosno povezao. Oni će se moliti za Vas, da sveto ispunite svoje sveto biskupsko pozvanje, svoju službu i svoju pastirsку dužnost.

U duhu dužnog poštovanja i poniznosti prosim Vaš sveti blagoslov, čestitam, preporučam Vas Gospodinu i Nebeskoj Majci, za Vas se molim i sve najbolje želim.

Vašeg biskupskog dostoanstva štovatelj i ponizni sluga.

AP I/46, 1

Fra Ante Butić

O. ANTIĆ O DUŽNOSTI NASTOJANJA KLERIKA OKO SAVRŠENOSTI I SVETOSTI

Antićev redovnički subrat fra Jure Brkan, umirovljeni redovni profesor kanonskog prava Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, u svojoj knjizi *Klerici u zakonodavstvu Katoličke Crkve* (Kačić, Split 2012.), u trećem, poglavljju pod brojem 4 tumači kanon 276 *Zakonika kanonskog prava* koji govori o »*Dužnosti nastojanja klerika oko savršenosti i svetosti*«, u bilješci 217 iznosi stav sluge Božjega o. fra Ante Antića o dotičnoj temi. Ovdje u cjelini donosimo spomenutu bilješku:

217 ZKIC (*Zakonik kanonskog prava istočnih Crkava*), kan. 368: »*Klerici su na poseban način obavezni na savršenstvo koje Krist predlaže svojim učenicima, jer su na nov način po svetom ređenju posvećeni Bogu da postanu prikladnija oruđa Krista vječnoga Svećenika u služenju Božjem narodu i da ujedno budu uzoran primjer narodu.*« Npr. sluga Božji fra Ante Antić u pismu »*Klericima pred svećeničko ređenje*«, Zagreb, 18. VI. 1961., između ostalog piše: »*Cijeli život vježbajte se u spoznaju samih sebe. U sebi cijeli život odgajajte svoje čovještvo. Odlikujući se ispravnom savješću, dobrom voljom, plemenitim srcem, liepom čudi i kršćanskim bontonom* (str. 213). *Cijeli život čuvajte u sebi svoje kršćanstvo ljubeći Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom misli svojom, i bližnjega kao samoga sebe*‘ (Lk 10, 27). (...) *Cijeli život imajte pred očima veliki privilegij svoga svećeništa i budite ‘Drugi Krist!’ Savjesno i postojano i svjesno i dosljedno provodeći kanon 124 (CIC iz 1917., op. pisca): »Klerici imaju provoditi svetiji nutarnji i vanjski život više nego syjetovnjaci i biti im primjerom u krepostima i dobrom ponašanju*« (Sluga Božji ANTE ANTIĆ, Svećenik sam Kristov. Izbor

iz pisama svećenicima [priredila s. Marija Asumpta Strukar], Zagreb 2010., str. 213-214: AP I/9, 2). Navodim izvadak iz Antićevih pisama kako bih ukazao na činjenicu kako je sluga Božji fra Ante Antić upotrijebio kan. 124. CIC iz 1917., koji je jedan od izvora kan. 276, § 1. *Zakonika* iz 1983. Dakle, i Antić je upotrebljavao kanonsko pravo u svojim pismima klericima, tj. onima koji se spremaju za svećenički poziv u Katoličkoj Crkvi da ih pouči kako klerici trebaju provoditi svoj život svetije od laika te da tim kleričkim životom laicima budu primjerom u krepostima i u dobrom djelima. U prijevodu kanona 124 CIC iz 1917. u Antićevu pismu »*laicis*« prevedeno je »*svjetovnjacima*«, što se danas ne prevodi tako, posebno kada je Crkva našega vremena prihvatile laike da su jednakost dostoanstveni s klericima i da je njihov stalež posebni stalež gdje također Katolička Crkva priznaje laičku duhovnost i njihovu posebnost u Otajstvenom Tijelu Kristovu koje na ovoj zemlji djeluje kao posebno društvo, novi »*Božji narod*« koga tvore vjernici, tj. ljudi koji su »*krštenjem pritjelovljeni Kristu*«, te su »*postali na svoj način dionici Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe, pozvani, da svatko prema svojem položaju, vrši poslanje koje je Bog povjerio Crkvi da Ga ispuni u svijetu*« (kan. 2014, § 1).

Iz milosti izvire vjera, ufanje i ljubav. Ove tri kreposti najviše cijenite i prosrite od Gospodina: Umnoži mi, Gospodine, vjeru, ufanje i ljubav! AP II/34, 15

Fra Ante Antić

POMOĆ O. ANTIĆA S. OTILIJI LOVRIĆ U PLANIRANJU GRADNJE SAMOSTANA U DUBROVNIKU 1967.

S. Maneta Mioč o pok. s. Otiliji Lovrić (Sestre Malog Isusa) i njenoj povezanosti s o. Antićem (mmioc@kbf-st.hr – SESTRA OTILIJA.doc <> 24. 11. 2013. 18.03.):

Pok s. Otilija (Jela) Lovrić, r. 15. studenoga 1924. u župi Svih svetih u Hrvacama, u Cetinskoj krajini u obitelji Andrije i Božene, r. Alebić, u plemenitoj lozi Lovrića koja je dala više svećeničkih i redovničkih zvanja. Sa 16. godina 1940. odlazi u kuću Sestara Malog Isusa u Bogoslovnom sjemeništu u Splitu, gdje pomaže u domaćinskim poslovima. 1942. godine hodočasti u svetište Gospi Sinjskoj moleći je da sretan put u Sarajevo.

Stigavši sretno u Sarajevo 3. rujna 1942. stupa u kandidaturu u samostanu Betlehem u Sarajevu. U novicijat ulazi godinu dana kasnije 14. kolovoza 1943., a prve privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1944. također u Sarajevu. Doživotne zavjete polaže 1950. Redovnički poziv s. Otilije slijede i njene dvije rođene sestre, s. Marcelina i s. Laura, bratova kći s. Merica, kao i nekoliko drugih sestara iz Hrvaca.

Za vrijeme života u Zagrebu svoj duhovni život sve više izgrađuje i njeguje pod brižnim duhovnim vodstvom sluge Božjega fra Ante Antića. On joj je vjerni isповједnik





i duhovni vođa. Zahvalna je Bogu i njemu za to vodstvo. S ocem Antićem duhovno je povezana do njegove smrti. Nakon smrti utjecala mu se kao svom zagovorniku kod Oca Nebeskoga. Uvijek se vodila mišlju što bi joj u određenom trenutku savjetovao otac Antić, i molila se za rasvjetljenje po njegovu zagovoru (str. 2).

U stvaranju nacrta i plana gradnje samostana s. Otiliji svojim očinskim zagovorom pomogao je otac Ante Antić, kojemu se molila u toj velikoj potrebi. Trebala je, kako svjedoči, prema dogovoru sutradan inženjeru Zlatku Jeriću dati napisano kakav bi trebao izgledati budući samostan, koje prostorije se predviđaju, koja im je namjena, a on će to uklopići u idejni i izvedbeni plan. Po noći s. Otilija jasno osjeti glas iznutra, kojeg prepoznaje kao glas oca Antića, koji govori: »Ćerce, uzmi olovku i piši.« Ustala je, uzela olovku i počela crtati skicu budućega samo-

stana. Crta, pravi raspored od prostorije do prostorije, od podruma do potkrovlja. Jasno, uvjerljivo, bez ponavljanja i dvoumljenja. Kad je završila, još jednom baci pogled na skicu i zahvalno reče: »Hvala ti, Bože! Hvala, oče Ante! Hvala, sv. Josipe!« Pošla je natrag spavati. Sutra ujutro dolazi gosp. inženjer Zlatko i traži da mu preda papir na koji je stavila želje i planove. Kad mu je predala papir, ostao je iznenađen nad onim što vidi na papiru i što mu uvjerljivo i značački poput kakvog arhitekta izlaže s. Otilija. Idejni nacrt i plan samostana, koji je on imao u zamisli, s. Otilija je u potpunosti ispunila i prenijela na ovaj papir. Isprisnjedila mu je što joj se noćas dogodilo. Uzeo je papir i rekao da je na njemu stavljeno sve potrebno, da s ovim pristupa izradi konačnog nacrta. Bio je to čudesni znak vjere i Božjeg zagovora nad ovom gradnjom (str. 3).

PRIPOVIJEDANJE FRA VJEKE VRČIĆA O MAGISTRU OCU FRA ANTI ANTICU

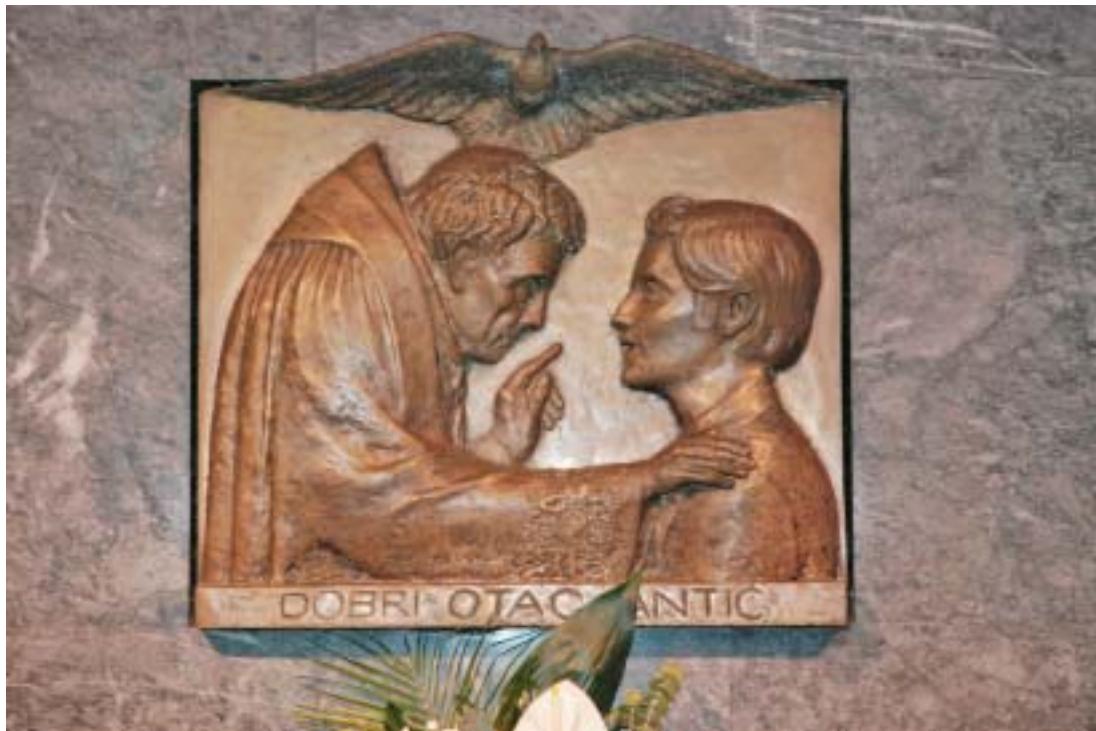
Poštovani čitatelji glasila *Dobri otac Antić*,

kao štovateljica oca fra Ante Antića htjela bih s vama podijeliti iskustvo susreta s učenikom o. Antića, fra Vjekom Vrčićem, najstarijim franjevcem Provincije Presvetog Otkupitelja, koji je u veljači ove godine proslavio 99. rođendan u samostanu sv. Franje u Imotskom. Koristim ovu priliku kako bih još jednom zahvalila fra Vjeku na posvećenom vremenu i izražavam svoje divljenje bistrom umu i sposobnosti prisjećanja detalja, kada je učeći za svećenika, učio od oca Antića prvenstveno kako biti dobar čovjek, a potom i dobar svećenik.

Posjetila sam fra Vjeku u njegovoj samostanskoj radnoj sobi, 9. kolovoza ove godine i dok sam prilazila radnom stolu za kojim

je čitao *Glas Koncila*, na stolu sam pored sličice Leopolda Mandića vidjela i sličicu o. Antića i razveselila se jer se otisnutim likom razlikovala od one koju sam ponijela kao skroman poklon fra Vjeki. Kada sam rekla da bih mu poklonila sličicu o. Antića, rekao mi je da već ima jednu i neka je poklonim nekom drugom. Osjetila sam već pri tom prvom kontaktu da se iza naizgled krhkog svećenika nazire čvrst karakter Imoćanina. Vjerujem da je fra Vjeko, kao učenik o. Antića koji je bio ponizan i blag, u navedenom trenutku bio samo praktičan u nastojanju da glas o Antićevoj svetosti proširim dalje.

Nakon što se samostalno smjestio u svoj naslonjač otpočeо je fra Vjeko jednosatno pri povijedanje prekidano tek ispijanjem vode, uz ispriku da mu se osušilo grlo. Pri



svakom prekidu zahvaljivala sam i molila ako ga umaram da prekine kazivanje, ali nije se dao smesti i nastavljao bi točno gdje je stao te me iznova oduševljavao bistrinom umu u oživljavanju sjećanja na o. Antića.

Prisjetio se fra Vjeko prvog susreta s o. Antićem u prostoru Samostana sv. Franje u Imotskom, gdje je u igri kao osmogodišnjak provodio ljetne praznike. Jednom prilikom zapazio ga je o. Antić ispred velikog oltara u crkvi sv. Franje i upitao ga da li želi biti ministrant, na što je rado pristao. S poštovanjem se fra Vjeko prisjetio svojeg magistra bogoslova u Makarskoj i kazao da su Antićeva predavanja iz askeze i mistike, iako po mišljenju nekih bogoslova nedovoljno govornički uobličena, prema njegovu mišljenju bila primjerena i jednostavno su dolazila iz duše i onoga što je Antić osjećao i živio. Magistar Antić neumorno je nastojao usudičavati svojim bogoslovima pobožnost prema bogoslužju, Presvetom Oltarskom Sakramantu i Majci Božjoj.

S radošću se fra Vjeko prisjetio da je o. Antić sudjelovao kod njegova redovničkog oblačenja u Zaostrogu 1930., te kod redovničkog ređenja u Splitu 1938. godine.

O tome kako je bilo situacija u kojima je Antić pokazivao razboritost i poniznost prema nadređenima prisjetio se fra Vjeko dana glasanja na Parlamentarnim izborima u Kraljevini Jugoslaviji, 5. svibnja 1935. godine. Tadašnji gvardijan i provincijal bili su protiv odlaska i glasovanja bogoslova za Ujedinjenu oporbu. Gvardijan je na dan izbora stražario na prednjim vratima samostana kako bi spriječio odlazak bogoslova na glasovanje, dok su oni izšli na vrata bogoslovije. Dok je slušao ukore gvardijana o. Antić se nije suprotstavljaо, već je ponizno prolazio hodnicima s rukama u rukavima. U svojem pismu provincijalu, a kako bi obranio bogoslove, stavio je sve u Božje ruke, objasnivši kako je pismo u kojem je provincijal tražio zabranu odlaska na glasovanje stiglo prekasno.

Prisjećajući se svojih kolega u samostanu u Makarskoj, sjetio se fra Vjeko da je bilo i

onih koji su bili nešto slobodniji u doživljavanju svojih dužnosti i koje je trebalo kaznom podsjetiti na održavanje radnih navika i redovničke discipline. U takvim situacijama kada bi im o. Antić izrekao kaznu najčešće je i sam sudjelovao u izvršavanju i time pokazivao kako nije želio podcijeniti učenike već ih poniznošću učiti životu i svećenstvu.

Prisjetio se fra Vjeko da je magistar Antić bio pravedan i iskren u izvještajima o karakteru i ocjenama duhovnog života svojih klerika, a koje je slao provincijalu. Za vrijeme šetnje po samostanskom dvorištu uzeo bi o. Antić u pratnju bogoslove i propitivao ih o njihovim interesima i sklonostima za pojedina područja, primjerice iz književnosti, umjetnosti te učenja o životima svetaca.

U oživljavanju sjećanja na poniznost o. Antića prisjetio se fra Vjeko kako je jednom prilikom kasnio na parobrod za Split kako bi kao isповjednik obišao sestre klarise. Kada ga je kapetan ugledao, okrenuo je brod prema pristaništu i ukrcao fra Antu, nakon čega se on nebrojeno puta ispričavao i ponizio pred putnicima koji su ga morali čekali.

Prisjetio se fra Vjeko da je o. Antić za boravka u Imotskom, kada se oporavljao od plućne bolesti, upoznao učiteljicu Korneliju koja je pod njegovim duhovnim vodstvom postala časna sestra u redu sestara klarisa.

Tijekom kazivanja nasmijali smo se kada je fra Vjeko ispričao zgodu kako ga je jedne ljetne večeri dok je bio student u samostanu u Makarskoj pozvao kolega da sutra ujutro idu u Živogožđe na kupanje i zatražio od njega da u četiri sata ujutro probudi ostale kolege koji će im se pridružiti. Lupanje na susjednim vratima probudilo je i o. Antića, vidjevši da je riječ o prijevari, uputio je fra Vjeku na spavanje i kazao mu da su s njim učinili šalu.

Zamijetila sam da su zidovi fra Vjekine sobe ispunjeni umjetničkim slikama i radovima, od kojih su neki s motivima Imotskog i njegovi radovi, na što je ispričao da je zapravo nesuđeni akademski slikar. Kazao je da je odbio odlazak na Likovnu akademiju u

Zagrebu nakon što mu je jedan franjevac koji je već studirao na Akademiji ispričao jedno o tome kako uz obveze na studiju neće moći ispunjavati svoj svećenički poziv i to ga je nagnalo da odustane. Kasnije mu je taj isti svećenik, dok je fra Vjeko služio u Metkoviću postao dobar prijatelj, ali nikada nije spominjao studij Likovne akademije, na što je fra Vjeko rekao da mu je zasigurno bilo žao. Kazao je da je tijekom svojeg svećenstva predavao ćrtanje te bio profesor latinskog i hrvatskog jezika u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju.

Nakon što je zaređen, ostao je fra Vjeko povezan s magistrom Antićem kroz pisma u kojima ga je o. Antić savjetovao, ali ne na način da ga je prozivao, već kako bi mu dao prijateljski savjet. Kazao je fra Vjeko da je u tim savjetima o. Antić znao progovoriti o stvarima o kojima nije mogao čuti ni od koga, što je fra Vjeko pripisao posebnom duhovnom nadahnuću.

Fra Vjeko je pisac životopisa o. Antića koji je objavljen 1977. godine pod naslovom *Naš magistar* u kojem je donio vjeran prikaz života i djelovanja svojega učitelja.

Na kraju fra Vjekina pripovijedanja mogu samo skromno zaključiti, ako ste kao čitatelj ovih redaka tražili potvrdu i veličanje proinčljivih sposobnosti o. Antića, a pronašli ste

samo naizgled jednostavne zgode iz njegova života, zapravo ste razotkrili dragocjeno bogatstvo koje nam je fra Vjeko podario, prikaz poniznosti i jednostavnosti odgajatelja koji je strpljivošću usađivao i rasplam-savao učenicima plamen ljubavi za služenje Kristu i Majci Božjoj te za kasnije služenje na svojim župama. Za istinske vrijednosti koje je imao i živio o. Antić nije trebao imati dar govorništva ni znanstvene titule, dobrim čovjekom od početka do kraja života činila ga je njegova duša te nesebično darivanje svima onima koji su mu se našli na životnom putu, a sve na slavu i čast Krista i Blažene Djevice Marije. Ostao je o. Antić do kraja svojega života ustrajan, iako ni među svojom subraćom ni klericima nije uvijek nailazio na podršku i razumijevanje. Veličina o. Antića je u njegovoj poniznosti, što potvrđuju i brojni štovatelji koji i nakon njegove smrti održavaju sjećanje na njega i svojim molitvama za njegovo uzdizanje na čast oltara žele proširiti glas o svetosti čovjeka koji je iskreno ljubio svoje bližnje i uzorno i odgovorno vršio odabrani svećenički poziv.

Poštovani fra Vjeko, velika hvala za Vaša oživljena sjećanja i neka Vas zagovor oca Antića i nadalje prati na Vašem životnom putu.

Renata Matković

Ljubav Božanskog Srca neka Te očisti, prosvijetli i sjedini s Božanskim zaručnikom!

Za ovaj dan Božanskog Srca Isusova, hoću Te podsjetiti na veliku Tvoju dužnost i na ono obećanje koji si dao Božanskom Srcu da ćeš biti sav njegov, da ćeš samo Njega ljubiti, slijediti i s njime se uvijek žrtvovati Vječnoj Ljubavi.

Iako u sebi još sve nevolje i bijede osjećaš, ipak si Njegova svojina. On je sam Zaručnik Tvoje duše. Neka Te to ne smeta, jer On hoće da njegovo Presveto Srce bude lijek za sve Tvoje slabosti i nesavršenosti i pogreške.

Mi smo samo u Njemu i s Njime bogati u svemu i za sve. Dakle, nikad malodušnost, nikad smetenost duha, nikad očajavanje radi slabog napretka. Upravo u našoj slaboći i svakoj nemoći jaki smo, jer ostajemo u Njemu.

AP I/17, 41

Fra Ante Antić

80. OBLJETNICA SVETIŠTA I 70. OBLJETNICA ŽUPE MAJKE BOŽJE LURDSKE

POVIJESNO-PASTORALNI KONTEKST U VRIJEME UTEMELJENJA U CRKVI, U HRVATSKOJ I U SVIJETU I DJELOVANJE FRA A. ANTIĆA

Prošle godine (2012.) navršila se 80. obljetnica od utemeljenja samostana i 70. obljetnica utemeljenja župe Majke Božje Lurdske. Samostan je osnovan 1932., a župa 8. prosinca 1942. godine. Tom prigodom održan je 7. prosinca 2012. okrugli stol na kojem su s predavanjima nastupili dr. Ivan Botica: *Povijesni hod samostana i župe*; dr. Željka Matešin: *Vjerničke zajednice i skupine u župi i svetištu* i dr. fra Josip Šimić: *Štovanje MB Lurdske i djelovanje sluge Božjega fra Ante Antića*. Prošireno predavanje dr. fra Josipa Šimića donosimo u cijelosti.



1. OBNOVITELJSKI POKRETI, MARIJANSKI KONGRESI, »MARIJANSKI TRIJUMFALIZAM« I ŠIRENJE ŠTOVANJA MBL U HRVATSKOJ I BOSNI I HERCEGOVINI

1.1 UTJECAJ OBNOVITELJSKIH POKRETA U PRVOJ POLOVICI 20. ST.

U drugoj polovici 19. st. i još više u prvoj polovici 20. st. imamo velik porast marijanske pobožnosti, kao i razvoj i potpuno zao-kruživanje mariologije kao zasebne teološke discipline. Početkom 20. st. javljaju se i jačaju obnoviteljski pokreti: biblijski, patristički, liturgijski, ekleziološki i marijanski, koji su

nastali dijelom i kao reakcija na sljedeće uzroke: a) proglašenje dogme o Bezgrešnom začeću BDM 1854. (nakon pismene provjere vjere Crkve, tj. što puk Božji o tom vjeruje – *Concilium per litteram*); b) ukazanje Majke Božje u Lurd 1858. i Marijina potvrda njenog Bezgrešnog začeća; c) ukazanje Majke Božje u Fatimi 1917. i navještaj obraćenja Rusije.

U toj teškoj situaciji Crkva i kršćani u Mariji vide majku, zagovornicu i pomoćnicu i od nje očekuju i traže pomoć u nemilosrdnim naletima silno rastućeg ateizma na filozofskoj, političkoj i praktičnoj razini, koji će početkom 20. st. izrođiti bezbožne i zločinačke političke sustave: boljševički komunizam, nacizam i fašizam.

U isto vrijeme nastaju i brojni katolički pokreti i udruge, biva utemeljena katolička akcija. Slave se nacionalni i međunarodni euharistijski kongresi.

Gospodarska kriza 1929./1930. pojačala je osjećaj nesigurnosti i potrebu utočišta.

1.2 UTJECAJ MARIJANSKIH MEĐUNARODNIH KONGRESA

Kao rezultat svega onoga što je Crkva doživljavala i proživljavala u svojoj vjeri i posebno marijanskoj pobožnosti, 1900. uvedeno je slavlje marijanskih kongresa, koji su imali za cilj poticanje i širenje Marijine slave i marijanske pobožnosti katoličkog puka.

Kongresi su se održavali svaki put u drugoj europskoj zemlji, jedino su u Švicarskoj održana dva: 1. 1900. u Lyonu (F), 2. 1902. u Fribourgu (Sch), 3. 1904. u Rimu (I), 4. 1906. u Einsiedelu (Sch), 5. 1908. u Salzburgu (A), 6. 1910. u Saragozi (SP) i 7. 1912. u Trieru (D).

Zbog izbijanja Prvog svjetskog rata nastupio je prekid održavanja kongresa sve do 1950., kada su zaslugom velikog hrvatskog teologa fra Karla Balića, u prigodi proglašenja dogme Uznesenja Marijina, obnovljeni međunarodni marijanski kongresi i uvedeni međunarodni mariološki kongresi. Tako je te godine u Rimu održan 8. međunarodni marijanski i 1. međunarodni mariološki kongres. Održavaju se svako četiri godine. Drugi je također održan u Rimu 1954. (u okviru proslave marijanske godine), a treći 1958. u Lurdru u prigodi proslave 100. obljetnice ukazanja Majke Božje.

1.3 TZV. »MARIJANSKI TRIJUMFALIZAM« U PRVOJ POLOVICI 20. ST.

Sve prije navedeno dovest će do velikog porasta štovanja Marije, što će neki teolozi kritički usmjereni nazvati marijanskim trijumfalizmom. Oni će posebno kritizirati teološki govor Balića i drugih mariologa, koji nastoje da Crkva donese definicije o Mariji suotkupi-

teljici i posrednici svih milosti. Kritičari ovog nastojanja to odbijaju tvrdeći da je Krist jedini otkupitelj i posrednik milosti Božje. Crkveno učiteljstvo nije prihvatio nastojanje Balića i drugih brojnih mariologa, te nije proglašilo nikakvu dogmu o suotkupiteljstvu i posredništvu. No ipak je 1950. proglašilo dogmu Uznesenja Blažene Djevice Marije dušom i tijelom na nebo. Pavao VI. proglašio je 21. 11. 1964. na II. vatikanskom saboru BD Mariju Majkom Crkve [*Discorso di chiusura del terzo periodo del Concilio* (EV I, 306*)].

1.4 ŠIRENJE ŠTOVANJA MB LURDSKE U HRVATSKOJ

Prije izgradnje ovog samostana i kapele (1932.), a zatim i crkve-svetišta (1940.) i utemeljenja župe MB Lurdske u Zagrebu, diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine postavljeni su brojni kipovi, sagrađeni brojni oltari, spilje, kapele i poneka crkva posvećeni MB Lurdskoj.

1.4.1 Kipovi i oltari MB Lurdske [7 kipova i oltara]

Prvi oltar posvećen MB Lurdskoj podignut je 1884. u Nedelišću (Međimurje). Potom slijede: 1885. u Voćinu, 1887. nabavljen je i kip MB Lurdske za istu crkvu, koja postaje svetište zalaganjem franjevaca iz Požege. U isto vrijeme isusovci u Dubrovniku izlažu štovanju kip MB Lurdske, koji je 1904. okrunjen skupocjenom krunom. 1892. u Feričancima je postavljen kip MB Lurdske,

Nastoj biti bolji, savršeniji, sličniji Isusu i Mariji. Treba zadovoljiti Božanskom Srcu i Neokaljanom Srcu Marijinu za premnoge uvrede i pogrde koje trpe od nas. Nastoj da se vjernici, koliko to samo možeš, poprave, obrate Bogu i promijene život na bolje.
AP I/17, 74

Frano Ante Butić

koji je blagoslovio Pio X. 1895. Isusovci u svojem samostanu u Splitu uređuju kapelu i u nju postavljaju drveni oltar MB Lurdske, koji je kasnije zamijenjen mramornim. U Stonu je 1904. u franjevačkoj crkvi podignut oltar u MB Lurdske. Sestre milosrdnice u Sarajevu postavile su 1907. kip MB Lurdske, koji su 1901. doobile od nadbiskupa Ivana Ev. Šarića, na Koševu, gdje su s HKD-om *Napredak* utemeljile Konvikt *Lurd* za 20. đaka.

1.4.2 Spilje i crkve MB Lurdske

[8 spilja i 1 crkva]

Prve spilje MB Lurdske uredene su 1905. u Kaštel Lukšiću na jednom brežuljku, u Novigradu, zatim na Cresu i u sirotištu Betanija u Sarajevu. Kapucini u Rijeci 1904. počinju iskapanje temelja za donju crkvu svetišta MB Lurdske, posvećenu dušama od čistilišta, koja je bila gotova 1908., a posvetio ju je krčki biskup Antun Mahnić.

1908. u Hrvatskoj je svečano proslavljenja 50. obljetnica lurdskih ukazanja. U toj prigodi organizirano je i prvo hrvatsko nacionalno hodočašće u Lurd s oko 400 hodočasnika pod vodstvom biskupa A. Mahnića. Odmah 1909. organizirano je i drugo nacionalno hodočašće u Lurd.

1908. predstojnik sustolnog kaptola u Makarskoj biskup Juraj Carić utemeljio je u Vepricu kod Makarske lurdsко svetište u pećini vrlo sličnoj masabjelskoj, u koju je stavio kipove Majke Božje Lurdske i Bernardice. Okoliš je očišćen, dijelom poravnani, te je napravljen plato ispred spilje, a posadeđeno je i 100 tisuća borovih stabalaca. Kako se pobožnost Mariji silno proširila, biskup Carić odlučio je nad spiljom sagraditi velebnu baziliku, ali sve prekinuo Prvi svjetski rat. Nakon rata postavljene su postaje križnog puta u masliniku. 1922. seljaci u Lumbardi (Korčula) uz cestu u mjestu Koludrt uredili





U prigodi proslave 75. obljetnice lurdskih ukazanja 1933., Bernardica je 8. prosinca proglašena svetom.

1.4.4 Mariološki kongresi i proslava 100. obljetnice lurdskih ukazanja

U *Novoj reviji* 1929. godine mladi skolastičar i mariolog, kasnije svjetski poznati skotist – poznavatelj velikog franjevačkog srednjovjekovnog teologa - Ivana Dun Scota, piše da je proglašenje dogme o Bezgrešnom začeću BD Marije početak katoličke obnove. Balić 27. srpnja 1946. utemeljuje Franjevačku marijansku komisiju, a 1947. Marijansku akademiju, kojoj papa Ivan XXIII. 8. prosinca 1959. s motuproprijem *Maiora in dies* dodjeljuje naslov papinska (pontificia). Balić 1950. obnavlja marijanske (8. marijanski) i utemeljuje mariološke kongrese (1. mariološki), koji su održani u Rimu. O 100. obljetnici lurdskih ukazanja 1958. organizira 10. marijanski i 3. mariološki kongres u Lurdru.

2. KRONIKA NASTANKA I RAZVOJA SVETIŠTA MB LURDSKE U ZAGREBU

Provincijal franjevačke Provincije Pre-svetog Otkupitelja iz Splita fra Petar Grabić 16. rujna 1929. moli vlč. Josipa Lončarića, župnika župe sv. Petra, da mu proda zemljiste koje se nalazi u produžetku Boškovićeve. Župnik vlč. Lončarić obavještava ga 29. studenog da će mu prodati nadarbinu crkve sv. Petra na Zavrtnici.

Provincijalat Provincije sv. Ćirila i Metoda 23. siječnja 1930. javlja Grabiću da se iskreno raduje dolasku franjevaca u Zagreb. 20. ožujka 1930. generalni ministar franjevačkog reda Bonaventura Marrani odobrava gradnju samostana. Isto čini i Kongregacija za redovnike 15. travnja. Ministarstvo pravde (odjeljenje za vjeru) 5. svibnja potvrdilo je prijenos zemljišta.

Inženjer Kulíšek 1931. izradio je nacrte, a radove je izvodio inženjer Ivo Senk. Fra Petar Grabić imenovan je 2. prosinca 1931.

su malu spilju u koji su iz župne crkve prenijeli kip MBL, koji nabavili još 1918. U franjevačkom samostanu sv. Lovre u Šibeniku 1926. biskup Jeronim Mileta blagoslovio lurdsku spilju s kipovima Marije i Bernardice. 1931. uređena je vrlo lijepa spilja u Golubiću kod Knina, koju su četnici uništili u Domovinskom ratu.

1.4.3 Širenje pobožnosti prema MB Lurdskoj u različitim tiskovinama

U trećem godištu izlaženja glasnik *Gospa Sinjska* donosi niz članaka o Bernardici i lurdskim ukazanjima. Hrvatsko književno društvo sv. Jeronima 1928. počinje izdavati časopis *Naša Gospa Lurdska*, u kojem već na početku u nastavcima počinju objavljivati prijevod knjige *Lurdsко ћудо* Jean-a-Charlesa Reynauda. Krug oko lista uspio je utemeljiti Dom Gospe Lurdske za katoličke studentice.



gvardijanom. Grabić 1932. moli Poglavarstvo grada za otvaranje novog samostana, koji će uz duhovne i kulturne uloge, vršiti i lipnja 1932. nadbiskup Antun Bauer otvorio je i blagoslovio samostan i u njemu kapelu. Iste godine 19. kolovoza provincial fra Stanko Petrov blagoslovio je Put križa. 16. listopada održana je skupština o osnivanju trećeg svjetovnog reda sv. Franje. Samostan je 11. studenoga pjevačkom društvu *Tomislav* iznajmio dvoranu za probe. U samostanskoj dvorani održana je 8. prosinca akademija u čast Bezgrešne.

Šesnaestog siječnja 1933. gvardijan je javio Provincijalatu da je samostanski kapitol raspravljao o izgradnji crkve-svetišta MB Lurdske. Malo kasnije osnovan je promicateljski odbor, kojemu je predsjedao vlč. Lončarić, a pokrovitelj mu je bio zagrebački nadbiskup. Grabić se povezao s Jožom Plečnikom iz Ljubljane, velikim prijatelje hrvatskog naroda, koji se obvezao besplatno izra-

diti nacrt. Na svetkovinu MB Lurdske, 11. veljače, osnovan je Treći red sv. Franje. Isti dan održana je procesija Vrbanićevom, Tuškanovom, Zvonimirovom i preko ondašnjeg sajmišta opet u Vrbanićevu. Gvardijan Grabić izvijestio je provincijala 17. veljače da je zagrebački nadbiskup za izgradnju crkve. Jože Plečnik je izradio i štit, veliki medaljon s likom Kraljice Hrvata, koji prikazuje Mariju kao kraljicu s hrvatskim grbom kao štitom na prsima, raširenenih ruku u stavu orante, sa žezlom u desnoj ruci kako plače s nekoliko kapi suza na prsima. Na upit zašto ju je tako prikazao, Plečnik je odgovorio da se Marija kao kraljica Hrvata prisjeća nekadašnje slave i veličine Hrvatske.

Fra K. Balić u pismu gvardijanu 26. veljače 1934. predlaže održavanje međunarodnog skotističkog kongresa u samostanu. *L'Aliance Catholique* iz Lurda 20. kolovoza poslala je kip MB Lurdske. Gvardijan 28. kolovoza javlja provincijalu da je Plečnik izradio idejni projekt za buduće svetište.

U veljači 1935. na više mjesta u Zagrebu izložena je zastava MB Lurdske. Gradsko poglavarstvo odobrilo je 17. rujna 1935. Plečnikov nacrt. U prigodi 700. obljetnice djelovanja franjevaca u Hrvatskoj od 25. do 27. rujna iste godine održan je *Prvi profesoški kongres franjevačkih slavenskih provincija*, a duša kongresa bio je fra K. Balić iz Rima. 16. prosinca upućena je molba za gradnju nove crkve XVI. građevinskom odsjeku. Kao priprava za blagoslov temeljnog kamena održane su pučke misije.

Dvadesetpetog ožujka 1936. nadbiskup A. Stepinac blagoslovio je kamen temeljac. Stepinac je želio da crkva bude posvećena Kraljici Hrvata. Obredu su nazočili Ante Trumbić, Ivan Pernar, gradonačelnik Rudolf Eber i oko 25.000 vjernika. Povelju uzidanu u temelje samostana izradila je Olga Hecker, a potpisalo tridesetak kumova nove crkve. 19. srpnja na gradilištu mladu je misu slavio fra Mijo Brlek. 12. prosinca završen je krov na kripti. Ovdje treba istaknuti nastojanje blaženog A. Stepinca da u Zagreb dovede različite redovničke, kako

muške tako i ženske zajednice. Spomenuo bih njegovo nastojanje da u Zagreb dovede kongregaciju Kćeri Srca Isusova, koje je utemeljila Majka Mary De-Luil-Martiny. Ove redovnice svoj život posvećuju klanjanju pred Presvetim oltarskim sakramentom.

Zbog ratnog vihara i poratnog terora blaženi Alojzije to nije uspio. No to se ostvarilo pedeset godina poslije, kada je 15. lipnja 2007. blagoslovjen i službeno otvoren njihov samostan u Lasinji, danas u Sisačkoj biskupiji.

Oblaganje kripte završeno je krajem svibnja 1940.

Nadbiskupski duhovni stol ponudio je 27. srpnja 1942. franjevcima osnivanje župe uz svetište. Zatražena je privola Svete Stolice i pristanak generalnog ministra reda. Nakon toga župa je predana franjevcima i svečano otvorena na svetkovinu Bezgrešne, 8. prosinca. Prvi župnik bio je fra Albert Bukić.

Nadbiskup Stepinac održao je 13. svibnja 1943. propovijed djeci koja su molila za mir. 27. svibnja započele su pripreme za pokor-

ničku procesiju grada Zagreba. U svetištu je u svrhu priprave održano višednevno klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu. 6. lipnja 1943. održana je pokornička procesija grada Zagreba, u kojoj je sudjelovalo 25.580 osoba.

1946. u Zagreb se preselilo filozofsko-bogoslovno učilište, a s njima je došao i magistar fra A. Antić, koji će izići na glas kao izvrsni duhovni vođa i isповjednik, kako klerika, tako i laika, kako intelektualaca, tako i običnog puka.

Nakon rata održan je monitarni sudski proces protiv gvardijana fra Mate Vodanovića i više drugih fratara zbog navodnog miniranja tvornice akumulatora, od kojih su neki osuđeni nasmrt, a neki na doživotni zatvor u Staroj Gradiški, no o tome ćemo iscrpno pisati drugom prigodom.

U drugoj polovici 1970. izgrađena je gornja crkva prema nacrtu koji su izradili prof. Zvonimir Vrkljan, arhitekti Valdemar Balley i Aleksandar Zimmermann, a radove je izvodio poduzetnik Stjepan Brnčić.



3. O. FRA ANTIĆ, ISPOVJEDNIK I DUHOVNI VOĐA

(Prvić-Šepurina, 16. 4. 1893. ◊ Zagreb, 4. 3. 1965.)

O životu i djelovanju služe Božjega o. fra Ante Antića poznato je mnogo toga, zato ćemo ovđe podsjetiti samo na najvažnije činjenice njegova života i djelovanja.

O tac Antić 1946. dolazi u Zagreb, nakon što je imenovan za magistra bogoslova. 1956. razriješen je službe magistra bogoslova, pa 29. rujna predaje službu novoimenovanom magistru bogoslova. 1956. pa do smrti 4. ožujka 1965. ostaje samo isповjednik i duhovni vođa. Svojim djelovanjem kao isповjednik i duhovni vođa pridonijeti će ne samo porastu vlastitog ugleda, nego i cijelog samostana i samostanskog bratstva.

Kada je blaženi Alojzije Stepinac zatvoren, počela je u svetištu MB Lurdske sve sjajnije sjati zvijezda skromnog franjevca fra

Ante Antića. On se profilirao kao duhovni vođa i isповједnik crkvenih dostojanstvenika, svećenika, redovnika, redovnica, intelektualaca, ali i običnog priprostog kršćanskog puka. Antić savjetuje, vodi i pomaže mnoge obitelji, posebno one s brojnom djecom. Dopisuje se i vodi brojne katoličke učiteljice.

U njegovu djelovanju otkrivamo poseban pristup: otkrivanje određenih duhovnih kvaliteta onih koji su k njemu dolazili i upućivanje istih da nastoje oko tih darova.

Jako puno nastoji na karitativnom planu: pomaganje siromašnih studentica i studenata (smještaj studentica kod časnih sestara, a studenata u muškim samostanima, besplatno tipkanje diplomskih radova, itd.), pomaganje siromašnih radničkih obitelji s brojnom djecom (često je molio župnike dobro stoećih župa, liječnike, odvjetnike za pomoć obiteljima s brojnom djecom), nastojanje u buđenju i otkrivanju duhovnih zvanja.

Što možemo drugo učiniti nego se baciti ničice pred Presveto Trojstvo i u najdubljoj poniznosti zahvaljivati, predavati se i plakati, da srno tako kasno upoznali naše najveće i jedino dobro. Sve je isprazno, sve je ništa, a jedino je vrijedno, dostoјno ljubiti Gospodina, Njega upoznati, Njemu služiti i Njemu jedino pripadati.

Oče dobri, primi naša srca, naše duše, našu volju, naša tijela, naše vrijeme i sve naše, da sve samo i jedino Tebi služi, Tebi pripada, Tebe slavi.

Bože moj, kad u nama neće biti drugo nego Gospodin, Njegova volja, Njegova ljubav?!

Pred Tobom, Gospodine, otkrivamo svoje pogreške, svoje slabosti, svoje nevjere (...) Još nismo savršeno čisti, još osjećamo svoj »ja«, svoje samoljublje (...) Gospodine, oprosti, smiluj nam se, očisti nas i učini čistima, svetima.

28. XI. 1964.

AP II/6, 45

Mons. Franjo Kuharić

Zagreb, 15. XII. 1964.

Prope est jam Dominus!

Dragi Preuzvišeni Gospodine!

Čestitam Vam sretno Porođenje Kristovo i želim, da Vas Njegov dolazak obogati svim milostima koje su Vam potrebite u Vašem životu. Posebno Vam želim, da Vam Utjelovljena Riječ udijeli svoju Božansku ljubav i Božansku snagu, da možete Njegovu ljubav svakomu nositi i dijeliti i Njegovom Božanskom snagom odoljevati i nadvladavati sve zapreke, sve poteškoće i napasti.

Zahvaljujem Vam na Vašem očinskom sjećanju i pozdravima iz Rima. Molim Vas, dozvolite mi, da na Vas upravim jednu molbu i da mi pomognete, a ja ću Vam kod Gospodina uzvratiti.

Ja sam veliki srčani bolesnik i moram se jako čuvati i paziti. Ima mjesec dana da me je napala neka posebna slaboca i nemoć. Vrlo mi je teško stajati kod svete Mise na oltaru. Moram se svaki čas naslanjati na oltar i njega se držati. Liječnik dr. Jelavić ne dopušta mi da se u jutro ustajem i polazim u kapelu na svetu Misu. On se boji upale i prehlade.

Vama se utječem i molim, da biste mi ishodili da mogu svetu Misu govoriti u svojoj sobi i sjedeći. Ja ću Vam do dva dana poslati molbu da mi se udijeli ta milost. Molbu ću upraviti na Preuzvišenog g. Nadbiskupa, a Vama sve iznašam, da bi se stvar što prije povoljno riješila. Ja bih želio već u nedjelju IV. Adventa početi svetu Misu. Ako li Preuzvišeni ne može ovu stvar sam riješiti bez Rima, onda bih ja želio, da se ja izravno obratim na Rim, jer ne bih htio time opteretiti Preuzvišenoga. [...]

Ponovno Vam čestitam, na svemu zahvaljujem, Vaše sam Preuzvišenosti ponizni sluga.

AP I/46, 4

Franjo Kuharić

ANTIĆEVE NEDJELJE, ANTIĆEVE DUHOVNE OBNOVE I ANTIĆEVE DUHOVNE VJEŽBE

POZIVAMO SVU BRAĆU ŽUPNIKE I GVARDIJANE,
KAO I ČASNE SESTRE, KOJI U SVOJIM ŽUPAMA
ILI SAMOSTANSKIM CRKVAMA ŽELE IMATI ANTIĆEVE
NEDJELJE, VIŠEDNEVNE ANTIĆEVE DUHOVNE OBNOVE
ILI ANTIĆEVE DUHOVNE VJEŽBE DA NAM SE JAVE
RADI DOGOVORA.

MILODARI U FOND VICEPOSTULATURE, PRETPLATE NA LIST I HONORARI U 2012.

A. A., Zagreb \diamond 200 kn; A. M., Zagreb \diamond 600 kn; g. Tomislav Antić, Zagreb \diamond 400 kn; gđa. N. Antić Ševedija, Zaton \diamond 200 kn; prečasni dr. M. Berljak, Zagreb \diamond 2000 kn; g. Mate Brajković \diamond 150 kn; dr. A. Dijaković \diamond 300 kn; gđa. Irena Domić, \diamond 100 kn; gđa. Anica Dorčić – 110 kn; gđa. Zorana Franić \diamond 100 kn; F.S.R. ,M. B. Lurdske, Zagreb \diamond 300 kn; gđa. Mara Gagro \diamond 100 kn; gđa. Branka Grozdanić – 50 kn; H.K.M. Stuttgart-Zentrum \diamond 500 €; gđa. Miroslava Jakobović \diamond 200 kn; gđa. Marija Jadreško, Metković \diamond 100 kn; gosp. Milena i Miroslav Jarak \diamond 500 kn; gđa. Anka Joković, Split \diamond 800 kn; gđa. Lucija Josipović \diamond 200 kn; gđa. Jelisava Junaković, Danilo \diamond 200 kn; s. Vitomira Jurić \diamond 100 kn; g. Davorin Jurak \diamond 500 kn; Sestre Kćeri milosrđa, Split \diamond 60 kn; gđa. Marija Kalinić, Ston \diamond 100 kn; gđa. Ljubica Keserović \diamond 100 kn; gđa. Marina Kostanić Dabo \diamond 200 kn; gđa. Matilda Kovačević \diamond 60 kn; gđa. Darinka Kranjčević, Skrad \diamond 50 kn; gđa. Zlata Krstulja, Baška, o. Krk \diamond 100 kn; K. T. P., Karlovac \diamond 100 kn; gđa. Nedjeljka Kunac \diamond 300 kn; gđa. Ana Marija Laboš \diamond 50 kn; gđa. Vesna Liović \diamond 200 kn; g. Petar Majstorović, Goričan \diamond 200 kn; gđa. Ana Matanić \diamond 100 kn; o. fra Stjepan Matić, Siverić \diamond 200 kn; gđa. Justina Miholčić \diamond 100 kn; gđa. Marija Mikulandra, Šibenik \diamond 300 kn; gđa. Ankica Milić, Šibenik \diamond 50 kn; N. N. \diamond 100 kn, N. N. \diamond 50 Kn; N. N. \diamond 50 kn; N. P., Zagreb \diamond 200 kn; N.P., Zagreb \diamond 200 kn; gđa. Ana Odak, Siverić \diamond 100 kn; gđa. Neda Oroz, Imotski \diamond 200 kn; gđa. Katica Osredečki, Zagreb \diamond 500 kn; gđa. Ljubica Parlov \diamond 100 kn; gđa. Mila Pavić, Ivankovo \diamond 200 kn; gđa. Iva Pekić, Knin \diamond 50 kn; gđa. Donata Požgaj \diamond 100 kn; gđa. Maša Puljiz, Imotski \diamond 100 kn; Rodbina fra Ante Antića iz Australije \diamond 150 kn; gđa. Šima Samardžić, FSR Zagreb \diamond 200 kn; Samostan sv. Frane, Imotski \diamond 100 €; g. Jasmin Stavros \diamond 2000 kn; gđa. Milena Šimić \diamond 100 kn; o. fra Nediljko Tabak \diamond 1000 kn; gđa. Marija Tadić, Žrnovnica \diamond 50 kn; Tokić d.o.o. \diamond 2000 kn; gđa. Ruža Tomač \diamond 100 kn; gđa. Veronika Vidaković, Osijek \diamond 100 kn; gđa. Viktorija Vičić, Zagreb \diamond 100 kn.

OD 1. 1. DO 31. 8. 2013.

G. T(omislav) A(ntić), 10000 Zagreb \diamond 200 kn; gđa. Deša Gabrić, P. Baburice 19, 20350 Metković \diamond 100 kn; gđa. Ivana Grossi \diamond 50 kn; gđa. Ana Jagnjić, Župa Gala, 21241 Obrovac Sinjski \diamond 100 €; gđa. Miroslava Jakobović \diamond 200 kn; Jelka Jerkan, Makarska \diamond 200 kn; sestra Vitomira Jurić \diamond 100 kn; gđa. Zlata Krstulja, Zvonimirova 94, 51523 Baška \diamond 100 kn [preplata]; gđa. Ljilja Kvesić, \diamond 20 €; gđa. Vesna Liović, Put kuka 38, 21230 Sinj \diamond 200 kn; gđa. Mila Miculinić, prilog za kauzu 40 kn; fra Nediljko Norac-Kevo, Rosenheim, Njemačka \diamond 750 € [honorar za duhovnu obnovu]; gđa. Katica Osredički, 10000 Zagreb \diamond 200 kn; gđa. Mila Pavić, 32281 Ivankovo, prilog za kauzu \diamond 100 kn; Sestre sv. Križa, Vrazova 5, 51000 Rijeka \diamond 50 kn [preplata]; gđa. Mira Tomas, 20340 Stabline \diamond 150 kn; gđa. Zdenka Tomašković \diamond 50 kn; gđa. A(nka) V(asović), 10000 Zagreb \diamond 100 kn; fra Ante Vukušić, Šibenik-Dubrava \diamond 200 kn; gđa. Mila Uravić, Strossmyerova 14, 51000 Rijeka \diamond 50 kn, [preplata za 2013.]; gđa. Marija Zeba, Zagrebačkog odreda 20/1, 10 361 Sesvetski Kraljevac \diamond 20 €; Obitelj Zlatar \diamond 200 €; Župni Ured, Školska 39, 40324 Garčin \diamond 200 kn [preplata].

**Srdačno zahvaljujemo svima koji svojim prilozima podupiru kauzu i rad
Vicepostulature sluge Božjega oca fra Ante Antića!**

MILODARE, NOVČANE PRILOGE I PRETPLATE ZA LIST SLATI NA RAČUN:

HPB – HRVATSKA POŠTANSKA BANKA 2390001-1100028072

IBAN HR22 23900011128072 SWIFT HPBZHR2X

IZDANJA VICEPOSTULATURE O OCU ANTIĆU

SLUGA BOŽJI FRA ANTE ANTIĆ, *Svećenik sam Kristov*, Pisma svećenicima, (priredila s. Marija Asumpta Strukar), Vicepostulatura DOA, Zagreb 2010.

SERVANT OF GOD FATHER ANTE ANTIĆ, *I am a Priest of Christ*, Letters to Priests, (Prepared by Sister Marija Assumpta Strukar), Vicepostulatura DOA, Zagreb 2011.

VICKO KAPITANOVIĆ, *Kristu suobličen*, Život i vrline fra Ante Antića (1893.-1965.), Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu i Vicepostulatura DOA, Split-Zagreb, 2004.

FRA MATEJ KUHAR – CUCCARI, *Dobri i vjerni sluga*, Život i duhovni rast sluge Božjega fra Ante Antića (1893.-1965.), Vicepostulatura DOA, Zagreb 1998.

MONS. ŽIVKO KUSTIĆ, *Tješitelj čudotvorni*, Životni put fra Ante Antića (1893.-1965.), Vicepostulatura DOA, Zagreb 1989.

Kupnjom knjiga pomažete rad Vicepostulature.

PRIMILI SMO I PREPORUČAMO

JURE BRKAN, *Klerici u zakonodavstvu Katoličke Crkve*, Kačić, Split 2012.

VICKO KAPITANOVIĆ, *Povijesna vrela i pomoćne znanosti*, Filozofski fakultet u Splitu – Odsjek za povijest, Split 2012.

Fra STJEPAN ČOVO, *Fra Metod Vezilić*, Služba Božja, Split 2010.

Fra STJEPAN ČOVO, *Teološka traganja*, Služba Božja, Split 2012.

Fra MARIO JURIŠIĆ, *Blagovjesnik radosne vijesti*, Plina-Stabline 2011.

Fra MARIO JURIŠIĆ, *Hrvatski svjetionici*, Zaostrog 2012.

Sv. Marko Križevčanin, U prilozima Glas Koncila, Glas Koncila, Zagreb-Križevci 2009.

Stjepan Kranjčić, Život i djelo, Zbornik radova sa znanstvenog skupa »Dr. Stjepan Kranjčić« - 7. svibnja 2008., Glas Koncila, Zagreb-Križevci 2009.

STJEPAN KRANJIĆ, *Zašto me pozvao Gospodin*, Glas Koncila, Zagreb-Križevci 2009.

Duga vjere, Radovi 4. susreta hrvatskog duhovnog književnog stvaralaštva »Stjepan Kranjčić«, Glas Koncila, Križevci 2012.

SREĆKO BADURINA, *Stopama pastira*, Sabrao i uredio fra Antun Badurina TOR, Grad-ska knjižnica Juraj Šižgorić – Provincijalat franjevaca trećoredaca glagoljaša – Šibenska biskupija, Šibenik-Zagreb 2012.



U NEDJELJU 15. PROSINCA
U 19.00 SATI SLAVIMO
43. OBLJETNICU PRIJENOSA TIJELA

**SLUGE BOŽJEGA
OCA FRA ANTE ANTIĆA**

EUHARISTIJSKO SLAVLJE PREDVODI
GVARDIJAN FRA MATE MATIĆ

